

ئابدۇقادىر جالالىدىن

كۆيگەن دېڭىز

كۆيگەن دېڭىز

ش

15
1227
66

نەشرىياتى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

封面设计：艾克拜尔·萨里

ISBN 7-228-06428-3
·2369 (民文) 定价: 10.00 元

ISBN 7-228-06428-3

9 787228 064281 >

15
1227
66

ئابدۇقادىر جالالىدىن

كۆيگەن دېڭىز

(شېئىرلار)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP) 数据

空中阁/阿·加拉里丁著. —乌鲁木齐:新疆人民出版社, 2001. 6

ISBN7—228—06428—3

I. 空… II. 阿… III. 诗歌—作品集—中国—当代
维吾尔语(中国少数民族语言) IV. 1227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2001)第 028727 号

空中阁

阿·加拉里丁著

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码:830001)

新疆新华书店发行

乌鲁木齐福利印刷厂印刷

850×1168 毫米 32 开本 7.125 印张

2001 年 6 月第 1 版 2001 年 6 月第 1 次印刷

印数: 1—3000

ISBN7—228—06428—3/I. 2369(民文)定价:10.00 元

مەسئۇل تەھرىرى: ھاجى قۇتلۇق قادىرى
مەسئۇل كوررېكتور: ئىلياس رەھىمى

كۆيگەن دېڭىز

ئاپتورى: ئابدۇقادىر جالالىدىن

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 No)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
ئۈرۈمچى پاراۋەنلىق باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى: 850×1168 مىللىمېتىر، 1/23

باسما تاۋىقى: 7.125

2001 - يىل 6 - ئاي 1 - نەشرى

2001 - يىل 6 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى: 3000 - 1

ISBN7 — 228 — 06428—3/I. 2369

باھاسى: 10.00 يۈەن

عكا بوختا در جالاسىدىن

ئاپتوردىن

ئادەملەرنىڭ بىلىمى ئاشتى.

ياشاش قىيىنلاشتى.

ياشاش ئېھتىياجى مېنى تاشقى تەسىرلەرنىڭ يىغىندىسىغا ئايلاندۇرۇپ قويدى. ئىچكى ھاياتىمنىڭ تىۋىشلىرىغا قۇلاق سالىدىغان چاغلىرىم نەقەدەر ئاز! سىرتىمدىكى ئاۋازلار مېنى كۆمۈپ تاشلىغان. پاك كۆزلىرىمنى سىغدۇرالايدىغان بوشلۇق ئىزدەيمەن، يۇلتۇز-لار يىراقلاپ كېتىشكەن. ئۇلارنىڭ غۇۋا جىمىرلاشلىرى تۈزۈلگەن شاپتۇل چېچەكلىرىنى ئېسىمگە سالىدۇ. ئاھ، مەڭگۈلىكنىڭ سەپىرىدىكى دۇنيا نېمانچە پەرىشان!

جىق نەرسىلەرنى ئۆگۈنۈشۈم كېرەك. لېكىن، ئۆگەنگەنلىرىم ئىچىدە ئۆزۈمنى يۇتتۇرۇپ قويدۇم، بىلىملىرىم ئىچىدە ئۆزۈمگە ئائىت نەرسىلەر ئاز قالغانسېرى، شۇنچە مۇساپىرلىق ھېس قىلىمەن. كاللام تەقدىرنىڭ ئەۋرىشكىلىرى بىلەن تولغان بىر شەھەركى، بۇ شەھەردىن ئۆزۈمنى تاپالمايمەن.

مىسلىسىز يوقسۇزلۇق مېنى غەمكىن قىلىپ قويدۇ، ئۈچ - چېكى يوق غېرىپلىق مۇزدەك تۇمشۇقى بىلەن پىشانەمنى سۆيىدۇ. مۇشۇنداق چاغدا شېئىر مېنى چاقىرىدۇ.

كىشىلەر ئارىسى بىر جاڭگال.

ئۆز - ئۆزۈمنى ئىزدەيمەن.

مەن شېئىر ئارقىلىق ئۆزۈمنى تاپالايمەن.

مەن شېئىر ئارقىلىق ئۆزۈمنى داۋالايمەن.

مەن شۇنداق بىر دارۋاز، قارار گاهىم كۆرۈمىدىن يىراق تاماشا-
شېئىرلىرىم يوق ھېسابتا.

تاكى ئىچكى كەچۈرمىشلىرىمنىڭ قۇدرىتى تولۇق نامايەن بولغان
چە بىر تەۋەككۈلچىمەن.

مەندىكى ئارزۇ شۇ: شەيئىلەرگە چۈشكەن بىر دەقىقىلىق نەزىرىم
بىر مەڭگۈلۈك ھەقىقەتكە ئايلانسا دەيمەن.

ئۇنىڭغىچە كۆزلەرىمنىڭ جەۋھىرىنى شېئىرنىڭ بىلەي تېشىدا
بىلەيمەن.

2001 - يىل ئاپرېل. ئۈرۈمچى

مۇندەرىجە

1	قىزارغان ئۇپۇق
2	غالىپ چوققىلار
3	ناخشا
7	ئەي، يامغۇر
8	تاغدىكى يالقۇن
9	كارۋان قەسىدىسى
14	تاش قەسىدىسى
27	ھىجران
28	بەختىمنىڭ دىلىبىرىنى قۇچالامدىم
29	ئاسمان تۇتار يۇلتۇزلاردىن گۈلدەستە
31	قانات قېقىپ ئۈچتى كىچىك قۇش
33	مەن بۇ ياقتا، سەن ئۇ ياقتا يىگانە
35	تىپىرلايدۇ جۈپ يۈرەك
36	ھىجران يېشى
37	كونا قەلئە
42	ئاد، ئاي نۇرى
44	جانانغا
45	سېنىڭ كۆزلىرىڭ
46	ئوغۇز
47	جان ئىچىدە
48	پەلەك ۋە مەن

- 49 قاراچاچ بەزمىسى
- 50 قەلەم ۋە شائىر
- 54 پەرىدە
- 56 مۆجىزات
- 57 پورەكلىدى ئۆمىدىمنىڭ لالىسى
- 58 قىيا دولقۇن، مەن
- 60 خىياللار، خىياللار
- 62 ئاق لەيلى
- 62 غايىپ بولماس تامچىلار
- 70 يەنە دېڭىز
- 71 بوران مېنىڭ نامىدىن ئۇنلەر
- 72 زېمىن بىر نوتا
- 73 بىلەرسەنمۇ
- 75 سەن سەھەردە غايىپ بولدۇڭ قايققا
- 76 چۇقان
- 77 چۈشەندىم بار ئىكەن شائىردەك كۆڭلۈڭ
- 78 ناخشامدا ياراتتىم قىشتىمۇ باھار
- 80 ئاھ، چۆل شامىلى
- 82 تىنىق
- 83 ھىجران قىسسىسى
- 84 تۇل ئانا
- 86 رادىكال ئاستىدىكى دۇنيا
- 87 ئەلچى
- 88 ئۇيقۇدىكى پەرىزات
- 89 زاھىد
- 91 بارىمەن يەنە

92	قىشتىكى خامان
94	يوپۇرماقسىز بىر تۈپ ئاق تېرەك
95	بوۋاي ۋە ئاي
97	قۇيۇن ۋە سەھەر
99	سايە
100	مۇھەببەت لېرىكىلىرى
105	قەلئە
106	قۇش ناخشىسى
107	تامچە
108	ئۆلۈم ناخشىسى
109	ئەتىرگۈلدەك ئاپئاق ئاۋازىڭ
111	تورغاق
120	سۇمۇرغ ناخشىسى
126	كۆڭۈل گەردىشى
132	جىمجىتلىققا بېغىشلاپ
133	كېچىنىڭ تاجى
134	ئېتىقادسىز ئېتىقاد
135	مەن سېنىڭ روھىڭدا يۇيۇنغان قىرغاق
137	مەڭگۈلۈك ئىستىلىستىكىسى
138	ئۆز بېشىنى ئۇنتۇغان شېئىر
140	بەندىلىك خارابىسى
142	كۆيگەن دېڭىز
149	چۇقان بەزمىسىدىن قايتتى بىر دەريا
151	قارا بۇزغۇن
155	ئېتىز
160	تورۇنلارغا ئايلانغان بىر سۆز

163	كەل، مەن بۇ يەردە
164	كېچە ئەينىكى
165	بۈگۈنگە يېقىن
168	قايمىم بۇلاق
170	قايتىش
172	تۈز قەسدىسى
176	شاخ
177	كروران گۈزىلىگە
178	تېنىگەن روھ
180	رەستە
181	تۇغۇلغان كۈن
182	ئاۋازسىز تىل
183	خىلۋەتتىكى يامغۇر تامچىسى
184	قىشنىڭ تەرجىمىسى
185	ھايات ۋە شائىر
186	ۋەتەن ۋە ئىمان
188	ئاق قۇشقاچ
189	شەھەردىكى بالىلار
190	ھاۋا قەسىرى
195	ئوت كەينىدىكى يامغۇر
197	مۇساپىر ناخشىسى
198	بۈگۈنكى رىۋايەت
199	ئۆتۈلمەس ئاخشام
200	ئاتەش
201	ساھىل ۋە ھايات
202	سېرىنگۈل

203	 سەھرادىكى سۆيگۈ قوشىقى
207	 جانان قىز
208	 كۈزدىكى سېغىنىش
209	 ئوقيا
210	 بويتاق ناخشىسى
211	 يارغول خارابىسى
214	 سەيياھ بالا

قىزارغان ئۇپۇق

پايانسىز ئېكىنزارنى ئاداققى دەم،
ئۇخلىتار تۇننىڭ قارا پۈركەنجىسى.
مەشرىقنىڭ ئاسمىنىدا ياندى شۇ دەم،
قىزىل تاڭ يالقۇنىنىڭ سەرەڭگىسى.

كېچىنىڭ قارا رەڭگى ئۆڭۈپ ئاستا،
تەبىئەت ئاچتى غۇۋا چىرايىنى.
تورغايلار چالدى شۇ چاغ زورۇققاندەك،
پەس ئۇچۇپ ئويغىنىشنىڭ سۇنايىنى.

قەنىدە ئوقۇپ قۇشلار تاڭ شەنىگە،
گۈگۈمنىڭ جىمجىتلىقى بولدى غايىپ.
شوخ شامال ئۇيقۇدىكى كەڭ ئۇپۇقنىڭ
قارامتۇل چۈمبىلىنى ئاچتى قايرىپ.

كۆرگەندە ئىشقا ماڭغان يىگىت - قىزنى،
قىزاردى ئۇپۇق بىردىن خىجالەتتە.
پەزىلەت پەرىسىگە بېقىپ مەپتۇن
قۇياشمۇ ئاچتى چىراي كامالەتتە.

1984 - يىلى، قەشقەر

غالب چوققىلار

غۇرۇر بىلەن كۆك قەرىگە ئىنتىلەر،
كەچمىشكە باي ئاقباش تاغلار دولقۇنى.
قارا بۇلۇت تاشلاپ قارا كۆلەڭگە،
كۆزىتىدۇ تىك ۋە مەغرۇر چوققىنى.

پارتلىغاندەك توپنىڭ ئوقى توساتتىن،
سادا كېلەر بۇلۇتلارنىڭ قېتىدىن.
غالب ئۈندە جاۋاب بېرەر تاغلارمۇ،
چۈشمەي ھامان باھادىرلىق ئېتىدىن.

جاراھەتكە تولدى بۇلۇت قۇچىقى،
كۆككە يەتكەن چوققىلارنىڭ بېسىدىن.
جاھان ئىزگۈ تۇيغۇلارنى قۇچىدۇ،
جىرالاردا ئاققان پەلەك يېشىدىن.

1984 - يىلى، قەشقەر

ناخشا

كىرىپكەلەرنىڭ قاراۋۇلى ياندىشىپ،
ئۇزاتماستىن كۆزنى ئۇيقۇ ئۆيىگە.
سەمە بولدى سەگەك خىيال سىلكىنىپ،
بىر يۈرەكنىڭ مىسكىن تەنھا كۈيىگە.

يىراق يەردىن كېلەر ئاستا يېقىنلاپ،
كولدۇرمىنىڭ بوغۇق بىر خىل ساداسى.
ئاڭغا تەڭكەش بولغان لەرزىلەر ناخشىنى،
سۈمۈرىدۇ تۈننىڭ سالقىن ھاۋاسى.

ناخشا دىلنى ھۇزۇرغا سۈيلەيدۇ،
مەھلىيالىق بۆشۈكىدە تەۋرىتىپ.
مانا ئەمدى شۇنچە روشەن ئاڭلىنار،
مۇڭى يۈرەك بېغىشىنى تىترىتىپ.

ئاسماندىكى بۇلۇتلار،
يامغۇر بولۇپ ياغارمۇ.
سېغىنىدۇرغان جانان قىز،
كۈلۈپ بىر كۈن باقارمۇ.

ھەرىكەتلىنىپ ئۇنئالغۇسى بېشىمنىڭ،
ئاخشا زېھنىم لېنتىسىغا كۈچەتتى.
ئويغاق ھالدا مىنۇتلارنىڭ قاتارى،
خىيالى چۈش دۇنياسىدىن ئۆتەتتى.

ئۇزاق يوللار ياتار تىمتاس سوزۇلۇپ،
ئات ھارۋىسى بارار ئۇندا جىرىڭلاپ.
سايرىشىدۇ تۈن ۋىسالى ئىلكىدە،
ئىشرەت سۈرگەن چېكەتكىلەر چىرىلداپ.

كۆكنىڭ شايى رومالىدۇر ئاي نۇرى،
كەشتىسىدۇر ئاققۇ كەبى بۇلۇتلار.
رىشتە باغلاپ ئۇيقۇدىكى زېمىنغا،
تاشلار نەپىس تالا - تالا يورۇقلار.

توقايلىق ھەم دەرەخزارلار يىراقتىن،
تاشلىنىدۇ كۆزگە قارا سايىدەك.
قاراڭغۇلۇق مۆككەن ئورمان قېتىمغا،
ئورمان ئۇنىڭ خىلۋەت پاناھ جايىدەك.

شۇتاپ غايەت سېھرى بىلەن مەست قىلىپ،
ھارۋىكەشنىڭ كۈيى قۇچار ئەتراپىنى.
بولۇپ دالا ھوشسىزلىققا مۇپتىلا،
يېپىنغانچە ياتار كۈمۈش چايشاپنى.

رىتىملىق بىر مۇزىكىدەك تۈيۈلەر،
كۈلدۈرمىنىڭ تىنىم تاپماس ئاۋازى.
يول چېتىدە تۇرار چۈۋۈپ چېچىنى،
تال - سۆگەتلەر، قورشاپ مۇڭنىڭ سەرۋازى.

ناخشا مۇڭى ئۆرلەپ ھەتتا پەلەككە،
ئۆڭدى تولۇن ئاينىڭ زەرگۈن جامالى.
ئاق بۇلۇتقا چۈمكەلدى ئاي، يۈزىگە —
ياغلىق تۇتۇپ يىغلىغان قىز مىسالى.

ئاينىڭ ئاشۇ ھالىتىنى بىرلا چاغ،
قانچە كۆلەر تارتىۋالدى سۈرەتكە؟
ئاسمان جاۋاب بېرەلمەستىن بولدى لال،
فوتو سۈرەت بابىدىكى كۆرەككە.

ناخشا چەكسىز تۇن باغرىغا تارايدۇ،
نۇر دولقۇنى ھەر تەرەپكە ئاققاندا.
يەرۈ كۆكتە ئاقۇش تۇمان لەيلەيدۇ،
زېمىن گويا مۇڭدىن ئېغىر تىنغاندا.

ناخشا - تۈندە پەرۋاز قىلغان شۇ ئاھاڭ،
ئوتلۇق كۆڭۈل ئەسرارنىڭ يەشمىسى.
باسقىنىدا پىراق كۈيچى قەلبىنى،
ئېغىزلاردىن چىقار كۈينىڭ يەشمىسى.

يامغۇرىنى تۆكمەي ۋىسال بۇلۇتى،
پالغانمۇ تەشەلىقنىڭ چۆلىگە؟
ئىستەك ئوتى ئۈچۈن، ئەمدى ۋاباللىق —
يەتكەنمىدۇ ئەقىدىنىڭ گۈلىگە؟

جان قوشامدۇ ئۇنىڭ مەجرۇھ تېنىگە،
نىگارىنىڭ كۈلگەن ئوماق نىگاھى.
ناخشا بىلەن قىلار نېچۈن ئىلتىجا،
بولمىسا قۇت كەۋسرىدىن تامايى.

ناخشا تۇنگى تەبىئەتنىڭ ئەركىسى،
سۆيەر كۆكنى، زېمىننى ھەم باغاشلاپ.
ئايان ئىدى شۇنداق سوئال، يۇلتۇزنىڭ —
يېنىپ تۇرغان كۆزلىرىدىن چاراقلاپ.

ئات ھارۋىسى بېسىپ ئۇزاق يوللارنى،
بارار شۇ تاپ كۆزلەپ قايسى نىشاننى؟
يېتەر چەككە مېڭىپ شۇنداق قايسى چاغ،
خوجايىنى كۈيلەپ سۈمبات جاناننى؟

سېرداش بولۇپ ئاي قارايدۇ رۈجەكتىن،
تېكەر ئىدىم مەنمۇ ئويچان كۆزۈمنى.
ناخشا نىكەم كەتتى مەندىن يىراقلاپ،
مۇڭى تېخى داۋالغۇتار كۆكسۈمنى.

1984 - يىلى، قەشقەر

ئەي، يامغۇر

ھەيۋە قىلىپ گۈلدۈرۈڭ بىلەن
تۈن قوينىدا ياغقان ئەي، يامغۇر.
كۆزەكلەرنى بىر خىل رىتىمدا
چېكىۋەرمە.
ئانىلارنىڭ

بالىلارنىڭ
ئۇيقۇسىنى ئوغرىلاپ قېچىپ،
چۈشلىرىنى بۇزۇپ، چىشىغا
تېگىۋەرمە.
توختا ئەمدى،

توختىمىساڭ گەر
تۆشەكتىكى ۋىسال دېمىنىڭ
مۈزىكىسى بولۇپ قالسەن.
كارغا كەلمەي ئاشۇ قىلىمىشىڭ،
ھالەڭ رومال ئارتقىنىدا تاڭ،
قىزىرىپ گۈل چاناقلىرىدا،
ياپراق ئۈستىدە
خىجىللىقتا تۇرۇپ قالسەن.

1984 - يىلى، قەشقەر

تاغدىكى يالقۇن

ئىككىلىپ ھالەڭ ئۇيۇق چېھرىسىگە،
تۇرمىەن تىك چوققىنىڭ گەجگىسىدە.
شىر مىجەز ئوغلانغا خاس مەغرۇر تۇيغۇ،
ئۆركەشلەر ئېگىز تاغلار زىممىسىدە.

بۇلۇتلار دېڭىز مىسلى ياساپ دولقۇن،
لەيلەيدۇ جىرالارنىڭ قۇچىقىدا.
خىيالىي دۇنيا كەبى بولۇپ قىشلاق،
كۆرۈنەر تۇمانلارنىڭ يۇچۇقىدا.

داۋالغۇپ قاپتاللاردا بۇلۇت بەھرى،
ئۇرۇلار قىيالارغا قەھرى بىلەن.
نامايان بولدى بىردىن قانلىق جەڭگاھ،
چىققاندا قۇياش قىزىل نەرە بىلەن.

گوبا تاغ غۇرۇرىنىڭ جەۋلاندىر،
بۈركۈتىنىڭ قېقىلغان پەر - قاناتلىرى.
گۈزەل تاڭ جىلۋىسىدىن سۆيۈنۈپ دىل،
جۇش ئورار مەھلىيالىق بۇلاقلىرى.

1984 - يىلى، قەشقەر

كارۋان قەسىدىسى

قايىلمەن كارۋانلارنىڭ خىسلىتىگە،
جاسارەت - غەيرىتىگە، شۆھرىتىگە.
كۈي تارتماق بولدۇم بۈيۈك ئىخلاى بىلەن،
خىزمىتى، تۆھپىسىگە، تەرىپىگە.

كۆڭۈلگە بېرىپ مۇڭلۇق تۇيغۇلارنى،
قۇملۇق چۆل غەپلەت ئارا ياتار ئۇخلاپ.
كولدۇرما ئاۋازىغا قىلىپ تەڭكەش،
تۆڭگىلەر بارار ئۇندا ئېغىر چامداپ.

ئارتىلغان يەلكىسىگە ۋەتىنىمنىڭ،
قاشتېشى، يىپەكلىرى، كىمخابلىرى.
ئارتىلغان نەپىس گۈللۈك زىلچا - گىلەم
(توقۇغان ئۇنى ماچىن خالۋاپلىرى).

شۇ يوسۇن قۇملۇقلاردا ماڭار تىنماي،
نىشانى رىم ھەم پارس، ئەرەب ئېلى.
قالدۇرار ھەيرانلىقتا ئۆزگىلەرنى،
ئۇيغۇرنىڭ سەنئەتكە باي تۈرلۈك مېلى.

ئاھا! يوللار، ئەگرى - بۇگرى كۈمۈش يوللار،
تۇتاشقان ئۇيۇقىغا كۆك ئاسماننىڭ.
كۆرۈنمەس. قاسنىقىدا يېشىل بوستان،
ئارامى تېپىلمايدۇ بۇندا جاننىڭ.

شۇ يولدا ماڭار ئاستا كارۋان سېپى،
تۆگىلەر قەدىمىدىن ئىز قالدۇ.
قاياققا باقساڭ، قۇمنىڭ بارخانلىرى،
زېرىكىش ئازابلايدۇ، كۆز تالدۇ.

ئۇزاق يول جەبرىدىن چارچاپ كارۋان،
مۈگدەر تۆگىسىگە مىنگەن پېتى.
چۈشىدە كۆرۈپ ئۆسكەن مەلىسىنى،
كۈلكىگە تولۇپ كېتەر سۇلغۇن پېتى.

كولدۇرما جىرىڭلايدۇ رېتىم بىلەن،
چۆل ئۇنى تىڭشىغانچە ياتار مەسرۇر.
شاماللار لەرزىسى ئاشۇ كۈي - نەغمىنى،
يىراققا ئېلىپ كېتەر ئۇچۇپ غۇر-غۇر.

كۈن پېتىپ، يوقاپ مەغرب قىزىللىقى،
گۈگۈمۈ يايىدى قارا قانىتىنى.
چارچاپ كۆكتە يانغان يۇلتۇز نۇرى،
چېچىلار بۆسۈپ تۈننىڭ زۇلمىتىنى.

كارۋانلار ئەتراپلارغا يېقىپ گولخان
چېدىرلار تىكىپ ياتتى

يانپاشلىدى.

ۋەھىمە سېلىپ دىلغا قايماقتىندۇر،
ئاڭلىنار يىرتقۇچلارنىڭ ھۇۋلاشلىرى.

كۆز قىسىپ، كۆكتە چولپان قىلغاندا ناز،
كارۋانلار تۇرۇپ يولغا ئاتلىنىشتى،
سەھەرنىڭ ئۇزلۇقى، خۇش ناۋاسىدىن،
جىمى جان راھەت قۇچۇپ شادلىنىشتى.

قۇياشمۇ چىقتى مەشرىق قەلئەسىگە،
تىكىلدى سانسىز قىزىل بايراقلىرى،
بېزىگەچ تەبىئەتنى ھالەڭ شەپەق،
پارقىراپ كەتتى توغراق بايراقلىرى.

ۋاقىتلار ئۆتكەنسېرى يۈرۈش بىلەن،
داۋانلار قېلىپ

مەنزىل يېقىنلايدۇ.

تىكىلىنىپ ئاسماندا كۈن ئاستا - ئاستا،
گويىا چوڭ ئوت شارىدەك يالقۇنلايدۇ.

چۆل باغرى قىزىپ تەپتى ھارارەتتىن،
يىراقتا دولقۇنلىنىپ ئۆتەر سەرراپ.
چاڭقاقلىق يېتىپ، سۇغا بولۇپ تەشنا،
قۇرۇغان لەۋلەرگە گەز كېتەر باغلاپ.

ئاھ ! بۇلاق سۈيى شەرىپەت زەمزمە بۇلاق،
تۇرسەن سەن قەيەردە پىنھان بولۇپ؟
تەلمۈرگەن ھاياتلارغا نىجاتلىق بەر،
قالمىسۇن يول ئۈستىدە نىمجان بولۇپ.

بورانلار گۈركىرىيدۇ شىددەت بىلەن،
كۆچۈرۈپ بارخانلارنى ھەر تەرەپكە.
كۆرۈنمەي قالدى كۈننىڭ پارلاق چېھرى،
چېكى يوق زۇلمەت ھاكىم بولۇپ كۆككە.

كۆزلەرگە ئۇرۇلغان شۇ قۇم دەستىدىن،
بىلگىلى بولماس پەقەت، يول قايىقتا.
مۈشكۈللەر ماماتلىقتىن بېرىپ شەپە،
تىرىكلىك چۆرىسىدە قۇترماقتا.

جۇدۇنلۇق زىمىستاننىڭ بۇلۇتلىرى،
كەيگۈزگەن ئىدى چۆلگە ئاپئاق چاپان.
يۈزلەرگە نەشتىرىنى ئۇرۇپ ھەر دەم،
شۇبىرغان دەھشەت بىلەن سالار چۇقان.

ئاق لىچەك ئارتقان قىزىل يۇلغۇن شېخى،
ئۈزىتىپ كارۋانلارنى قالار ئارتتا.
ئۈزگىچە مۆجىزە يوق زوقلانغۇدەك،
كۆرۈنەر قار جىلۋىسى ھەممە ياقتا.

چەيلىنىپ غاچىلدايدۇ يەردىكى قار،
تۆگىلەر پۈنلىرىنىڭ پەنجىسىدە.
دىللاردا ئۈمىد قايناق يېتىمەن دەپ،
تەلپۈنگەن مەنزىلگە پات كەلگۈسىگە.

ئەي كارۋان ئۆمرۈڭ ئۆتەر سەپەر بىلەن،
نەچچە رەت كېسىپ ئۆتۈپ باياۋاندىن.
سەن غالىب يېتىلگەچكە مۇشەققەتتە،
تومۇزنىڭ ئاپتېپى ھەم قەھرىتاندىن.

يارلىپ يىپەك يولى

يات ئەللەرگە،

تارالغان سېنىڭ بىلەن خەلقىم شانى.
ئىزىڭ بار ئەسىرلەرنىڭ قاتلىمىدا،
سەن ئەلنىڭ مەردانىسى، قەھرىمانى.

پەزىلەت تاجىسىنى كىيىپ باشقا،
ياشايسەن باتۇرلۇققا مىسال بولۇپ.
سەپ تۈزۈپ ماڭدۇق بىزمۇ كېلەچەككە،
شجائەت قەلبىمىزدە دولقۇنلىنىپ.

1984 - يىلى، قەشقەر

تاش قەسىدىسى

چىڭقى چۈش

گىرىمىسەن سايىنىڭ باغرىدا،
يالغۇزلا بارايتتىم چىغىر يول بويلاپ.
زېرىكىپ يوللارنىڭ ئۇزۇنلۇقىدىن،
ئۆزۈمچە تاشلارنى تېپەتتىم
ئويناپ.

ئازغىنا دومىلاپ توختىسا تاشلار،
ئارقىدىن بىرسىنى تېپەتتىم يەنە.
چاكاندا، شىۋاقتىن ئىزلىشىپ پاناھ،
قېچىشار چۆچۈگەن كەسلەنچۈك، ئەنە.

ئۇچرىدى توساتتىن بىر تاش

شۇنچە ئۇز،
بەئەينى ئۈنچىدەك سۈزۈك ۋە ئاپئاق،
ئېڭىشىپ قولۇمغا ئالدىم (بۇرۇندىن
بولغاچقا رەڭمۇ رەڭ تاشلارغا ئامراق).

يوقىلىپ جىسمىگە قونغان توزانلار،
قاشتېشى ھۆسىندە جۇلالاندى ئۇ.

تەسەۋۋۇر كەپتىرىم ئۆرلىدى كۆك
زوقمەنلىك قوزغىلىپ
جۇش ئۇرۇپ تۇيغۇ.

مانا

كۆپ ئەسىرلەر بۇرۇنقى دۇنيا،
«تاش دەۋرى» دېيىلگەن ئىدى تارىختا.
ئەقىللىق ئەجدادىم چۈنكى، ئاشۇ چاغ،
تاشلاردىن قوراللار ياسىغان پۇختا.

ئەجدادلار تاغلاردا، ئورمانلاردا ھەم
ياشىغان ئۆملۈكتە دائىم ئوۋ ئوۋلاپ.
قولىدا كۆتۈرۈپ تاش قوراللارنى،
قېچىشقا ھايۋانلار، يۈگۈرگەن قوغلاپ.

يىرتقۇچلار ناۋادا قىلىشقا ھۇجۇم،
ۋەھىمە تارقىتىپ ھۆركىرەپ، ھۇۋلاپ.
تاش بىلەن غۇلىتىپ ئەجەل غارىغا،
ئادەملەر قېلىشقان ئۆزىنى قوغداپ.

گۈلخاننى چۆرىدەپ ھەممىسى، ئوخشاش —
بەھرىمەن بولاتتى تاپقانلىرىدىن.
تەبىئەت جانلىلار كېلىپ لەرزىگە،
دەرقەملىك ھاياتنىڭ چۇقانلىرىدىن.

تاش بىلەن پايانسىز بوزلارنى ئېچىپ،
ئادەملەر تۇپراققا ئۇرۇقلار چاچقان.
شۇ چاچقان ئۇرۇقتىن ئېلىپ مول ھوسۇل،
ھاياتقا قۇلايلىق يوللارنى ئاچقان.

دېمەككى، ئىنساننىڭ پارلاق ئەقلىنى،
تاش قورال تۇنجى رەت قىلدى نامايان.
پەن - ھۈنەر كوڭكىسى شۇ چاغدىن باشلاپ،
چاپتى تېز سۈرئەتتە توختىماي ھامان.

خىيالىم سەيلىتىپ چەكسىز دىيارنى،
يۈرۈڭقاش ئۈستىدە ئەيلىدى پىرۋاز.
بوستانلار ئازغىشىپ ئوينىشار ئۇسسۇل،
زىلال سۇ ئۆركەشلەپ چالغىنىدا ساز.

تىنىمىسىز شوخ ئاققان دەريانىڭ تەكتى،
قاشتېشى خەزىنىسى، ئۈنچىلەر كانى.
شۇ سەۋەب تونۇلغان پۈتكۈل جاھانغا،
خوتەننىڭ مۇبارەك شەرىپى - شانى.

چېكى يوق كۈمۈش رەڭ يىپەك يولىنى،
قانچە كۆپ كارۋانلار بېسىپ ئۆتتىكىن؟
شۇ يولدا جان ئۈزگەن قانچە شېھىتى،
بارخانلار قانچە رەت كۆمۈپ ئۆتتىكىن.

قاشتېشى تۈگىدە توشۇلغان تالاي
ھىندىستان، بەدەخشان، چاڭئەن ۋە رىيۇن
قالدۇردى ئۆزگىلەر ئەقىلىنى ھىران،
تارىلىپ بارچە يۇرت، بارچە ئىقلىمغا.

ئەرەبىنىڭ قىزىنى قىلدى مەھلىيا،
كۆز بولۇپ زىرە ھەم ئۈزۈكلىرىگە.
ياراشتى شۇ تاشتىن پۈتكەن بۇلاپكا،
ماكىدون قىزىنىڭ لەتىپ كۆكسىگە.

قانچىلاپ شاھلارنىڭ ئالتۇن تاجىغا،
مەرۋايىت جىلۋىسى بېرىپتۇ زىننەت.
چىقىپ ھەم مەلىكە، خانىش بېشىغا،
گۈزەللىك تەختىدە تېپىپتۇ ھۆرمەت.

ئالغاندۇ قانچىلاپ ئوردا - قەسىرنىڭ —
تاملىرى شۇ ئېسىل ياقۇتتىن بېزەك؟
يۇلتۇزلار ئالدىدا

قانچە كېچىلەر —
پارقىراق ھۆسننى قىلغاندۇ كۆرەك؟

ئاھ ! يىللار تەسۋىدەك تىزىلىپ قاتار،
ئۇن - تىنسىز يورغىلاپ چاپاركەن تىنماي.
قورغانلار، شەھەرۇ قىشلاقنى تۈزلەپ،
يوقلۇقنىڭ ھاڭغىغا ئاتاركەن تىنماي.

بىلىمىمەن، ئاستىغا تەكلىماكاننىڭ،
كۆمۈلگەن قانچىلاپ مۇقەددەس ماكان؟
قايسى چاغ يارىلىپ زېمىن ئۈستىگە،
تۈزلىنىپ كۆزلەردىن يوقالغان قاچان؟

دەيمەنكى يېيىلىپ ياتقان بۇ دۇنيا،
ساناقسىز مۆجىزات كۆمۈلگەن قەبرە.
ئۇلارنىڭ سىرىنى ئىجتىھات بىلەن،
يېشىمىز
يېشىدۇ نەۋرە ھەم چەۋرە.

قېزىلار قاشتېشى بىلەن ياسالغان،
خاراۋە ھالدىكى قەدىمىي شەھەر.
ئەۋلادلار كۈلىدۇ ئىپتىخار بىلەن،
ئارمانلار كۆكىدە نۇر چېچىپ قەمەر.

«مەڭگۈ تاش» ئالدىغا بېرىپ خىيالەن،
تىكىلىدىم ئىخلاسم بىلەن بېتىگە.
چىگىلدى بىردىنلا زوقۇم رىشتىسى،
زاتىمنىڭ قوللانغان تۇنجى خېتىگە.

تاشلارغا ئويۇلغان پارلاق قۇرلاردىن،
ئوقۇدۇم باتۇرلار ھەققىدە قىسسە.
ھاياجان جامىدىن سۇ ئىچەر يۈرەك،
ئالەمنى تىترەتكەن جەڭلەرنى كۆرسە.

شاھانە تاج كىيىپ ئولتۇرار مەھرۇر،
بۇمىن ۋە ئىستەمى ئالتۇن تەختتە.
ئۆملۈكتە ياۋلارنىڭ باغرىنى تىلىپ،
ياشىغان جېمى ئەل نۇسرەت، بەختتە.

قۇترسا گاهىدا جۇدۇنلۇق بوران،
سولدۇرۇپ ۋەتەننىڭ گىياھلىرىنى.
تۇنيۇقۇق قولغا ئالدى زۇلپىقار،
ياغرىتىپ غەيۇرلۇق سادالىرىنى.

بىلگەخان ئارغىماق ئۈستىگە مىنىپ،
بارىدۇ جەڭگاھقا ئۇچقاندەك چېپىپ.
كۆلتېكىن تۈمەننىڭ باتۇرنى باشلاپ،
بارىدۇ بىلگەخان ئىزىدىن بېسىپ.

بىسلىرى پارقىراپ تۇرغان قىلىچلار،
ئۇرۇلسا

چاچرايدۇ قىپقىزىل ئۇچقۇن.
شاش ئاتلار سەكرىشىپ كىشىنىشەر تىنماي،
جەڭلەرنىڭ قاينىمى ياسايدۇ ئۇپقۇن.

غالبىلار ياۋلارنى سۈردى شىددەتتە،
يوق بۇنچە تېز سۈرئەت ھەتتا بوراندا.
ياۋلارنىڭ تەرتىپسىز ياتقان جەستى،
زادىلا كۆرۈنمەي قالدى توزاندا.

تاغ يۈرەك شىرلارنىڭ ھەيۋەت سۈرىدىن،
رەقىبلەر تىتىرىشىپ، تىزلىنار يەرگە.
ياۋلارنى زەبۇنلۇق زۇلمىتى چىرماپ،
كەڭ دىيار يۈزلىنەر قۇتلۇق زەپەرگە.

ئىجدادلار لەرزىگە سېلىپ جاھاننى،
ئادالەت تەختىدە بولغاننى ھاكىم.
شۆھرەتنىڭ تاجىنى كىيگەن ئەزەلدىن،
كۈرەشنىڭ پېچىدا تاۋلىنىپ خەلقىم.

ئاھا! ئاشۇ تاشتىكى ئوتلۇق قىسىمنىڭ،
بار ھەر بىر سۆزىدە ئالەمچە مەنا.
نۇرلىنار دىللارنىڭ سارىيى روشەن،
يەشسە گەر شۇ ھېكمەت سىرىنى دەنا.

«مەڭگۈ تاش»، خىسلىتىڭ بۈيۈك نېمانچە،
جۈش ئۇرار سەن ئۈچۈن سۆيگۈم قىيانى،
ئەجدادىم شەۋكىتى - شانغا قوشقان --
تۆھپەڭ دېڭىزنىڭ بارمۇ پايانى؟

يوقاتماي مۇستەھكەم، مەزمۇت تۇرقۇڭنى،
ئۇزاتتىڭ ئەسىرلەر كارۋانلىرىنى.
تونۇتتۇڭ دۇنياغا تەنتەنە بىلەن،
تارىخنىڭ باھادىر ئوغلانلىرىنى.

مەن كۆردۈم باغىغا ئويۇلغان خەتنى
خەلقىمنىڭ نۇرانە يۈكسەك ئەقلىنى.
شۇ ئەقىل چولپىنى چاقناپ، نۇر چېچىپ،
يېڭىتۇ ساناقسىز جۇدۇن پەسلىنى.

مەن كۆردۈم، سەلتەنەت گۈلشىنى ئىچرە،
بوۋىلار نۇرۇپتۇ رەناسى بولۇپ.
گۈزەللىك خاقانى ئانا ۋەتەنگە —
كېتىتۇ ھۆر ھايات ناۋاسى تولۇپ.

«مەڭگۈ تاش» قىممىتىڭ بىباھا، چۈنكى —
سەن گۈۋاھ قەدىمىي مەدەنىيەتكە.
بېيىتىپ مەرىپەت خەزىنىسىنى،
سەن يەنە تۇرسەن مەۋجۇت ئەبەدكە.

كەزگەندە مۇزارىتنىڭ بويىنى تەنھا،
ئۇچرىدى يەنە بىر ئۇلۇغ مۆجىزات.
باغرىغا يوشۇرۇپ تىلىسىملىرىنى،
قىزىل مىڭئۆيلىرى تۇرۇپتۇ، ھەيات.

كېمىرلەر ئىچىگە كىردىم ئاۋايلاپ،
تاش ناملار بېتىگە باقتىم سىنچىلاپ.
توختاتتى ئورنۇمدا گۈللۈك نەقىشلەر،
كۆڭلۈمنىڭ سەييارە قۇشىنى ئوۋلاپ.

ئاتلاپ كۆپ يىللارنىڭ داۋانلىرىدىن،
يەنە بىر زامانغا قىلىدىم مەن يۈرۈش:
مەن ئۈچۈن تەڭداشسىز غەنىمەت، شاتلىق
قەدىمىي ھاياتنىڭ پەيزىنى سۈرۈش:

بۇدخانا ئىچىدە سېلىنغان ئىسرىق،
شامداندا پىلىلداپ كۆيدۈ شاملار.
راھىپلار تىزلىنىپ تاش بۇد ئالدىدا
ئوقۇشار بىرلىكتە ئايەت ۋە نوملار.

ئەنە، ھۆر - غىلمانلار ئۇچۇشار كۆكتە،
سىلكىتىپ ئاققۇدەك قاناتلىرىنى.
ئۈزۈشەر شەپقەتنىڭ دولقۇنلىرىدا،
بۆسۈشۈپ بۇلۇتلار راباتلىرىنى.

شوخلۇقتا قىيغىتىپ ئوينىشار ئاھۇ،
ياپ - يېشىل بەرقۇتتەك دالا كۆكسىدە.
ئورمانلار قېتىدا يۈرەر تىمىسقاپ،
بۆرە ۋە يولۋاسلار ئوۋنىڭ قەستىدە.

ئۇپۇققا تۇتاشقان پاختىزارمىدۇ،
يا كۆكتىن ئاق بۇلۇت كۆچتىمۇ يەرگە؟
پەرىدەك كۆرۈنگەن پاختىكار قىزلار،
ئىشلىشەر ماڭغىلىيى چۆمۈلۈپ تەرگە.

قىز - جۇۋان چېچىنى ئۆرۈشۈپ ئۇششاق،
بىر ئەپلىك باستۇرۇپ كىيىپتۇ دۈپ،
تاجىسى باغدىكى گۈللەرگە ئەنداز،
جىلۋىسى كۆڭۈلنى چۆمدۈرەر زوققا.

نەي، راۋاپ قالۇننىڭ تىترەك ساداسى،
قۇچۇدۇ باغرىنى زەڭگەر ساماننىڭ.
بوستاندا نەغمىچى قۇشلارنىڭ ئۇنى،
توختىدى سېھرىدىن ئويناق ناۋانىڭ.

نازاكەت گۈللىرى چۈشتى ئۇسسۇلغا،
نازۇك بوي - قامىتى مىسلى تال چىۋۇق.
كەرەشمە ناز بىلەن ئەيلىدى جەۋلان،
ھەركىتى دىلراپا، ئاجايىپ سىلىق.

تارنىڭ شوخ كۈيىگە تەڭكەش ناخشىلار،
ئەللەيلەر لەززەتنىڭ بۆشۈكلىرىدە.
تىزىدۇ ئارمانلار گۈلىنى تېرىپ،
دىللارنىڭ قاغىچىراق چۆلىكلىرىدە.

كۆزۈمنى ئويما ۋە نەقىشتىن ئۈزمەي،
يۆتكەيتتىم شۇ تاپتا پۈتۈمنى ئاستا.
غەيرى بىر ئالەمدە ياشايمەن گويا،
سۈرەتلەر بىر- بىرلەپ چىرايلار ئاچسا.

تامدىكى شۇ ئېسىل نەپىس سۈرەتتى،
چەككەندۇ قايسى بىر ئىنساننىڭ قولى؟
قېنى ئۇ، قەيەردە ياتىدۇ ئۇخلاپ،
شۇ تاپتا تىرىلسە ئىدى بىر يولى.

مۇبارەك ھۆسننى كۆرسەم شۇ زاتنىڭ،
خىسلەتلىك قولىنى سۆيسەم يېنىشلاپ.
ۋىسالنىڭ شېرىن ۋە قۇتلۇق دېمىدە،
ئېگىلسەم شادلىقتىن كۆزۈمنى ياشلاپ.

خاتەڭرى كۆكىد: مەغرۇر چاقىنغان،
يۇلتۇزلار توپىدىن ئىزدىدىم ئۇنى.
ئەنە ئۇ، قولى گۈل مۆھتەرەم سانكو،
چېچىپتۇ زېمىنغا يارقىن نۇرىنى.

بولغان ئۇ مۇقەددەس كەسپكە سادىق،
ئۆچكۈچە بىر پۈتۈن ئۆمرىنىڭ شامى،
سەنئەتتە چاڭئەنگە كۆرسىتىپ ئۆرنەك،
تارالغان «رەسساملار پىرى» دەپ نامى.

سانكودەك ئىنساندىن ئۆتتى قانچىسى،
بۇ بىزگە سىرلىق بىر مۇئەمما تېخى.
ئۇخلىتار ئۇلارنى ئىللىق باغرىدا،
ۋەتەننىڭ بېھىشتەك لالزار بېغى.

كۆرۈنەر مىڭئۆينىڭ ئۈچ - چېكى
بارچۇق ۋە تۇرپاننىڭ قۇچاقلىرىدا.
بوۋىلار مىراسى ياتىدۇ، ئاشۇ —
ھۈنەرۈ سەنئەتنىڭ ئوچاقلىرىدا.

ئۇندىكى سۈرەتلەر ئەيلىدى جاكا،
جاراڭلىق ئاۋازدا كىملىكىمىزنى.
نۇرلانغان ئۇپۇقتەك كۆرسەتتى روشەن،
تارىخقا جان بەرگەن ئىدىركىمىزنى.

كۆردۈمكى، سەنئەتنىڭ راۋاجى ئۈچۈن،
تاش يەنە قېتىپتۇ ئۇلۇغۋار تۆھپە.
رەسسامنىڭ، نەققاشنىڭ قەلىمى ئۈچۈن،
گىگانت جىسمىنى قىپتۇ سەھىپە.

قارىساڭ مىڭئۆينىڭ تاملىرىمۇ تاش،
قەسىرلەر ئىچىدە ئويۇقلارمۇ تاش.
مورلىق ئوچاقلار، مەرەپلەرمۇ تاش،
مۇنارلىق گۈمبەزلەر، قەبرىلەرمۇ تاش...

مۇزارتنىڭ دولقۇنى كۆتۈرگەن شاۋقۇن،
گويا تاش شەنىگە ئوقۇلغان قوشاق.
باغرىدىن ئىپتىخار ھىسلىرى تېشىپ،
ۋىلىقلاپ كۈلگەنچە سۆيىدۇ قىرغاق.

تاشلاردىن ياسالغان ئەمەسمۇ يەنە،
نى ھەيۋەت سېپىلىنىڭ ئۇزۇن گەۋدىسى.
ھەيكەل بار شەھەرلەر قوينىدا سانسىز،
پۈتكەندۇر شۇ ئاددىي تاشتىن ھەممىسى.

تاش بىلەن ياسىلار ئۆستەڭ ۋە توغان،
تاش بىلەن كۆككە باش تىرەيدۇ بىنا.
تاش بىلەن ياسالغان مىسىر مومياسى،
تاش بىلەن كۆپ ئىشلار بولىدۇ ئادا.

تاش شۇنداق بىباھا خىسلىتى بىلەن،
قوزغايدۇ ئىلھامم قىيانلىرىنى.
ئەرزىمەس

كۈي ئوقۇپ تاشنىڭ شەنىگە،
يازسامۇ قەسىدە دىۋانلىرىنى.

1984 - يىلى، قەشقەر

ھىجران

تاغ كەينىگە ئېلىپ ئۆزىنى،
جىمجىت، پىنھان ئۇخلار ئىدى كۈن.
يەر يۇلتۇزغا ئىنتىزار، بىراق،
ئارىسىدا تۇرار ئىدى تۈن.

1985 - يىلى، قەشقەر

بەختىمنىڭ دىلىرىنى قۇچالامدىم

ئۆزگىلەر شاھ تەختىدە كۈلسە قاھ - قاھ،
بىخۇدلۇق ئۇيقۇسىدا ياتالامدىم.
ئۆمرۈمنىڭ خەزىنىسىنى تاماشىنىڭ
بىمەنە كۈلكىسىگە ساتالامدىم.

تۇرمىسام سەگەكلىكنىڭ چوققىسىدا
غاپىللار كۆزلىرىنى ئاچالامدىم.
ئۇيقۇچان تۈنلىرىنى ئەندىكتۈرۈپ،
ئۈندەشنىڭ سۈلىرىنى چاچالامدىم.

بولمىسا ئىرادەمنىڭ زۇلىپقارى،
مۈشەققەت رەقىبىنى چاپالامدىم.
ئۈمىدىنىڭ ئوتقىشىنى كۆتۈرمىسەم،
كېلەچەك ۋاپاسىنى تاپالامدىم.

ئايرىلىپ جان خەلقىمنىڭ ھىماتىدىن،
ئارمانلار مەنزىلىگە چاپالامدىم.
سۆيگۈنىڭ قاينىمىغا شۇغۇمىسام،
بەختىمنىڭ دىلىرىنى قۇچالامدىم.

1985 - يىلى، قەشقەر

ئاسمان تۇتار يۇلتۇزلاردىن گۈلدەستە

ئاسمان قىزى دوراپ ھىندى قىزىنى،
تولۇن ئايىنى قىلدى ماڭلاي چېچىكى.
ئاقۇش بولۇپ ياتار مەسۇم بالدەك،
نۇر تېگىدە داللىلارنىڭ ئېتىكى.

يەر يۈزىنى چۈش پەيزىگە ئۈندەيدۇ،
جىملىق ئارا تومۇزغىنىڭ ئەللىيى.
خىياللارنىڭ دېڭىزىدا لەيلەيدۇ،
مۇڭلۇق ھېسلار بولۇپ ئۇنىڭ ھەمىرىيى.

مۇسبەتتە ھالسىرايدۇ، يىغلايدۇ،
قەلبىم غەمىسىز سەبىيلىكتىن خوشلىشىپ.
بۇلۇت بولۇپ ھاياتلىقنىڭ غۇسسىسى،
باش ئۈستۈمدە ئايلىنىدۇ توپلىشىپ.

غىدىقلايدۇ كۆزلىرىمنى گاھىدا،
يارقىن ئۈمىد چاقمىقىنىڭ جىلۋىسى.
كۆرسىتىدۇ شۇ چاغ غىل - پال ئۆزىنى،
تىمتاس روھىم دۇنياسىنىڭ جىلۋىسى.

نيزاھ ھەمدە قىنقاسلىرى ھاياتىنىڭ،
باستى سېھرى ناخشىسىنى تىلەكنىڭ.
ئۆرتىنىدۇ گۈزەللىكنىڭ سۆيگۈسى،
مەشئۇم رېئال قىسمىتىدەك پەلەكنىڭ.

جەۋلان قىلسا پاك ۋىجداننىڭ بايرىقى،
سوغۇق باقار كۆڭۈللەرنىڭ تارىسى.
تەلۋىلىكنىڭ تۇمانلىرى ئىچىدە،
چاڭلىنىدۇ ساداقەتنىڭ لالىسى...

يەر كىيىپتۇ ئاق شولىدىن ئاق لىباس،
بالىلىقنىڭ ماتىمىنى تۇتقاندەك.
بېرەر شۇ تاپ شامال كېلىپ تەسەللى،
يۈزلىرىمنى سىلاپ كۆڭۈل ئۇتقاندەك.

چىلىغاندەك شەپە بېرىپ تومۇزغا،
نۇر ئىچىدە پەرۋاز قىلدى ھاۋاغا.
قاراپ قالدىم، ئۆرنەك بولۇپ ئۇ ماڭا،
بەلكىم سەپەر قىلدى زەڭگەر ساماغا.

يېڭى ئارمان قانات بېرىپ جىسمىمغا،
نۇر بەھرىگە چۆمدۈم، قالدى يەر پەستە.
مېھرى بىلەن ئوماق بېقىپ كۆك قىزى،
تىزغانىدى يۇلتۇزلاردىن گۈلدەستە.

1985 - يىلى، قەشقەر

قانات قېقىپ ئۈچتى كىچىك قۇش

قەپەس ئىچىرە تىپىرلايدۇ تومۇچۇق،
پەنجىرىگە ئۈرۈپ تىنماي كۆكسىنى.
تەشئاللىقنىڭ كۈچى بىلەن تەۋرىتەر،
ئېسىلغانچە تۇرغان قەپەس بەستىنى.

ئاڭغا شېرىن ئەمەسمىدۇ ئەزىز جان،
مەيلىمىدۇ زەخمىلەنسە ۋۇجۇدى؟
قايسى ئارمان سىڭگەن ئۇنىڭ قېنىغا،
جۇش ئۇرامدۇ ئۇشبۇ ئارمان ئۈمىدى؟

قاچىسىدا پەۋۋىس سۇ بار چاڭقىسا،
ئوزۇق ئۈچۈن تويۇنغۇدەك دېنى بار.
چىقاي دېسە قوندىقىمۇ تۇرسا تەل،
ھاياتىدا ئۇنىڭ نېمە غېمى بار؟

تۇرسا ئۇنىڭ ئۆمرى شۇنچە پاراۋان،
تەلمۈرىدۇ، ئېتىلىدۇ نېمىشقا؟
ئىنتىزارمۇ كۆك قەرىنى سېغىنىپ،
كىچىككىنە ئاشىياندىن كېتىشكە؟

قۇشنى قويۇپ بەرگىنىمدە ھاۋاغا،
ئۈچۈپ كەتتى يىراقلارغا «پۇر» قىلىپ.
قارا چېكىت غايىب بولۇپ سىڭگەندە،
كەتتى باغرىم ھاياجاندىن چىڭقىلىپ.

ئېيتىپ ۋىسال ناخشىسىنى كىچىك قۇش،
بولدى ئاسمان قۇچىقىنىڭ ئەركىسى.
قانات قېقىپ پايانى يوق دالدا،
بولدى ئۇنىڭ قۇتلۇق ھايات مەركىسى.

1985 - يىلى، قەشقەر

مەن بۇياقتا، سەن ئۇياقتا يېگانە...

مەن بۇياقتا، سەن ئۇياقتا يېگانە،
ئايىرىپ تۇرار بىزنى دەريا ئېقىنى.
چاخقاق يۈرەك سۆيگۈڭ تىلەپ شىكاردا.
كار قىلمايتتى ئارىلىقنىڭ يېقىنى.

باغاشلاپتۇ يۇمشاق، مامۇق تېنىڭنى،
قىرغاقتىكى قويۇق تاللار سايىسى.
خۇسۇمەتنىڭ ئوغىسىغا تولدى لىق،
قاداق بىلەن پۈتكەن كۆڭۈل پايىسى.

خىلۋەتتىمەن، ئاستا قايرىپ ياپراقنى،
ئوغرىلىقچە تىكىلىمەن ھۆسنۇڭگە.
تەلمۈرىمەن چۇقان سېلىپ پاك ھېسلار،
ئويچان ھالدا كىتاب باسقان كۆكسۈڭگە.

ۋاراقلاردىن كۆز ئۈزۈمىدىڭ خېلى چاغ،
سەن ئىشقىڭنى بەرگەنمىدىڭ كىتابقا؟
مەلھەم بېرىش خىيالىڭدا يوقىمىدۇ،
مەندەك ئىشقا ئاۋازىسى بىتابقا؟

ئوۋلىماققا قۇشنى دوراپ سايرايمۇ؟
بىراق، ئۇنى قويارسەنمۇ چاندۇرۇپ؟
شۇ چاغ كېيىك بالىسىدەك ئەندىكىپ،
كېتەرسەنمۇ مېنى تەنھا قالدۇرۇپ؟

1985 - يىلى، قەشقەر

تېپىرلايدۇ جۈپ يۈرەك

ئولتۇرىسەن تۆۋەن ئېگىپ بېشىڭنى،

خەنە ياققان بارمىقىڭغا تىكىلىپ.

قەلبىڭ ئۇيات قەپسىگە تۇتقۇنمۇ،

لېۋىڭ تىترەر، باقمىدىڭغۇ ئېچىلىپ.

جۈرئىتى يوق ئۆزۈمدىمۇ سۆيگۈنىڭ،

يۈرىكىم مەس، ۋۇجۇدۇم مەس، تىلىم مەس.

غەرق بولۇپ شېرىنلىكنىڭ بەھرىگە،

مىنۇتلارنىڭ جىمجىتلىقى بىلىنمەس.

تەرلىدى يۈز بۇرۇقتۇملۇق ئىلكىدە،

كار قىلىمدى ئاقتىرەكنىڭ سايىسى،

تارتىنىشتىن تېپىرلايدۇ جۈپ يۈرەك،

ئۇندا مۇراد تەشەنالىقى غايىسى.

1985 - يىلى، قەشقەر

ھىجران يېشى

پىنھان، مەيۇس ھېسلار مەۋجى كۆكسۈمگە پاتماي،
كەزدىم ئاپئاق ئايدىڭدىكى ئاپئاق دالانى.
تەنھالىقتا بەرھەملىكنىڭ پەيتىنى تاپماي،
قۇچار ئىدىم بىئىختىيار، مۇڭلۇق ناۋانى.

شامال يېنىك پەرۋاز بىلەن روھىمنى بەزلەپ،
كېتەر ئېغىر دەملەرنى توشۇپ يىراققا،
تەۋرىتىدۇ رىيازەتلىك ئىشقىمنى سۆزلەپ،
ئاي شولىسى جىلۋە قىلغان كۆلگە، بۇلاققا.

ئېڭىم ئارا زەڭگەر ساما غۇبارسىز ئەينەك،
ئاي سۈزۈلگەن خىيال كەبى دىلبەرنىڭ ئەكسى.
يۇلتۇز نازى ئۇنىڭ ئىستەك چوغىغا ئەرمەك،
ئۇ سۆيگۈگە جۇلا بەرگەن قۇياشنىڭ نەسلى.

تەلپۈنۈشنىڭ ئۇزۇن چېغى قويدى چارچىتىپ،
قۇچىقىغا ئالدى تۇنىڭ قۇۋناق بىر چۈشى.
ئالغىنىدا شەپەق مېنى ئۇندىن ئاجرىتىپ،
كۆرگەنلىرىم ياپراقتىكى ھىجراننىڭ يېشى.

1985 - يىلى، قەشقەر

كونا قەلئە

پاچاقلىنىپ كەتكەن جانسىز گەۋدىدەك،
خارا بېسى ياتار ئىدى شەھەرنىڭ.
بىلەلمىدىم، نەتىجىسى ئاشۇ ھال —
قايسى چاغدا يەتكەن ئاپەت - زەرەرنىڭ؟

غۇلاپ چۈشۈپ تاملار ياتار ۋەيرانە،
قىلىپ گويا بىر - بىرىنى ياستۇقى.
كامارلارنىڭ ئەتراپىدا گاھىدا،
ئۇچراپ قالار يىلانلارنىڭ قاسرىقى.

قالغان ئىدى ئىزنا بولۇپ، ئاداققى —
چولاق تاملار (باغرىنى دەز قاپلىغان).
چوققا مىسلى تۇرار رەتسىز مۇنارلار،
ئەسلى تۇرقى - ھەيۋىتىنى يوقاتقان.

مۇڭلۇق سادا كېلەر ئەسكەن شامالدىن،
ئۆكسۈگەندەك تىترەر غولى شىۋاقتىڭ.
چاڭ - توزانلار ئارىسىدا خىيالەن —
كۆرۈنىدۇ تاغ دالاسى يىراقنىڭ.

بەربات بولغان بۇ ھاياتنىڭ دۇنياسى،
ئېچىندۇردى

باستى ھەسرەت دىلىمنى.
ۋۇجۇدۇمنى ئۆرتىسىمۇ پىغانلار،
چىشلىۋالدىم سەۋر قىلىپ لېۋىمنى.

ھەر نەرسىگە باققىنىمچە ھەۋەستە،
ئاستا كېزەر ئىدىم قەلئە قويىنىنى.
ئەسكە ئالدىم بۇندا ئىناق ياشىغان —
ئەجدادىمنىڭ ئىجاد خۇمار روھىنى.

تەسەۋۋۇ. ۈم ئېكراندا ئاچتى يۈز،
بۇ ماكاننىڭ مەغرۇر، ئاۋاق سىماسى،
غەيۇرلۇقنىڭ كۈنى تۇغقان چاغدىكى،
قۇۋناق ھايات دېڭىزىنىڭ جۇلاسى.

ئەيلەپ نەقىش - زىننىتىنى نامايىش،
تۇرار ھەريان ئېگىز مۇنار، راۋاقلار.
باراقسان باغ - ھويللاردىن شوخ شامال،
سۈمۈرىدۇ تويماي شېرىن پۇراقلار.

نەپىس، كۆركەم بۇيۇملىرى سەنئەتنىڭ،
بېزەكلەيدۇ رەڭدار قىلىپ رەستىنى.
چۈنكى، ھەركىم باغلاپ يۈكسەك ئەقىدە،
كامالىغا يەتكۈزىدۇ كەسپىنى.

گىرە سېلىپ يەرگە گۇگۇم تۇمانى،
بېسىققاندا قايناق بازار چۇقانى.
دولقۇنلايدۇ قاپلاپ ساما باغرىنى،
يۈرەكلەرنىڭ سۆيگۈ كۈيى - مۇقامى.

كۈندۈزىدە قۇياش

تۈندە ئاي، يۇلتۇز،
تاپار سەنئەت بۆشۈكىنىڭ ۋەسلىنى.
كۆكتە بۇلۇت قىلار ئىدى تاماشا،
بۇ شەھەرنىڭ نازاكەتلىك ھۆسننى.

خىيالىمنى بۇزدى، ئۈركۈپ پاراسلاپ —
ئۇچۇشلىرى بىر توپ ياۋا كەپتەرنىڭ.
كۆز ئالدىمدا خارابىسى قاغجىراپ،
ياتار ئىدى شۇ مۇقەددەس شەھەرنىڭ.

ئارىلايتتىم شاھانە بىر باغچىنى،
سەيلە قىلىپ يۈرگەن كەبى پىيادە.
ساپاللارنىڭ سۇنۇقلىرى بىزۇۋان،
قىلار سىرلىق قىمىسىلەرنى ئىيادە.

ئۇچراپ قالدى ئىككى دانە مىس يارماق،
قىيان بولدى سۆيۈنۈشى قەلبىمنىڭ.
قولغا ئالدىم ئىخلاىس بىلەن، چۈنكى، ئۇ —
ماڭا قالغان مىراسدۇر ئەسلىمنىڭ.

ئۇنى دۇچار قىلالماپتۇ يوقلۇققا،
تىنىم تاپماس قارا يىللار ئاپىتى.
خىيال قۇشۇم كۆك قەرىگە ئۆرلىدى،
ئىككى يارماق بولدى بىر جۈپ قانىتى.

بىر جۈپ يارماق چاقى ئۈمىد ھارۋامنىڭ،
ئەقىل ئېتىم ئاشار سۆرەپ داۋانلار.
ئىنتىلگەندە يەنە يېڭى چوققىغا،
يىرتقۇچلاردەك ھۆركىرەيدۇ بورانلار.

تىنىم خەنجەر، بورانلارغا قادالغان،
زەربىسىدىن بوران ئاچچىق ھۇۋلايدۇ.
بورانلارنىڭ يالىشىدىن بىسلىرىم،
پارقىرايدۇ، خىرەلىكنى قوغلايدۇ.

ۋۇجۇدۇم چوغ، يۈرىكىم چوغ، كۆزۈم چوغ،
ئاتەش بولۇپ ھەر ياققا نۇر تارايدۇ.
نۇر ئىچىدە ئىقبال قىزى مەن تامان،
تاتلىققىنا كۈلۈپ ئوماق قارايدۇ.

بۇلۇت ئۆزرە باقسام زېمىن بېتىگە،
كونا قەلئە گۈل تاقاپتۇ كۆكسىگە.
تاغلار ۋەتەن شۆھرىتىنىڭ سىيماسى،
بۈركۈت ياشار ئۇۋا سېلىپ ئۈستىگە.

تەۋرىگەندەك كۆرۈنىدۇ خارابە،
ئوتتەك تومۇز قۇياشنىڭ تەپتىدىن.
پارلاق ئەتە ئۈچۈن بۇ خىل جانلىنىش،
سېزىلىدۇ گىرىمىسەن شۇ ئەپتىدىن.

1985 - يىلى، قەشقەر

ئاھ! ئاي نۇرى

نۇرۇڭ بىلەن يەرگە زىننەت بەردىڭ ئاي،
تۈن كۆكىدە لەيلەپ ئۇزاق ئەسىرلەر.
بەلگە قىلىپ ئاق لەيلىدەك چېھرىڭنى،
ئۆتتى بۇندا سانسىزلىغان پەسىللەر.

گۈۋاھچىسى قىلىپ سېنى ۋەدىنىڭ،
تاپقان سۆيگۈ لەززىتىنى نەسىللەر.
نېسىپ بولسا يارنىڭ نازلىق نىگاھى،
ھۆسنۇڭ ئاشىق يۈرىكىدە ئەسلىنەر.

پىچىر - پىچىر سادالارنى تىڭشاپ جىم،
بىلىڭ قانچە كۆڭۈللەرنىڭ سىرىنى.
زېرىكمەيسەن ئاسمان بويلاپ، چۆرگىلەپ،
تاۋاپ قىلىپ مۇھەببەتنىڭ پىرىنى.

سەبىي چېغىم، ساڭا قوللار سوزاتتىم،
سەبىي ھېسلار قاينىمدا ئىنتىلىپ.
ئارمانلىرىم ئۇچار يەنە سەن تامان،
ئىدراكلىرىم يىللار ئارا يېتىلىپ.

ئەمدى ئىنسان قەدەم قويدى باغرىڭغا،
يۇلتۇز ئاڭا چاچقۇسىدۇر پەلەكنىڭ.
ئۆرلەش ئېڭى ئۇيقۇن ياساپ تاغلاردەك،
قاناتلىرى سىلكنمەكتە تىلەكنىڭ.

يۈز بېرەرمۇ، بىراق تىمتاس قوينۇڭدا،
ئاچ كۆزلۈكنىڭ قانخور جەڭگى - نىزاسى؟
يەر شارىدا شۇ نىزانىڭ تۈپەيلى،
ئاز بولدىمۇ پاك جانلارنىڭ قازاسى؟

ئاھ! بوشلۇقتا ئەركىن ئۆزگەن ئاي شارى،
پايخان بولۇپ، خورلانمىسۇن پاكلىقىڭ.
تەبىئەتنى زىننەتلىسۇن مەڭگۈگە،
شۇ دىلرەبا پارلاقلىقىڭ، ئاقلىقىڭ.

1985 - يىلى، قەشقەر

جانانغا

مەن كېتىپ يارىم پەرىشان بولمىسۇن،
باغلاردا لالە رەيھان سولمىسۇن.
كۆزلىرى باقسۇن ئۈمىدە مەن تامان،
جاملىرى ئاچچىق شارابقا تولمىسۇن.

مەن شامال سۈمبۈل چېچىنى ئوينىغان،
بويللىرىنى نەچچە مەرتەم بويلىغان.
كۆزلىرى باقسۇن پەلەككە ناگىھان،
مەنكى يۇلتۇز يارنى بىدار ئويلغان.

يار چىقىپ كۆرسۇن سەھەرنىڭ مەڭزىنى،
ئوتلىرىمنىڭ شۇ پايانسىز لەرزىنى.
نۇرلىرىم ئاسمان ئارا گۈلگۈن شاراب،
يار چىقىپ سۈرسۇن ئاجايىپ پەيزىنى.

1986 - يىلى، قەشقەر

سېنىڭ كۆزلىرىڭ

چۈشۈمدە قۇش بولۇپ سېنىڭ كۆزلىرىڭ،
قەلبىمنىڭ شېخىغا قونۇپ ئۆتدۇ.
سىڭدۇرۇپ تاڭدىكى سىم - سىم يامغۇرغا،
دەردىنى ئۇن - تىنسىز قۇيۇپ ئۆتدۇ.

چۈشۈمدە يوپۇرماق بولۇپ كۆزلىرىڭ،
ئاتىۋان تېنىمگە سالىدۇ سايە.
داۋالغۇپ ئالدىمدا ياپېشىل دېڭىز،
كۆڭۈللۈك باھارنى قىلار ئىپادە.

چۈشۈمدە كۆزلىرىڭ سۆزلەيدۇ ماڭا،
تەلمۈرۈپ ئاڭلايمەن قېنىمدىن ئاۋاز.
ھەريانغا قارىسام سېنىڭ كۆزلىرىڭ،
ساناقسىز چوڭ بولۇپ قىلىدۇ پەرۋاز.

1986 - يىلى، قەشقەر

ئوغۇز

سېنىڭ ئوغۇز سۈتۈڭدە ئانا،
چايقىلىدۇ قۇياش شولىسى.
ھاياتىمغا سىڭدى سەن بىلەن،
بىر نۇرانە تاغنىڭ جىلۋىسى.
سېنىڭ ئوغۇز سۈتۈڭدىن ئانا،
تۇغۇلىدۇ مىڭلاپ ئوغۇزخان.

سېنىڭ ئوغۇز سۈتۈڭدىن، ماڭا
ئۆتتى ۋىجدان، ئۆتتى مۇھەببەت.
سەن ياشىغان مۇقەددەس تۇپراق،
پەرزەنتىڭگە بولسۇن ئامانەت.
سېنىڭ ئوغۇز سۈتۈڭدىن ئانا،
تۇغۇلىدۇ مىڭلاپ ئوغۇزخان.

ھاياتلىقتا بىلىپ قەرزىمنى،
ئارمانىڭنى ئالىمەن باشقا.
تەڭرىتاغدىكى تىك تۇرۇش پەخرىم،
غۇرۇرۇمنى بىلەيمەن تاشقا.
سېنىڭ ئوغۇز سۈتۈڭدىن، ئانا
تۇغۇلىدۇ مىڭلاپ ئوغۇزخان.

1986 - يىلى، قەشقەر

جان ئىچىدە

مېھمىنىم بار مېھمان ئىچىدە،
ساھىبخانىمەن گۈلخان ئىچىدە.
بولسۇن دېدىم ھالىمنى ئايان،
چاينىڭ ئىچىدە، نان ئىچىدە.
مېھمىنىم بار مېھمان ئىچىدە،
ساھىبخانىمەن گۈلخان ئىچىدە.

بىر تۈپ رەيھان ئۆستۈرۈپ قويدۇم،
ئەلگە پىنھان ئىمان ئىچىدە.
بىلىدۇڭ ئۇنى باھارىم مەڭگۈ،
تەننىڭ ئىچىدە، جان ئىچىدە.
مېھمىنىم بار مېھمان ئىچىدە،
ساھىبخانىمەن گۈلخان ئىچىدە.

1986 - يىلى، قەشقەر

پەلەك ۋە مەن

شۇنچە ئۇزۇن باقتىم پەلەككە،
كۆزۈم تالدى، كۆزلىرىم تالدى.
ماڭا باققان ئەلنىڭ ئاغزىدا،
نادامەتلىك سۆزلىرىم قالدى.

باردىم تالاي داخان ئالدىغا،
قانداق بىر جىن چاپلاشتىكىن دەپ.
پالچىلارنىڭ ئالدىغا باردىم،
قايسى قىلتاق چاپلاشتىكىن دەپ.

كەلدى كۆكتىن غايىب بىر ئاۋاز:
كېسەللەرنىڭ داۋاسى سەندە.
داۋا ئىزدەپ باقمىغىن يانغا
دانالارنىڭ داناسى سەندە.

شۇنچە ئۇزۇن باقتىم پەلەككە،
كۆزۈم تالدى، كۆزلىرىم تالدى.
ماڭا باققان ئەلنىڭ ئاغزىدا
ئەلگە بەرگەن سۆزلىرىم قالدى.

1986 - يىلى، قەشقەر

قارا چاچ بەزمىسى

قايغۇمدىن تۆرەلدى بىر گۈزەل مارجان
كۆڭلۈمدە بىر تاتلىق ياساندى سەنەم.
قارا چاچ ئىلكىدە يار يۈزى پىنھان،
مارجاننى ئوينىتىپ نازلاندى سەنەم.

زاتىمدا بىر دەريا ئۇلغىيىپ ئاقتى،
بويىدا چايقالدى خۇشپىچىم تاللار.
مېھنەتنىڭ بۇلۇتى چاقىمىقىن چاقتى،
ئورمانغا شۇڭغۇدى ئالتۇن ھىلاللار.

ئادەملەر ئىچمەكتە باشىمدىن شەربەت.
تومۇرلار تار بولۇپ ئۇنىلدى ياڭراق.
جاناننىڭ بارمىقى تەۋرىنەر ئەلۋەك
قاپقارا كۆزىنىڭ جىلۋىسى ئويناق.

1987 - يىلى، قەشقەر

قەلەم ۋە شائىر

قەلەم، قەلەمگە خاس ئىمانىمنى بەر،
ئەل ئۈچۈن قاينىغان ۋىجدانىمنى بەر.
قارىنى ئاق قىلىپ يازسام مۇبادا،
نومۇس بەكمۇ يامان، زاۋالىمنى بەر.

چىلاپ سېنى تۈندەك قارا سىياغا،
سىزاي چوغلۇق گۈلى مۇڭلۇق دىللارغا.
ئېرىپ سەندە بوغداننىڭ ئاپئاق قارلىرى،
ئەگىز بولۇپ، شارقىراپ كىرسۇن تىللارغا.

قەلەم قەلەم ئەمەس، مىسالى ئەلەم،
ئۇنىڭ ھېكمىتىگە بويسۇنار ئالەم.
جاھان تەسۋىرىنى يورۇتۇپ ھەردەم،
ئۆزىنى قايتىدىن ياراتتى ئادەم.

ھاكىم بىلەن دېھقان تەڭدۇر قەلەمدە،
پادىچى ھەم دەنا ئوخشاش مۆجىزە.
پاشىنىڭ ئۆلۈمى تەڭداشسىز ماتەم،
ھايات تەرىپىگە ئەگەر ئەرزىسە.

شائىر كۆرسە توڭلاپ، تىترىگەنلەرنى
قىپقىزىل قېنىنى ئوت قىلىپ چاچار.
ئۆزگىلەرگە بېرىپ گۈزەل ئەركىنلىك
ئۆزى تۇتقۇنلۇقتا ئۆرتىنىپ ياتار.

قەلەم، قەلەمگە خاس ئىمانىمنى بەر،
ئەل ئۈچۈن قاينىغان ۋىجدانىمنى بەر.
قارىنى ئاق قىلىپ يازسام مۇبادا،
نومۇس بەكمۇ يامان، زاۋالىمنى بەر.

1999 - يىلى، ئۈرۈمچى

پەرىدە

تاپتىم سېنى بولۇپ سۆيگۈ گاداسى،
كۆڭۈللەرنى كەزگىنىمدە، پەرىدە.
ئەقىدەمنىڭ ئوتى ياندى كۆكسۈمدە،
سېنى ياندا سەزگىنىمدە، پەرىدە.

سەن زېمىنغا تۆرەلگەنمۇ پەرىدىن،
مۇھەببەتنىڭ ئالقىنىغا تەڭلىنىپ؟
مەڭىزلىرىڭ قىزارغانمۇ، پەرىدە،
تاڭنىڭ ئوتقاش شەپقىتىدىن رەڭلىنىپ؟

قارا قاغا قانىتىدەك چاچلىرىڭ،
سۈمبۈل بولۇپ يارالغانمۇ ئەسلىدە؟
باغدىن شامال ئېلىپ كەلگەن خۇش پۇراق،
چاچلىرىڭدىن تارالغانمۇ ئەسلىدە؟

زېمىن چەكسىز راھەتلىنىپ مەست بولۇر،
نازاكەتلىك يۈرۈشۈڭدىن پەرىدە.
تال چىۋىقتەك تولغاپ زىلۋا بېلىڭنى،
شوخلۇق قىلىپ كۈلۈشۈڭدىن، پەرىدە.

53

مۆجىزات

غەربنىڭ ئاسمىنىدىن ئۇچۇپ ئەڭلىك،
گۈگۈم يەر يەلكىسىگە سالدى گىرە.
تۇمانلار پەردىسىنى قىلىپ بەرباد،
شەبىستان چىراغلىرى ياندى خىرە.

ئاي ئۆرلەپ تاغ كەينىدىن مىس تاۋاقتەك،
ياپراققا شولىسىدىن رەڭ بېرىدۇ.
سېھىرلىك تۇيغۇلارغا ئوراپ دىلىنى،
ئېگىزلىك سەھنىسىگە ئىنتىلىدۇ.

چارچىماس يولۇچىمۇ يېگانە ئاي،
ئالدىراپ مەنزىلىگە تۈنەپ يۈرگەن؟
يا پەلەك ھارۋىسىنىڭ چاقىمىدۇ،
ئوقىدىن ئاجراپ كېتىپ تېنەپ يۈرگەن؟

يالقۇنلار ئارىسىدا يەنە بىر چاق،
بايىلا غۇلاپ كەتكەن تاغ كەينىگە.
كائىنات تۇرۇپ قالدى ئەجەبلىنىپ،
مۆجىزات ئىلاھىنىڭ خۇي - پەيلىگە.

پىرقىراپ كۆك قەرىگە ئۆرلىگەنچە،
كىچىكلەپ بارار گۈزەل ئاينىڭ بېتى.
كۈمۈش نۇر زەررىسىگە تولدى پەۋەس،
مۇئەللەق لەيلىگەن سۇس تۇمان قېتى.

1986 - يىلى، ئۈرۈمچى

پورەكلىدى ئۈمىدىمنىڭ لالىسى

گۈل پەسلەدە گۈل بەستىڭنى قۇچالماي،
ئۇراتتىم مەن تالاي تۈننى خورسىنىپ.
دېدىم بەزلەپ ئۆز - ئۆزۈمگە، چىدالماي،
— كېلەر چوقۇم پەرىزاتىم گۈل سۈنۈپ.

ئاي پارقىراق، كۆللەر سۈيى يالتىراق،
يۇلتۇز كېچە زىننىتىنىڭ دانىسى.
تۈزۈپ گۈللەر، تۆكۈلگەندە زەر ياپراق،
پورەكلىدى ئۈمىدىمنىڭ لالىسى.

چاچار دەرەخ ئۈستىمىزگە زەر تىللا،
بىر - بىرىگە لەۋلەر رومكا بولغاندا.
ئاق تۈندىكى دۇنيا گويا تەتىللا،
ھايات گۈزەل، دىل شادلىققا تولغاندا.

1986 - يىلى، ئۈرۈمچى

قىيا، دولقۇن، مەن

كۈن ئۇيۇق خانىسىگە كىرىپ، دۇنيا
ئاتەش رەڭ شەپق بىلەن رەڭلىنەتتى.
يەلپۈسە شاماللارنىڭ يەلپۈگۈچى،
ناز بىلەن دېڭىز سۈيى ئىرىكەيتتى.

دولقۇنلار چايكىلارنى بايراق قىلىپ،
مۇھەببەت ناخشىسىنى تۈۋلىشاتتى.
ۋىسالنىڭ شەۋكىتىگە دۇرلار چېچىپ،
قىيا تاش قامىتىگە يامىشاتتى.

يۇلتۇزلۇق زەڭگەر ساما، ئىشرەتتىكى —
قىيا تاش دولقۇنلارنىڭ يېپىنچىسى.
پەقەت مەن تەنھالىقنىڭ ئالىمىدە،
ۋاپانىڭ تىلەمچىسى، يېتىمچىسى.

1986 - يىلى، ئۈرۈمچى

خياللار، خياللار...

خيالىم ئۆتمۈشكە قاققىنىدا پەر،
سالىدۇ ئەسلىمە قەلبىمگە گىرە.
سەبىيلىك دەۋرىمدىن بېرىپ خۇش خەۋەر،
قايتۇردى ئۆتمۈشۈم، ئالغاندەك گۆرە.

غىدىقلاپ چارچىغان روھىمنى شۇ پەيت،
ئويغىتار ۋە قىلار شاتلىققا ھەمراھ.
ۋاقىتلىق ئۇنتۇلار جىسمىمدىكى دەرد،
ئىزگۈ چاغ ۋەسلىدە زېرەك ھەم بەرنا.

بىخلانغان ئەقلىمنى لەيلىتىپ ھەريان،
ئوينىتار تىنىمىسىز خيال ئۇيقۇنى.
كۆزۈمدىن تەقدىرنى قالدۇرۇپ ھەيران،
ئاھ! بىر رەت بالقىدى كۈلكە ئۇچقۇنى.

ئۆتۈلمىش يىللارنىڭ نازلىق نىگاھى،
ھەمىشە تەسەللى بېرەلمەس، بىراق.
كېلەچەك شامىنى ياندۇرۇپ گاھى،
ئىقبالغا ئىستەكتىن بېرىمەن بوياق.

غۇرۇرۇم ئويغىتىپ كۆتۈردى چوقان
خىياللار، خىياللار تېپىڭلار بەرھەم.
ئۆزىنى ئالداشتىن كۈن كۆرمەس ۋىجدان،
زېدە بار كۆڭۈلگە زەپەردۇر مەلھەم.

1986 - يىلى، ئۈرۈمچى

ئاق لەيلى

ئاق كۆڭلەكلىك جانان كەلدى قېشىمغا،
ئاق كېچىدە ئەسلىتىپ ئاق لەيلىنى.
مېڭىپ ئاستا شېرىن ھېسلار مەۋجىدە،
باشلىۋەتتۇق دىل ئىستىگەن سەيلىنى.

شامال بىلەن كۆچتى ئىزگۈ پىچىرلاش،
ئاي نۇرىدا جىلۋىلەنگەن ياپراققا.
گىرە سالىدىم تاشقىن بولۇپ ئەقىدەم،
نازۇك كۆڭلى چىرايىدەك ئاپئاققا.

ئار بىلگەندەك تەنھالىقنى غەمكىن ئاي،
شۇئان بۇلۇت ئارىسىغا مۆكۈندى.
كۈمۈش دۇنيا خىرەلەندى

ئۇ گويا —
ئايىنىڭ داغلىق قىسمىتىگە ئۆكۈندى.

سۇلغۇن ئۆتمۈش تاشلىدى ئاھ، كۆلەڭگە،
ۋىسال يارقىن شولىسىنى چاچقاندا.

قالار ئىدى يۈرەك مۇڭدا ھالسىراپ،
ئىستەك پەرۋا ئەيلەستىن قاچقاندا.

ئاق زەررىلەر تولدى يەنە ساماغا،
ۋۇجۇدۇمدا يانار شادلىق پانۇسى.
ئاق كېچىدە چىگىلىپ ھەم يېشىلىپ،
تۇرار ئىدى بىلەكلەرنىڭ تانىسى.

1986 - يىلى، ئۈرۈمچى

غايىب بولماس تامچىلار

1

يورۇق رۇجەك تارتتى مەيلىمنى،
بېغىڭ ئىچرە چۈشكەندە زاۋال.
كۈيلىرىمنى توختاتتى قۇشلار،
كىرگىنىمگە بولغاندەك مالال.

ۋۇجۇدۇمنى تىترىتىپ، گويا
ئىپارىڭنى ئەپ كېلەر شامال.
چاچلىرىڭغا چىرىملار يۈرەك،
ئۆرتىگەندە سېھىرلىك خىيال.

دېرىزىڭگە تەلمۈرۈپ مىسكىن،
نىگاھىڭنى تىلىدىم ئۇزاق.
يالغۇز تۇرسام بېغىڭدا، دىلدار
سەن نېمىگە تارتتىڭ ئىشتىياق؟

2

قولۇقىمنى توختاتسام كېلىپ،
كۆرۈنىدىڭ ساھىلدا، جانان.
كۈتۈپ - كۈتۈپ، بولدۇم بىتاقەت،
سەن ئۆيۈڭگە بولدۇڭمۇ راۋان؟

سەن تەرەپكە ئۇرغاندا پالاق،
تېلىمىدىم دولقۇندىن مەدەت.
يۇتۇۋالدى ئاھىمنى شاۋقۇن،
تەشنا دىلنى ئۆرتىگەندە دەرت.

كۆكرىكىمگە باش قويۇپ بۇ دەم،
كىم ئاڭلايدۇ مىسكىن ناخشامنى.
بارمىقىمنى چىشلەپ نەچچە رەت،
ئۆتكۈزدۈم مەن جىمجىت ئاخشامنى.

3

مەھرۇم قىلىپ شېرىن چۈشۈمدىن،
نوقۇپ مېنى ئويغاتتىڭ سەھەر.
لەۋلىرىڭدە يۈچۈن بىر تىترەك،
بىراق، ھۆسنۇڭ كۆركەم شۇ قەدەر.

تەشۋىشلىرىڭ سېنىڭ ئاشۇ پەيت،
تىرىلدۈردى ھىجراننى گويا.
يېتىلمىگەن تۇنجى بىر سۆيگۈ،
ۋەسلىڭ ئۈچۈن بولدى كۆپ زايا.

كۈلۈمبىرەپ سۈندۈڭ گۈلدەستە،
چىلىمغاندەك مېنى بىر ئىشقا.
تەبىئەتتىن ئۆزىماي باھار،
ئەتىرگۈلۈڭ سولدى نېمىشقا.

ياسسامۇ سەن ئۈچۈن گۈلزار،
 گۈللەرنى قويىدىك پۇراپ.
 ئىشىكىمدىن ئۆتۈپ، مەن تەرەپ —
 قەدىمىڭنى قويىدىك پۇراپ.

قىزىل لېنتا تاقىغان پىكاپ،
 سىگنال بېرىپ ئۆتتى قېشىمدىن.
 بىلەلمىدىم، ئەيلەپ بىماجال،
 نېمە قىسمەت ئۆتتى بېشىمدىن؟

تەقدىرىمگە ئۆكۈنۈپ ئۈنسز،
 كۆتۈرۈلدى كۆڭلۈمدە غوۋغا.
 شادلىقىڭنىڭ ئالتۇن جامىغا،
 كۆز - يېشىمنى قىلىمەن سوۋغا.

سىڭىپ گۈگۈم قوينىغا شەپەق،
 ياپراقلاردىن ئۆچكىنىدە ناز.
 كۈيلىشىدۇ قۇشلار بولۇپ مەست،
 مەن تىڭشاي مەن بولۇپ ئىشقىۋاز.

دىمىغىمدا كونا بىر ناخشا،
 تەڭكەش ئەمەس گارمۇنۇڭ، ئەپسۇس.
 يىراقتىكى بىر ئورۇندۇقتىن،
 نازلىق كۈلكە ئاڭلىنار بەك سۇس.

ئۇچرىغاندا كۆۋرۈك بېشىدا،
چاقچىقىمىدىن رەنجىدىك قەستەن.
بىلىمىڭمۇ كۆڭۈل سىرنى،
تەترەپ تۇرسا ئالدىڭدا بىر تەن؟

جامالىڭغا ئەسىرمەن ئەمدى،
تاشلىۋەتتىم بالىلىقىمنى.
ئەيىلىمە ئويچان ئىكەن دەپ،
بىلىپ قالغىن شائىرلىقىمنى.

ئۆتكەنلەرنىڭ يۇيۇلسۇن بەرى،
ئەمدى سېنى سۆيىمىدىم، نىگار.
بېرىپ بولۇپ مېھرىڭنى ئۆزگە،
كۈلۈمسىرەپ تۇرغىنىڭ بىكار.

ئەمدى ماڭا تۇنىڭ سەيلىسى،
ئاچچىق قىسمەت بولسىمۇ راۋا.
سۈبھىلەردە بېرىپ تەسەللى،
چاچلىرىمنى سىلايدۇ سابا.

ئۆگەيلىسە تەقدىر مۇبادا،
بولسۇن ماڭا كۆز يېشىڭ پىنھان.
بوپتۇ دەيمەن تېۋىنىپ ئەگەر،
چۈشلىرىڭگە ئەيلىسەڭ مېھمان.

دولقۇنلارغا كەتتى كۆمۈلۈپ،
شامال ئېلىپ قاچقان شوخ پاراك.
ۋاقتىسىزلا ئۆلگەن ئۈمىدىنىڭ،
مەقبەرىسى بولۇپتۇ غازاك.

خىسلەتكە باي ئەۋرىشىم قوللار،
ئوينىمايدۇ بۇدرە چېچىمنى.
تاپالارمۇ ئاختۇرۇپ شۇ يار،
كېچىلەرگە سىڭكەن يېشىمنى؟

سەن يىراقتا قالغاچقا تەنھا،
ئىستىمىدىم سۆيگۈمگە ئۈلپەت.
باغچە ئارا كۆرسەم جۈپ سايە،
سايە تاشلار قەلبىمگە كۈلپەت.

قولۇمدا بار پەقەت بىر سۈرەت،
قېتىپ قالغان ئۇنىڭدا كۈلكەڭ.
بولسىمۇ گەر ھەمراھ ھەر قاچان،
بولمايدىكەن ۋىسالىڭغا تەڭ.

تىنىقىمدا ئېغىر ۋە ئېغىر،
لەپىلدەيدۇ ھالسىز بىر يۈرەك.
تەنھالىقىڭ ئۈچۈن مەن تەنھا،
پەرىشتەم يوق سېنىڭدىن بۆلەك.

باراي دېدىم، بولدۇم ناتىۋان،
سەن خەت يېزىپ تۇرمىغاچ يوقلاپ،
ساخا مەپتۇن باققان كۆزۈمدىن،
قارچۇقلىرىڭ كەتتىمۇ ئاتلاپ؟

نۇر ئوينىشىپ يۈرەر بالىلار،
سەن باھاردا يۇيۇنغان كۆلدە.
مېنى مەجنۇن ئەيلىگەن كۈلكەڭ،
تەكرارلىنار پەقەت كۆڭۈلدە.

بارماقتىمەن ئالدىغا چالنىڭ،
چۈشلىرىمگە تاپاي دەپ تەبىر.
پىراقىڭغا بېرەرمۇ بەرھەم،
چىدام بىلەن ساقلىغان سەبىر.

بىزگە قۇچاق ئاچقان سۆيۈملۈك،
سالقىن ئورمان قالدى تاشلىنىپ.
تۇرار پەقەت كونا بىر ئۆتمۈش،
شادلىق بەرگەن چۈشتەك يادلىنىپ.

بىزگە گىرە سالغىنىدا تالڭ،
يالتىرايتتى چېچىڭدا شەبنەم.
ئۆزۈڭچىلا ئويلىپ مەندىن،
يەرگە قاراپ تۇراتتىڭ، ئەركەم.

تەييار قىلىپ ئېيتاي سۆزۈمنى،
 كۆل بويىدا كۈتتۈم سېنى يار.
 نېمىشقىدۇ كۆتۈرۈپ چېلەك،
 سۇ ئالغىلى چىقىمىدىڭ زىنھار.

باسار ئىدىم ئۆزۈمنى زورغا،
 تىنىقىڭغا بولسامۇ خۇمار.
 سەن چىقىمىدىڭ لاۋا ئىشقىمنى،
 ئەمدى قىلىمەن كىمگە ئىزھار؟

سۈمبۈل چاچلىق، زىلۋا قامەت يار،
 بارماقلىرىڭ نازۇك زىيادە.
 تارغا يېنىڭ چېكىلسە، ئەمما،
 سىرلىرىڭنى قىلار ئىپادە.

راست سۆزلىسەم سېنى مەن ئەمەس،
 ناخشاڭ مېنى تاللىغان دىلبەر.
 تال - تال چېچىڭ يۈزۈمگە يۆگەك،
 سېھرىڭ بىلەن ئۆتدۇ تۈنلەر.

سەبىلىكىنى كۆيدۈرۈپ پات - پات،
 تۇغۇلىدۇ لەۋلەردىن چاقماق.
 كۈي ئالىدۇ سۆيگۈدىن زىننەت،
 ئۈستىمىزدە يۇلتۇزلار ئويغاق.

پاناھ بولدى يەنە شۇ راۋاق،
مۈمكىنمىدى بىر كۈنگە چىداش؟
سۆيگۈمىزگە يېزىپ رسالە،
ئاق ئايدىڭدا بولۇشتۇق سىرداش.

ئاق قۇ بولۇپ ئۇچتۇڭ قېشىمدىن،
ئاي ئاسماندا بولغاندا غايىب.
قەلبىم ئارا ئويغاندى تەشۋىش:
كەتكەنمىدۇ ئاناڭ بەك كايىپ.

1986 - يىلى، ئۈرۈمچى

يەنە دېڭىز

ئىزدىدىم
دېڭىزىمنىڭ ئاستىدىن ئۈنچە،
بىلىمدىم،
گادايلىشىپ كەتتىمغۇ شۇنچە.

1986 - يىل، ئۈرۈمچى

بوران مېنىڭ نامىمدىن ئۇنلەر

شائىرمەن،
تالڭ شەپقى مەن سۈرگەن ئويلار.
يۈرىكىم دۈۋەت، قانلىرىم سىياھ،
قەلىمىمنىڭ ئىزىدۇر يوللار.

شائىرمەن،
قەلىم بارچە ھېسلارغا خاقان.
ھەيۋىتىدىن چۇقانلىرىمنىڭ
تاغلار چۆچۈپ تىترەيدۇ جاھان.
پۈۋلىسەم ئەگەر
ھۆركىرەيدۇ داۋالغۇپ ئوكيان.

شائىرمەن،
يۇلتۇز —
قەبرىم ئۆزرە قويۇلغان گۈللەر،
دولقۇنلاردىن سەپ تۈزۈپ،
شاۋقۇنلاردىن خور
بوران مېنىڭ نامىمدىن ئۇنلەر.

1986 - يىلى، ئۈرۈمچى

زېمىن بىر نوتا

زېمىننىڭ بېتىدە ساناقسىز ئىزنا،
ئۇ قايسى مۇغەننى قالدۇرغان نوتا؟
قېنى ساز، سازەندە، كۈيگە ئىشقىۋاز،
ھاياتى بۇرچىنى ئەيلىسۇن ئادا!

1986 - يىلى، ئۈرۈمچى

بىلەرسەنمۇ

(تۇرسۇن ياقۇپ سايرامنىڭ غەزىلىگە تەخمىس)

تەبەسسۇم بىرلە ئاي مىسلى يۈزۈڭنى كۆرسىتەرسەنمۇ؟
سۆزۈڭنىڭ بالىدا مېھمان قىلىپ، دىلنى كۈتەرسەنمۇ؟
ۋە يا جىسمىڭ ئارا مەندىن سىرىڭ پىنھان ئېتەرسەنمۇ؟
ۋاپاسىزلىقنى ئەيلەپ باشپاناھ تەنھا ئۆتەرسەنمۇ؟
بۇ ھىجران دەردىدىن چۆللەر ئارا قانلار يۇتارسەنمۇ؟

لاتاپەت بابىدا سەندىن قالۇر ھاڭ - تاڭ بولۇپ رىزۋان،
شۇڭا، ھۆسنۈڭنى بىر شەمئى بىلىپ ھەر جان بولۇر بەريان،
تېنىڭنى كۆپ ھەشەم بىرلە بېزەپ، تۈزدەك قىلىپ جەۋلان،
پەرىدەك كۆرۈنۈپ بەزەن، چىۋىقتەك تولغىنىپ ھەريان،
مېنىڭدەك دىلى مىسكىنگە سېلىپ دەرد، شاد كۈلەرسەنمۇ؟

قەسەم يادىڭ بىلەن بەرگەن ۋاپا لەۋزىڭ قېلىپ نەدە،
بولۇپ يالداما قالدى سۆيگۈنىڭ سوغ ئىزلىرى لەۋدە،
ئىكەن كۆڭلۈڭ ئالا، ئېيتقىن، ئۆزۈڭمۇ سېھىرگەر زادە،
«بۇ سۆيگۈم ساڭىلا مەنسۇپ» — دېيان باشتا بېرىپ ۋەدە،
قىلىپ شۇ ئەھدىگە شۇملۇق ۋىسالغا ساق يېتەرسەنمۇ؟

ئىدىم شۇنچە ئىجىل ئەسلى ساڭا مۇشتاقلىقىم بىرلە،
كۆيەتتىم ئۆرتىنىپ خۇمدان كەبى ئامراقلىقىم بىرلە،
لېكىن، ئەمدى دۇچار بولدۇم ئەلەمگە، تاقلىقىم بىرلە،
سېنىڭدە بولمىغاچ ئىنسانىي خىسلەت، ئاھلىرىم بىرلە،
كۆزۈڭدىن ئاققۇزۇپ دەريا، چېكىپ ھەسرەت يۈرەرسەنمۇ؟

مېنىڭدىن ئۆزگىگە مەخپىي بېرىپ ئەسرارۇ - مەيلىڭنى،
كۈلۈپ ئالدىمدا يالغان، كىمگە قىلىدىك لۇتقى - خەيرىڭنى؟
نېچۈن قىلىدىك ماڭا يۈز ئۆربان بۇ چاغدا كەينىڭنى؟
دەرىخ، بىلمەپتىمەن تۈلكە بىلەن ئوخشاشكى مەيلىڭنى،
بۇ پاك سۆيگۈمنى خارلاپ، سولك ھامان قەدرىم بىلەرسەنمۇ؟

راۋامۇ كۆز ئوقۇڭدا ھەر كىشىنىڭ باغرىنى تىلماق؟
شىپالىق مەلھەمىڭىز كۆكسىنى سەك سارىدە قويماق؟
خىيانەت - ئىللىتىڭ، ئالىي پەزىلەتتۇر ئۇنى يۇماق؟
ئۆزۈڭنىڭ ئادىتىكەن مەيلى، دەرد ئۆستىگە دەرد قوشماق؟
تىكىلسەم كۆزلىرىڭگە بىر چىداش بەرمەي ئۆلەرسەنمۇ؟

دىلىڭنى ساختىلىققا ئۆز تۇرۇپمۇ ئاشىيان قىلىدىك،
ئۆزۈپ رىشتىڭنى، سۇلغۇننى سىتەمىڭدىن ئامان قىلىدىك،
مالامەت ئىلكىدىن ئازاد قىلىپ، كۈننى ئاسان قىلىدىك،
ئۆچۈرۈلۈپ دىل ۋاراقىدىن كۆڭۈلنى شادىمان قىلىدىك،
شۇ ناپاك ئادىتىڭ بىرلە ئەگىپ سادەك كېلەرسەنمۇ؟

1985 - يىلى، قەشقەر

سەن سەھەردە غايىب بولدۇڭ قاياققا

چىققىنىمدا تاغدا خانەم سىرتىغا،
گۈلدە سۈزۈك تامچىلارنىڭ چاقنىشى.
بولۇپ دۇچار بىرسى سۆيگۈ ئوتىغا،
تۈندە تەنھا تۆككەنمىدۇ كۆز يېشى.

كۆزلەپ دىلبەر ۋىسالىمنىڭ قۇتىنى،
كەلگەنمىدۇ دېرىزەمنىڭ قېشىغا.
خىيال قىلىپ مەنمۇ ئۇنىڭ بۇتىنى،
تۈن نىسپىدە كېتىپتىمەن ئۇيقۇغا.

سۆيۈملۈكۈم، بولۇپ شۇنچە بىتاقەت،
كېلىپ نېچۈن كۆزنەكلەرنى چەكمىدىڭ؟
ماڭا شۇنچە ئىنتىزارلىق، ساداقەت،
بىراق، تەشۋىش قۇچىقىدا بەكمىدىڭ؟

شۇنچە كۈتسە ئويغانمىسا دىلدىشى،
نازۇك يۈرەك تولار شەكسىز ئازابقا.
بېغىم ئىچرە ياپراقلاردا كۆز يېشى،
سەن سەھەردە غايىب بولدۇڭ قاياققا؟

1987 - يىلى، ئۈرۈمچى

چۇقان

ھاياتنىڭ تۇغىنى تەخسىدەك دۇنيا،
كۆتۈرۈپ كەلگەنگە بولدى كۆپ ئۇزاق.
جىسمىمنى، روھىمنى ياراتتى يەنە،
قانىتىم ئاستىدا قالدى ئۇ بىراق.

شائىرلىق قەلبىمدە ئازۇك بىر ئاھاڭ،
سېھرى بار پىرىچەڭگى كۈيىدىن چەكسىز.
ئالدىمدا پىرقىرار كونا بىر مودېل،
ئىشقىم بار ئۆزگە بىر سۈرەتكە تەگسىز.

ھاياتنىڭ ئانىسى ئالتۇندەك قۇياش —
يۈرىكىم بوشلۇققا قالدۇرغان مۇزا.
سىمابىتەك ئېرىيدۇ چوققىلار بەستى،
كۈي بولۇپ كۆكسۈمدىن چىققاندا لاۋا.

سىرلىق بىر «ئاھ» بىلەن ياراتتىم قەترە،
ياسىدىم ئۇنىڭدىن يېڭى بىر ھەيكەل.
ئويغاتتى دىلدا زوق، لەۋدە تەبەسسۇم،
كۆزلەرگە ئومايدەك تاشلىنىپ گۈزەل.

1987 - يىل، ئۈرۈمچى

چۈشەندىم، بار ئىكەن شائىردەك كۆڭلۈڭ

باغرىڭدا ياتىدۇ تالاي خاتىرە،
مەھلىيا ھېس بىلەن ئوقۇيدۇ ساما.
تىنىمسىز ۋاقىتنىڭ جىمجىتلىقىدا،
سەن نېچۈن خىيالچان، تاقىرباش دالا؟

گۈگۈمنىڭ قاناتلىق شاماللىرىغا،
مىنگىشىپ دېڭىزغا كۆچكەنمۇ كۈيۈڭ؟
لېۋىمدە بىر تىترەك، دىلدا ئېھتىراس،
چۈشەندىم، بار ئىكەن شائىردەك كۆڭلۈڭ.

1987 - يىلى، ئۈرۈمچى

ناخشامدا ياراتتىم قىشتىمۇ باھار

ئۇخلىسام، سۈرەنلىك ھاياتقا خوش دەپ،
باھارىم كۈلكىسى چۈشۈمدە ئايان.
خياللار بەھرىگە چىللايدۇ، بىراق،
رۇجەكنى چېكىشىپ قىشتىكى بوران.

سەھەرنىڭ دىلرەبا جىمجىتلىقىدا،
قار ئۆزرە لاۋۇلداپ كۆيدۈ شەپەق.
بالىلىق قايتىدىن تۇغۇلدى گويا،
ئېڭىمدا يالقۇنغا بولغىنىمدا غەرق.

قىراۋدىن يارىلىپ يەنە بىر دۇنيا،
كۆزنەكتە نامايان باراقسان ئورمان.
ئورماننىڭ ئىچىدە ئېرىق بويدا،
يار بىلەن مەنلىك ياشايمەن پىنھان.

بىر پەستە شۇ ھايات، شۇ گۈزەل ئورمان،
كۆزنەكنىڭ يۈزىدە ئايلاندى ياشقا.
ھاياتنىڭ ئەبەدى قۇچاقليرىدا،
نېمە بار ناخشا ھەم ئارماندىن باشقا؟

تاپماققا يارالغان لەۋلەرگە مەلھەم،
ناخشامدا ياراتتىم قىشتىمۇ باھار.
ئوينىشىپ قۇياشنىڭ ساقلى بىلەن،
ئۆيۈمنىڭ سىرتىدا پارقرايدۇ قار.

1987 - يىلى، ئۈرۈمچى

ئاھ، چۆل شامىلى

باغرى چاك، جىمجىت چۆل ئېتەكلىرىگە،
شەپەقلەر يېپىلدى يەلپۈگۈچسىمان.
شاماللار چېچىمنى ئوينىشار شۇ تاپ،
دىلبەرنىڭ قولىدەك يۇمشاق مېھرىبان.

ئەسلىتىپ رەققاسلار نازاكتىنى،
يۇلغۇنلار شاخلىرى تەۋرەر، بىتىنىم.
يۇلتۇزغا ئايلىنىپ لالرىڭ چېچەك،
يالقۇنلار بەھرىدە يالتىرار جىمجىم.

چىغىر يول

كۈي بىلەن تترەيدۇ جىسمىم،
تترەيدۇ شامالنىڭ ئاۋازى ھەتتا.
تارىخىم شەنىگە ئاختۇرۇپ نىشان،
ئالەمچە سۆيگۈدە بارىمەن يەكتا.

كەل، چۆلنىڭ سۆيۈملۈك ئۇچقۇر شامىلى،
ناخشانى چۆللەرنىڭ بېتىدىن ئۇچۇر!
ئەسىرنى قۇچاقلاپ ياتقان ئىسكىلىت،
قېرىماس روھلارغا بېغىشلا ھۇزۇر!

ناخشىغا بۈگۈنكى مۇجەسسەم سېما
ئۆتمۈشكە ھەممىنى ئەيلىسۇن بايان.
بىز ئۈچۈن مەراسەن قالغان ئىنتىلىش،
يۇلتۇزلار چېھرىدە بولسۇن نامايان.

1987 - يىلى، ئۈرۈمچى

تىنىق

تىنىقىمنى قويدۇرۇپ قىستۇرۇپ
قانىتىغا قۇشلارنىڭ.
سىلكىنىگەندە قاناتلار
مۇز ئۈستىگە چاپرىدى باھار
بېلىجانلار
تۈشمۇ تۈشتىن كەتتى يۇلقۇنۇپ.

1987 - يىلى، ئۈرۈمچى

ھىجران قىسسىسى

1

قېنى قىز
قونالغۇسى قاياقتا ئۇنىڭ؟
كۆز يېشىمنىڭ ئاداققى بىر تامچىسى
قېتىپ، توڭلاپ
قۇچىقىدا چاقنار سۈبھىنىڭ.

2

يىگىت شەلپەر خانىسى ئىچرە
كۆتۈرگەندە ئالتۇن بېشىنى،
زەر كىرىپكەلەر ئېرىتىپ،
غايىب قىلدى قىزنىڭ يېشىنى.

3

قىزنىڭ يېشىدىن،
تۇپراق يۈزى كەتتى نەملىشىپ.
سانسىز يۇلتۇز تۆرىلىپ يەنە،
گۈل بەرگىدە تۇرار تەۋرىنىپ.

4

كۈندۈز قىزنىڭ چۈشىدۇر گويا،
ئۇخلار ئاڭغا يۆگىنىپ دۇنيا.

1987 - يىلى، ئۈرۈمچى

تۆل ئانا

زەڭگەر دېڭىز ئاھ، ئۇرغان چۈشتە،
زەڭگەر كۆڭلەك كەيگەن بىر ئانا،
بالىسىنى يېتىلەپ،
بارار كۈل رەڭ ساھىلىنى بويلاپ،
زەڭگەر كۈنلۈك تۇتۇپ قولىدا.

لەرزەن شامال قۇچاقلرىدا،
تەۋرىنىدۇ زەڭگەر رەڭ دولقۇن،
يەلپۈنىدۇ زەڭگەر رەڭ كۆڭلەك.
گاھى ئۆرلەپ

گاھى پەسىيىپ
دولقۇنلايدۇ ئانىنىڭ كۆكسى:
زەڭگەر

زەڭگەر

زەڭگەر رەڭ جۇلا،

ئېيتىلىدۇ قەدىمىي ناخشا،
ئىشتىكەندە ئۆرتىنەر يۈرەك.

ئاق بۇرغۇنلار
شامالارغا مىنگىشىپ پات - پات،

سىڭىپ كېتەر زەڭگەر كۈنلۈككە.

زەڭگەر دېڭىز

كۈل رەڭ سەيلىگاھ

زەڭگەر كۈنلۈك، زەڭگەر رەڭ ساما،

زەڭگەر - زەڭگەر

زەڭگەر رەڭ دۇنيا.

1987 يىلى، ئۈرۈمچى

رادىكال ئاستىدىكى دۇنيا

پاتىمدىم

رەقەملەرنىڭ كۆزنەكلىرىگە

قاچالمىدىم ئۆزۈمدىن ئۆزۈم

تامچىلىدىم

شالغۇتلاشقان مۇھەببەتكە

مۇھەببەت ئۇرۇلىدۇ يىراققا

يىراق قوشۇلىدۇ تاغقا.

يۆتەلدى شۇ چاغ

رادىكالنىڭ ئاستىدا دۇنيا.

1987 - يىلى، ئۈرۈمچى

ئەلچى

يېرىقلىرى سېغىزنىڭ
ياماشماقتا دەرەخ شېخىغا
ئوت پارچىسى
بېرىپ كەتتى ئاسمان ھىدىنى
تۆمۈر تۇمشۇققا.

1987 - يىلى، ئۈرۈمچى

ئۇيقۇدىكى پەرىزات

ئۆتمۈشۈمنى ساقلاپ،
ياتقىنىڭدا بەھۇزۇر ئۇخلاپ،
ئۆتۈپ كەتتى ئاي،
چىرايىڭغا كۆلەڭگە تاشلاپ.

چىرايىڭدىن
قىسمىتىمنى ئاختۇرۇپ شامال،
پىرقىرايدۇ شاپاشلاپ،
گاھىدا
ناخشا تىلەر جىمجىتلىقىڭدىن.
ھەر سەھەر
سىرلىرىمنى ئالالماي سەندىن،
كېتىدۇ چولپان
ساھىلىڭدىن گۈڭۈمنى باشلاپ.

1987 - يىلى، ئۈرۈمچى

زاھىدىنىڭ ئەقلى ۋە ئىشلىتىشى

بىر تەرەپتىن

بىر تەرەپتىن

شېئىرلارغا ئوراپ دىلىمنى،

يۈرۈپ كەتتىم...

قونالغۇلار قالدى ئۇزاقتا،

چەكلىدىم...

كۆرسەم يورۇق روجەكلەرنى،

ئالالىدىم دەم

كۆز يېشىنىڭ قاينىمىدا تۇنجۇقۇپ.

تۈنمەيلا خوشلاشتىم شۇڭا.

ئىلاھ سۈپەت تالانتلار

چىللار مېنى تەرەپ - تەرەپتىن.

كۈلكە

ھەسرەت

چۇقانلار بىلەن

قىزىل

سېرىق

ياپېشىل نۇرلار

گىرەلىشىپ

كىرىپكىمگە توقۇيدۇ تورلار.

كۆزۈمدىن ئۇيۇققىچە

ئۇپۇقتىن كۆزۈمگىچە
لەپلىدەيدۇ ئەۋرىشىم يوللار.

باققىنىمدا ھەر ياققا تېنەپ قال

يىراق ئۇپۇقتىن

كۆتۈرۈلدى يۈرىكىم.

يۈگۈردۈم

يۈرىكىمدىن تۇرالغۇ ئىزدەپ.

1987 - يىلى، ئۈرۈمچى

بارىمەن يەنە

ئىزلاردىن توقۇلۇپ،
پۇتتى سانسىز گىرىمىسەن يوللارنىڭ
قۇيۇنىغا ئەگەشتۈرۈپ ئۇلارنى
خىيالىمغا ئارتىپ قويدى شاماللار.

يايدىم
بۇ تەرەپتىن ئۇ تەرەپكىچە،
بىر - بىرىگە ئۇلاپ يوللارنى.
بىر پەستىلا تۈگەتتىم مېڭىپ.

ناخشامغا قاراپ بارىمەن يەنە،
داۋامىنى توقۇپ يوللارنىڭ.

1987 - يىلى، ئۈرۈمچى

قىشتىكى خامان

كۆرۈپ ياتار تومۇز چۈشىنى،
ئاق قار بىلەن كۆمۈلگەن خامان.
قونۇپ ئاڭا توپ - توپ قاغىلار،
قار ئاستىدىن ئىزدىشىدۇ دان.

ياتار سۈكۈت قۇچاقلىرىدا،
«لاي - لاي» لىرىم سىڭىشىپ پىنھان...
تولۇق تەنھا يېتىپ بىر چەتتە
يەرگە قىسسە سۆزلەيدۇ راۋان.

تۇمانلارغا چۆمۈلدى ئاستا،
ئالدىمىدىكى گىرىمىسەن دۇنيا.
بولۇپ قالدى قاغىلار گويا،
ئاق قەغەزگە چاچرىغان سىيا.

شۇ سەھىپە ئېتەكلىرىگە،
مىسرالىرىم قوندى ھەم بېرىپ.
پىكىرلىرىم جىلۋىسى ئارا،
قارا توچكا يوقالدى ئېرىپ.

كۆكرىكىنى يېقىپ خامانغا،
بولۇپ كەتتى ئويلىرىم سىرداش.
خوش دەپ يازنىڭ ئەيىملىرىغا،
دەم ئالغاندەك ياتىدۇ بىر تاش.

1988 - يىلى، ئۈرۈمچى

قەلەمىڭدەك بىر نەرسەنىڭ ئۈستىگە
يېزىشنىڭ بىر نەرسەنىڭ ئۈستىگە
يېزىشنىڭ بىر نەرسەنىڭ ئۈستىگە
يېزىشنىڭ بىر نەرسەنىڭ ئۈستىگە

يېزىشنىڭ بىر نەرسەنىڭ ئۈستىگە
يېزىشنىڭ بىر نەرسەنىڭ ئۈستىگە
يېزىشنىڭ بىر نەرسەنىڭ ئۈستىگە
يېزىشنىڭ بىر نەرسەنىڭ ئۈستىگە

يېزىشنىڭ بىر نەرسەنىڭ ئۈستىگە
يېزىشنىڭ بىر نەرسەنىڭ ئۈستىگە
يېزىشنىڭ بىر نەرسەنىڭ ئۈستىگە
يېزىشنىڭ بىر نەرسەنىڭ ئۈستىگە

8441 - نەسخە

يوپۇرماقسىز بىر تۈپ ئاقتېرەك

88۷1 - ۱۰۱۱
يوپۇرماقسىز بىر تۈپ ئاقتېرەك،

كەڭ دالادا قالدى مۈگىدەپ.

گۈگۈم ئىچرە ئۆتەر شامالار،

ئۇنى قىشلىق ئۇيقۇغا ئۈندەپ.

يېيىپ ئاپئاق چۈشنى دەرەخ،

ئەتراپىغا تاشلىدى نەزەر.

كۆردى كۆكتىن ياپراقلىرىنى،

چاقنار ئىدى بولۇپ خۇددى زەر...

يوپۇرماقسىز شۇ بىر تۈپ تېرەك،

كەڭ دالادا قالدى مۈگىدەپ.

چۈشلىرىنى ھۈركىتەر شامال،

ئۇنى قىشلىق ئۇيقۇغا ئۈندەپ.

1988 - يىلى، ئۈرۈمچى

بوۋاي ۋە ئاي

قارمىقىنى تاشلاپ سۇغا چال،
ئولتۇراتتى ئاي كۈلگەن سەھەر.
بوشلۇق تامان سەكرىشىپ بېلىق،
سۇ يۈزىگە يايىدۇ چەمبەر.

ئاينىڭ سۇنۇق سۈرەتلىرىنى،
دولقۇنلاردىن يىغىدۇ شامال.
بېلىقچى قۇش ئۆتىدۇ بەزەن،
چال كۆزىگە كۆرۈنۈپ غىل - پال.

ئالما كەبى قىزىرىپ ئۇپۇق،
زەڭگەر كۆكتە ئېرىپ كەتتى ئاي.
نېمىنىدۇر ئېيتىپ بوۋايغا،
شامال كۆلىنى ئايلىنار تىنماي.

چال ئولتۇرار ئويچان ھەم تەنھا،
كۆزلىرىنى تىكىپ قارماققا.
شامال ئۇنىڭ كىرىپكىلىرىگە،
ئاينى ئېسىپ كەتتى يىراققا.

يېشىل چۈشنىڭ ئىزگۈ قوينغا،
 يۈرۈپ كەتتى بوۋاينىڭ ئېسى.
 تىترەپ قوللار تۇمانلىق كۆلگە،
 چۈشۈپ كەتتى قارماق دەستىسى.

1988 - يىلى، ئۈرۈمچى

بۇ يىل ئۆزىم يازغان
 بۇ يىل ئۆزىم يازغان
 بۇ يىل ئۆزىم يازغان
 بۇ يىل ئۆزىم يازغان

بۇ يىل ئۆزىم يازغان
 بۇ يىل ئۆزىم يازغان
 بۇ يىل ئۆزىم يازغان
 بۇ يىل ئۆزىم يازغان

بۇ يىل ئۆزىم يازغان
 بۇ يىل ئۆزىم يازغان
 بۇ يىل ئۆزىم يازغان
 بۇ يىل ئۆزىم يازغان

بۇ يىل ئۆزىم يازغان
 بۇ يىل ئۆزىم يازغان
 بۇ يىل ئۆزىم يازغان
 بۇ يىل ئۆزىم يازغان

قۇيۇن ۋە سەھەر

قۇيۇنلار

چىرىپ كەتكەن ماچتىلارنى
ئايلىندۇرۇپ بارماقلىرىغا
چېكىپ ئۆتەر جەننەت ئىشىكىنى.
چاناقلارنىڭ ئايلىنىمىسىغا
چۆكۈپ كەتكەن تىترەك يۇلتۇزلار
سۈزۈپ يۈرىدۇ
قۇچاق - قۇچاق سۈكۈت قوينىغا
قاناتلىنىپ كەتكەن قاشلارنى.

مىڭئۆي ئىچىدىن
ئۈچۈپ چىقىپ دەريا شاۋقۇنى
قۇچاقلىدى يېشىل ئورماننى
يىراقتىكى قاراڭغۇلۇقتا.
شەبنەملەرنى چۈشىگەن سەھەر
چىلاپ ئاڭا موي قەلەم
سىزىپ چىقتى ئۆزىنى
قەۋەت - قەۋەت ئاسمان شەكلىدە.

سايە

بوۋاينىڭ چۈشىدىكى بازار
قىمىرلايدۇ تۇمان ئىچىدە
ئوتۇنچىنىڭ قولىدىن
ھالقىپ چىققان گۈلنىڭ سايىسى
ئۇيۇپ قالدى شەھەردىكى قاراڭغۇلۇقتا.

ئىسىرىقلارنىڭ تۈتۈنىگە مىنگىشىپ،
تام دەزلىرىدە قالدۇرۇپ گۈلخان
دېڭىزلارغا ئۇچار قورۇقلار.

تۈنەپ قالدى
بىر توشقاننىڭ بەڭۋاش سايىسى
بۆشۈكتىكى كولدۇرمىنىڭ ئىچىدە.
ئالداپ قاچار بالىلارنى كەچلىرى
چاقماقلارنى يالاپ بەزىدە.

بوۋاي ئېيتقان ناخشىلار
ئۇخلاپ قالدى بۇرچىكىدە خاماننىڭ
سايە
بولامدىكىن ئاڭا يېپىنچا؟

1988 - يىلى، ئۈرۈمچى

مۇھەببەت لېرىكىلىرى

«مۇھەببەتتە بىر ئىشك ئېتىلسە، يۈز ئىشك ئېچىلىدۇ.»
— ناۋايى

1

قار تۈزۈغان بورانلىق ئاخشام،
كاچكۇللارنى چارلىدى ئۇيقۇم.
بولالمىدى بېلىققا مەبۇد،
ھىلال ئايدەك ئېگىلگەن تۇرقۇم.

تەبەسسۇمۇڭ سۈكۈتلىرىمنى،
قىيىنغاندەك بىلىندى قاچان؟
دېرىزەمنىڭ كىرىپكىلىرىگە
ھال رومىلىڭ ئىلىندى قاچان؟

ئارمانلارغا بولماقتا يولداش
لەرزىغانغا لەيلەپ كۈيلىرىڭ.
يېتىمسىرەپ قالدى يىراقتا
سايىلەرگە ئامراق ئۆيلىرىڭ.

2

مىلەڭزەڭنى سىپىلاپ ئاستا،
ئۆتۈپ كەتتىم ئويغاتماي تۈندە.
بوسۇغاڭدا قۇرۇق يوپۇرماق
تىپىرلايدۇ يىغلاڭغۇ ئۈندە.

ھويلاڭدىكى ئۈجمەڭدە كوزا،
قارا قۇشقاچ يوقالدى قاچان؟
مەن ئورماندا ئۆگەتكەن سۆزنى
كېكەچ تىلدا قىلامدۇ بايان؟

شەپەقلەرگە ئايلىنىپ جىسمىم،
يېپىشىمسا ساڭا مۇبادا،
ئىچ ئاغرىتىپ، بىرلا خورسىنىش —
يۈز بېرەرمۇ سەندەك زىبادا؟

3

دەريا ئۆلدى نېمىشقا بۇ كەچ
يېشىل كۆككە ئۆرلىتىپ تىترەك؟
جىۋەك ئايىمۇ ئۆمىلەپ بۇ دەم
ساھىللارغا تارتماپتۇ جىيەك.

شەبنەملەردىن ئىزدەپ ئەتىگەن
تاقىتىم يوق كىرگەندە باغقا.
جىلۋەك غايىب، تىنىقلىرىڭنى —
ئەۋەتتىڭمۇ خىيالچان تاغقا؟

توزۇپ كەتكەن نىگاھىڭ بۇ دەم،
ئىگراشلارغا بولىدۇ يوپۇق.
تورلىرىنى يېيىپ، بىر سېنى
كۈلۈمسىرەپ ئىزدەيدۇ ئۇيۇق.

4

مورا ئىچرە سېلىشىپ چاڭگا
قۇرغاق ماتەم ئىزدەيدۇ مېنى.
تۈندە فوسفور ئۇچقۇنلىرىدا،
جىلۋە قىلار سەھەرنىڭ قېنى.

مومام ئېيتقان چۆچەك ئىچىدە،
كەپسىزلىكىم ئۆكسۈمەس زىنھار.
تورغاي ئۇنى سەبىلىكىمگە
يېپىشىدۇ بولۇشۇپ خۇمار.

ئىشتىمەن ئۈزۈك شىۋىرلاش
تاپالمايسەن ئىزدىسەڭ، ئەمما.
پەيلىرىمنىڭ سېھرى جاھانغا
تاشلاپ ئۆتەر سانسىز مۇئەمما.

5

قايتالدىكى كەپەڭنى گۈزەل
ئالۋۇنلىرىڭ يۈرەمدۇ ئويناپ؟
بويناقللىرىڭ قاۋاپ تۈن بويى
كارۋانلارنى يۈرەمدۇ قوغداپ؟

بوۋىمىزدىن قالغان قومۇش نەي؟
توغراقلارنى ئۈندەمدۇ چۈشكە؟
نېسىپ بولماي كەلدى بىر چۈشنى
ھەر ئىككىمىز تەڭلا كۆرۈشكە.

تۇڭلۇكۇڭگە قونامدۇ توزغاق،
مەن توقۇغان قوشاقنى سۈيلەپ؟
دەمدەلەرگە بېرىپ تۇرغىن دان
كۈيلەپ تۇرسۇن بۇقۇلداپ، ئۈنلەپ.

6

دېرىزەڭنى ئەۋەتتىڭ قايان؟
تاپالمىدى ئىزدەپ ئاق كېچە.
مۇساپىرغا بولدۇڭمۇ گۈلخان
دالالاردا ھەتتا تاڭغىچە؟

يېرىقلاردا يۈرسەن مۆكۈپ،
چاقىرساممۇ قاچتىڭ ئۈنماي.
مەنمۇ داغدا سەنمۇ ھەم داغدا
ئاشىقىڭنى قالساڭ تونۇماي.

7

ئۈركۈتمىگىن يوللارنى جانان،
مەھەللەڭنى ئەيلەپ سېھىرلىك.
پۈكلەۋىرىپ بەرمىگىن ئازار،
يوللار سېخى، يوللار مېھىرلىك.

قەدىرلەيدۇ ئىلاھىمۇ چوقۇم،
 پىكىرلەشسە ئوتلۇق كۆزىمىز. ئىككىنچى
 مىنىپ كېلىپ زاۋالغا ھەتتا،
 كۈيلەرنى ئاڭلىتار دېڭىز. مىنىپ

1988 يىلى، ئۈرۈمچى

پەلەمپەي بىلەن ئۆزىنىڭ ئۆزى
 نەرسىنى بىلەن بىر بىر
 پەلەمپەي بىلەن ئۆزىنىڭ ئۆزى

پەلەمپەي بىلەن ئۆزىنىڭ ئۆزى
 نەرسىنى بىلەن بىر بىر
 پەلەمپەي بىلەن ئۆزىنىڭ ئۆزى

پەلەمپەي بىلەن ئۆزىنىڭ ئۆزى
 نەرسىنى بىلەن بىر بىر
 پەلەمپەي بىلەن ئۆزىنىڭ ئۆزى

پەلەمپەي بىلەن ئۆزىنىڭ ئۆزى
 نەرسىنى بىلەن بىر بىر
 پەلەمپەي بىلەن ئۆزىنىڭ ئۆزى

قەلئە

بىر تامچە ياش ئاستىدا،
يېلىنجايدۇ ئاپئاق ئۈستىخان.
كۈمۈش ئۇچقۇر قاناتلىرىنىڭ
يەلپۈشىدىن سېرىق تۇپراقنى
تاش بارماقلار قالدى ئېچىلىپ.
زەيتۇن ياپراقلىرى تۆكۈلدى ئاڭغا
ئۇنتۇلغان بىر شاۋقۇن قوينىدىن.

1988 - يىلى، ئۈرۈمچى

قۇش ناخشىسى

بوغۇزلىرى قۇرۇغان بىر قۇش
يىقىلدى ئىككىنچى قۇش
ھەيكىلىگە دېڭىزنىڭ.

كۆزىدىن ئىككىنچى قۇش
باش كۆتەردى يالغۇچ ئورمان،
سەرسان بۇلۇتلار مانە
تاشلاپ بەردى يېشىللىقنى.

قۇشلار

تۇخۇم سالار چاڭگىلارغا

چاڭگىلار

باش قويدۇ شاۋقۇنلارغا.

1988 - يىل، ئۈرۈمچى

تامچە

ئەسرلەرنىڭ كەينىگە
ئېلىپ كەتتىم دولقۇنۇڭدىن بىر تامچە.
پېتىپ خىيالغا
ئوت ئىچىدە ئولتۇرار تامچە
ئىسمىمنى قۇچاقلاپ
دولقۇنۇڭنى قىچقىرار بەزەن.
تامچە بىلەن
ئۇچرىشىدۇ چاناقلىرىم
چىقىپ تۇپراقتىن.
ئۈزۈپ يۈرەر تامچىدا
ئوكيانلارنى يېگەن بېلىقلار.
تامچە! . . .

1988 - يىلى، ئۈرۈمچى

ئۆلۈم ناخشىسى

بال ھەرىسىنىڭ ئىزدەشلىرىگە، قۇزغۇن سايىسىنى قالدۇردى دېسەم
بېرىپ كېتىپسەنغۇ پىچىرلىشىڭنى؟! .

ئاتەش قۇتسىدىن چېچىلغان ئۇچقۇن،
ئالما رەڭ كۈلكەڭگە تىزاي دەپ چاڭگا.
غازاڭ دۆۋىسىنى يۈرەر مالتىلاپ.

ئۇپۇق سەھنىسىدە كۆرسىتىپ سېھىر،
سەن ماڭا قالدۇرغان پىلاستىنكىنى،
كىمدۇ ئورمانلاردىن قاچتى ئوغىرلاپ.

دېرىزە ئالدىدا تۇرىمەن ئەمدى
قېنى دەپ

ئىمزا سىنى سېخى رەسسامنىڭ،
ئالدىمدا خۇش پۇراق تەۋرەنگەي توقاي.
قۇشلار ناخشىسىدىن يوللاپ بىر مەكتۇپ،
مېنى ئېلىپ كەتتى بۇ يەردىن چىللاپ.

1989 - يىلى، ئۈرۈمچى

ئەتىرگۈلدەك ئاپئاق ئاۋازىڭ

1

تۆكۈپ يېشىنى
ئاق يانتاققا ئىلىنىپ قالغان
ناخشام تېكىستىنى ئوقۇيدۇ بۇلۇت.
ئەتىرگۈلدەك ئاپئاق ئاۋازىڭ
لەپىلدەيدۇ قەبرە ئۈستىدە.

2

ئەتىرگۈلدەك ئاپئاق ئاۋازىڭ
نۆھنىڭ كېمىسىنى ئېلىپ ئارىيەت،
مېنى سۈزمەك ئۈچۈن تاشلىماقتا تور.

3

كۆۋرۈكلىرى پاچاقلانغان
جەھەننەمنىڭ جىلغا كۆكىدە.
پەرۋازىڭدىن قالار سىزىقلار.
ئۈچۈۋېرىپ
ئۇدۇلغا چاناقلىرىمنىڭ

كاۋا پىلىكىدەك ياسىدىڭ باراڭ
چېچەكلىرى ھەرىسىز ئۇنىڭ.

4 ئىپتىدائىي ئىلمىي

قاراسلىدى ئاسمىنىم.

سۇنۇقلىرىدا

پىرقىرايدۇ يەنە بىر ئاسمان.

1989 - يىلى، ئۈرۈمچى

توزغاق

پەلەكنىڭ چاقى تۈگمەنمۇ،
ئۇن تارتامدۇ ئادەمدە؟
ئەلەمنىڭ داغلىرى قالدى،
چاي ئىچكەن پىيالىدە.
— خەلق قوشقى

1

ھالەت كۆك ئاستىدا ئۇچقان بىر كەپتەر
نىگاھىم بېتىگە كەشتىلەپ ئۇچقىن
يوقالدى بۇلۇتلار باغرىغا سىڭىپ.
مەن سۆيگەن دىلبەرنىڭ قۇندۇزىنىڭ چېچى
ئاسمان گۈمبىزىگە يېيىلدى ئاستا
يالتىراق بىر قوڭغۇز يوقالدى ئېرىپ
جىملىقنىڭ شارابتەك قۇدرىتى ئارا.
تەقدىرى ئەسەبىي قوللاردا قالغان —
ئۇلانىڭ توزۇغان پەيلىرىسىمان
ھەسرەتلىك بىر ناخشا تارالدى ھەريان.
ئۇشبۇ دەم ھالىدىن كەتتى نازاكەت
ھاۋاغا ئۆزلىدى سوغۇق بىر نەپەس.
تسترەڭگۈ ھايان قالدى كۈۋەجەپ
رەسىدە كۆكسىدە يامغۇر سۈيىنىڭ

ئۇخلايدۇ چاقماقلار، ئۇخلايدۇ ئاسمان،
ئۇخلايدۇ ئەرۋاھى كۈل رەڭ بۇلۇتلىق،
ئۇخلايدۇ قاناتلار

قىبىلغان مەيىن

ئۇخلايدۇ تۈزلۈك ھەم سىيارەڭ پۇراق،
ئۇخلايدۇ

ئۇخلايدۇ

ئۇخلايدۇ شۇ دەم
رەسىدە كۆكسىدە يامغۇر سۈيىنىڭ.

ئېڭىمدا بىر ساھىل

ئۇندا ئىسكىلىت

تۇرىدۇ سۇلايمان ھاسىسى كەبى.

بەئەينى ئالۋۇندەك تاشلىنار كۆزگە

قۇياش ئايلىنىشىدىن قالغان سىزىقلار.

بۇ يەردە گۈلخانلار ياندى ھەم ئۆچتى

ياندى ھەم

ئۆچتى ھەم

ياندى ھەم ئۆچتى.

ئۇپۇققا لەۋ ياققان دولقۇن تېنىگە

قاراپ ئېقىپ كەتتى قوي كۆز گۆھىرى،

تەنىنىڭ قەپسىنى پاقچىلاپ يۈرەك

مۈستەھكەم بىر تاشقا ئايلىنىپ كەتتى.

شاماللار دېڭىزغا يازماق ئۈچۈن شېئىر

پات - پات قەلىمىنى سۈركەيدۇ ئاڭغا،

تاڭلار تۇغۇلمايدۇ ئۇپۇقتىن ئەسلا

ئاشۇ تاش تاغلارغا ھامىلدار ئاتا،

ئاتتى شۇ ساھىلغا بىر خۇمرنى
زەرلەر يالتىرىشىنى يالماپ ھەم يۇتۇپ
تىنىمىسىز دەۋرىگەن زىم زىيا دولقۇن
ئويماڭغا لىق تولغان يامغۇر سۈيىنى
شاللاق بۇلۇتلارنى

قاغىسىق گۈگۈمنى
سانجىق قىسمىتىگە، ئۆكسىشىگە سېلىپ،
كەتكەن جان خۇمرنىڭ ئىچىدە
ئىسرائىل نەرسىدەك شاۋقۇننى بېسىپ
خۇمرنىڭ ئىچىدىن چىقتى بىر ساۋا:
-- ئەسلى مەن سىلەرنى قىلغان بىناۋا.

ئەنە

كۆز ئالدىمدا ئوتلۇق بىر يىلان
تەڭرىنىڭ كۈچىنى قىلىدۇ ئايان.
ئۇنىڭ تېنى گويىا شىۋى قەدرىدەك،
پەيلەر ئۇچۇپ يۈرەر ھەرىلەرسىمان.
ئەنە

كۆز ئالدىمدا ئوتلۇق بىر يىلان
بوشلۇقتا بەھۇرۇر ياسىدى جەۋلان.
سېپىپ ئۇچقۇنلاردىن كېچىلەرگە دان،
پارلىدى چاقماقنىڭ يالقۇنىسىمان.
ئەنە

كۆز ئالدىدا ئوتلۇق بىر يىلان...

زەنجىر ھالقىلىرى تۇتاشقان يەردە،
تەبەسسۇم ھەم نەپەس ئاراپلىرىدا،
بالىلار ئاسلانلارغا ئۆي سالغان جايدا
لاغايلاپ
تەمتىرەپ

تېنەپ ھەم يۈچۈن
ئەي ئۆلۈم، قايسى چاغ قۇچتۇڭ سەن زەپەر؟!

قۇرۇماس بۇلاقتىن باشلانغان بىر يول
مېنى ئېلىپ كەتتى يىراق بىر جايغا
سەن ئۆتەڭدە چېچىنى تاراپ
ناخشىلار ئېيتىدۇ يالڭاچ ئاخشام.

2

قۇملار ئۆركىشىدىن ئاتلار كىشىنىشى
ئۆرلەيدۇ ۋە كۆكتە ياسايدۇ غەلىيان.
نوقۇپ سازەندىنىڭ خىياللىرىنى
قالۇننىڭ تارىغا قونىدۇ شۇئان.
تاش تېگىپ غارىدا ئۆلگەن شەيتاننىڭ
جەسەت كۈللىرىنى قوچۇيدۇ بارماق
ئۇنىڭ قارنى ئىچرە قۇرئان ۋە نۇمنىڭ
چىرىپ ئۇۋاق بولغان ۋاراقلىرىنى
شاماللار توزۇتۇپ، چاچىدۇ ھەرياق.
نېچۈندۇ، يېيىلغان ئاقۇش پەرىدەك

سۈبھىنىڭ جامالى تاشلاندى كۆزىگە
مۇئەللىق ئابىدە

بىر تاش ئابىدە

قورۇقلار قاپلىغان باغرىنى ئېچىپ
كىرىشتى ئىلاھى سۈكۈتلۈك سۆزگە.

گۈللەر ئۇرۇقىنى چاچتى دالىغا
كۆكۈش شاۋقۇن ئارا ئۇچقان بىر ساداق

سۆسۈن رەڭ ئېتەكنىڭ يەلپۈشلىرىدىن
بارغانچە ئۇلغىيىپ كۈندۈز يالقۇنى،

جىرا ھەم ئۆڭكۈرگە يايىدۇ قۇچاق
پەرىلەر خۇشلۇقى يايىدۇ چەمبەر

سۈزۈك سۇ بېتىگە يىڭناغۇچىسىمان

ئالەمگە تور يېيىپ يۈرگەن رەقەمنىڭ
بويلاپ ئەڭ ئاخىرقى نۇقتىسىنى كۆپ

نۇسرەت ھىدىلىرىغا قويۇپ بېشىنى
ئۆچەكنىڭ دەۋرىگە كىردى بۇ ئاسمان.

ئەنە

كۆك بۆرىلەر ئىز سالغان ئورمان

قۇشلار بەزمىسىنى كىيىپ بېشىغا

كۆك بىلەن سىردىشىپ

سۈرىدۇ دەۋران.

ئالتۇن رەڭ خورازنىڭ قۇۋناق چىلىشى

شەپقەتنىڭ ئىلكىدە سەمرىپ بېتىنىم

ئۇيۇقلار باغرىنى قىلىدۇ يەكسان.

تاغلاردا

باغلاردا

باياۋانلاردا

يېشىل چىملىقلاردا ھەم قوۋۇقلاردا
تۇغ - ئەلەم لەپىلدەپ قالدۇرغان ساپە
كۆڭۈللۈك ئايەمدىن قالغان ئىبارە.

ئەجدىھا دەرەخنىڭ غازاڭلىرىدىن
يوللىدى چىلان رەڭ تۇپراققا سالام
ئۆرلەپ ھەم تەرەپتىن ئوسما رەڭ جۇلا
پەلەكنىڭ تېنىگە بولۇپ قالدى ھەل
قېقىپ قان تامچىغان قاناتلىرىنى
بوشلۇقنىڭ باغرىدا ئەۋجىدى شامال
تۇمانلار شەھرىدە تۇتۇشتى ماكان
قانلاردىن يىلانلار تۆرىلىپ دەرھال.

ئابىدە
ئابىدە

غايىب ئابىدە
پەرىشان بولۇشقان سارغۇچ گۈل بەرگى
كارۋان ئىزى ئۆچكەن دالانى بويلاپ
ئېيتقىنا

ئۇن - تىنىسىز بارار قاياققا؟
بۇ يوللار خىزىرمۇ ماڭمىغان يوللار
تەڭرى ئوڭ كۆزىنى سالمىغان يوللار
يوق شۇڭا ھېچقانداق خىسلەتلىك بەلگە
شەيتانلار پۇتغا باغلىشىپ پىچاق
نوھ كېمىسىنىڭ ئىزنالىرىنى

دەسسەپ

ئەيلىشىدۇ زەررىلەر سېمان
ھەم يولنى ياسىشار كوهىقاپ تامان.

ئولغا تىك تۇرغان شۇ ئابىدىنىڭ
دۆۋىلەپ سەھەرنىڭ سۆڭەكلىرىنى
كەتتىم مەن ھېچقاچان كۆرمىگەن جايغا،
توساتتىن ئۇچرىدى، ئەنە

تاش ئورمان

ئۇندا بىر كەپە بار مەزمۇت ھەم ئامان
ئورمانچى ئولتۇرۇپ كۈلۈڭ ئالدىدا
تىلەر ئاۋازىنى ئۆتمۈشتىن ھامان.
ئەنە

قونۇۋاپتۇ تاش ئەتىرگۈلگە
ھۇۋلاشتى ئۇيۇغان كۈمۈش رەڭ مارجان.

3

ئۇخلىتىپ كۆزەتچى چىراغلىرىنى
سوزۇشۇپ بوينىنى كۈل رەڭ رەستىلەر
تۆشەكنىڭ ھىدىدىن بولۇپ كېتەر مەست
قىرلىق سايىلەرنىڭ قەۋەتلىرىدە
ئاپئاق قۇرت كەبى ئۆمىلەر چىشلار.
رەڭگى ئوڭۇپ كەتكەن دىسكو ناخشىسى
يۇمشاق پەنجىلەرنىڭ ئاستىدىن قاڭغىپ
قونىدۇ تاملارنىڭ دىۋارلىرىغا
كەيپ بولۇپ قاڭغىق قۇسۇقتىن
پۇتلار ئارىسىدىن ئۆتىدۇ ئىتلار.

سىرلىرى تۆكۈلگەن ئېگىز مۇناردىن
 كۆچۈپ كەتتى يىراققا
 تىترەپ - تىترەپ كۆپچىگەن بەدەن
 ماشىنا ئۈنىنىڭ يېپىنچىسىدا
 تولغىنىدۇ چاڭلانغان ناۋا.
 بارماق ئارىسىدىن سرغىپ چىققان ياش
 بولۇپ بۇ سەدپارە ئالەمگە قاداق
 ياپراق سايىسىدە ياتىدۇ بېھوش
 بىراق
 كۆكنار ئىسلىرىنى يوپۇتۇپ ئاستا
 ئۆي - ئۆيلەرگە توشۇيدۇ سىمىلار
 تۈن شۆلگەيلىرى
 سارغۇچ رەڭ داغلارنى قالدۇرار تاڭغا.
 چىڭقالغان بەدەن
 ئۆدۈلىدا بىر كۆزنىڭ
 مىس رەڭگىنى قىلىدۇ ئايان.
 مەنزىلىگە چوكا مۇز قەغىزى
 ماركىسىزلا بارىدۇ بۇ دەم.
 «بوغدا» ماركىلىق پىژا كۆپۈكى
 رەيھان دانىسىنى ئېلىپ يۈزلەردىن
 ئىرش تۇپرىقىغا تىكىدۇ بىر - بىر،
 ھاۋا ئانىنىڭ ئېتىدىكى نۇر
 باغچە ھاۋاسىدا ئايلىنىپ پىر - پىر
 سىڭىپ كېتەر خۇش پۇراق بۇدۇر چاپلارغا.
 بۇندا كۆرۈنمىگەچ قۇشلار پەرۋازى

چاتقال ئارىسىدا تۇرغان يالقۇنى
پىكاسسو سىزمىسىغا ئوخشىتىپ بىرسى
قۇش دېگەن ماۋزۇدا چىقىپتۇ سىزىپ،
سىم - سىم يامغۇر ياغقاندا بەزەن
دەمىسەپ تاشلارغا

ئۆتۈپ قالار قەدىمىي رىۋايەت
شۇندا نەم تۇپراقنىڭ ئىزگۈ پۇرىقى
كىرىۋالار بىر شائىرنىڭ ئويىغا
ئاقساق - ئاقساق
لېۋىنى چىشلەپ،

ھاۋاغا ئىبلىسنىڭ قاناتلىرىنى
پۈركىگەندە تۇرخۇنلار
خۇدانىڭ ئالدىدا يىغلايدۇ تۇپراق:
— خۇدا،
نېمە قوشقان ئىدىڭ ئادەم لېيىغا؟
ۋاقىتنىڭ پاينىسىز خارابىسىغا

قاسراقلار تاشلىنار
چىرىپ ھەم تۈزارەن لېيىغا
شۇڭا
تەبەسسۇمنىڭ قۇيرۇقلىرىدا

لەپىلدەپ تۇرىدۇ ئاپئاق لېنتىلار
ئاپئاق ئاي نۇرىدەك نەي ساداسىدىن
خىيالچان بىر دۇنيا يېپىلدى ئاستا
ئۇندا ئۇيۇق تامان ئاققان بىر دەريا
دولقۇنلار شېھىتلەر قەبرىسى گويا.

1989 - يىلى، ئۈرۈمچى

سۇمۇرغ ناخشىسى

1
نەگە ئېلىپ كەتتى يوللار تايغان يېشىمنى،
توزان ئىچرە قالدى مىسكىن قوڭغۇراق ئۈنى.
پارە - پارە بۇلۇتلارنىڭ سوغۇق يېشىنى،
يوشۇرماقتا تۈندە ئۇچقان كۈزنىڭ سەللىكىنى.

ئىزدەپ كونا چاڭگىسىنى كۆچتى يالقۇنلار،
مەلەمدىكى قورام تاشقا ئېيتىپ سىرنىنى.
خوش، دەپ ئاستا تاغ كەينىگە كەتكەن ئورمانلار،
چۈشلىرىمگە ئەۋەتمەكتە ياپراقلىرىمنى.
خۇشبۇي ئەتىر قۇتىلاردىن سوزۇپ بويىنىنى،
قارلىقلارغا تىكىلمەكتە زىيادە سۇمبات.

كەلكۈن سۈيى يىراقلارغا ئېپ كەتتى مېنى
ئاق قۇشقاچنىڭ ئىزلىرىنى ئەتكىنىمدە ياد.

2

كۆكسىمىزگە ئۇرۇپ قات - قات يېشىل دولقۇننى،
نېچۈن كۈندۈز يالقۇنىدا ئۆچتى يۇلتۇزلار؟
شەپقەتلەرنىڭ دولقۇنىدا ئۇچار كىرىپىكلەر،
كۆرسەتمەيدۇ قارچۇقىنى نېچۈن شوخ قىزلار؟

ئاج قىرغاقلار بىر - بىرىگە پۇلاڭلاشسا قول،
چاقنار گۆھەر بېھوش گۈگۈم ئېتەكلىرىدە
بال ھەرىسى كەتكەنمىدۇ تۈنەشكە بۈگۈن،
شەبىستاننىڭ تىترەپ تۇرغان چېچەكلىرىدە؟

باغلار ئۈتۈپ كەتتى نىكەم تاغلار خورىنى،
ياتار سەرراپ دولقۇنىدا چاك - چاك سېغىزلار.
كۆپكۆك نۇرنىڭ زۇمرەت ئىچىرە قىلغان نازىنى،
پەس ئاۋازدا ماختىشىدۇ ئويمان سېغىزلار.

3

ئەرۋاھىنى كۆرسەتمەيدۇ نېچۈن، نېمىشقا،
مېنى تىرەپ تۇرغان چەكسىز كۈلنىڭ دۆۋىسى؟
قايسى چاغدا قىلغان ئىكەن كۆزلەرنى ۋەتەن،
ئۇچقۇنلارنى كىيىپ تۇرغان ھايات سۆيگۈسى؟

توپان سۈيى پاكلىمىسا دۇنيانى ئەگەر،
يالتىرامدۇ ئىلاھ نۇرى ئىچىدە ئىمان!
كۈن كۆرمەكتە پاتىقلارغا مىلىنىپ بۇ دەم،
قۇرت يېگەن يۈرەكلەردىن زېرىككەن ۋىجدان.

4

كۈمۈش تاغلار شاۋقۇن سېلىپ ئاتقاندا دىلغا،
ئۇچقۇر روجەك جىلمايغانچە چاچار كۆلەڭگە.
كۆك قەرىدە ئارغامچىدەك سىلكىنگەن چاقماق،
ھارارەتلىك گەۋدىسىنى تاشلايدۇ يەرگە.

چاناقلارنىڭ بۇرجىكىدە ياتقان ئۈمىدلەر،
قاراسلىغان مۇز ئۈستىدە ياسايدۇ گۈلخان.
تۇمانلارغا سىڭگىنىدە زەيتۇن گۈل ھىدى،
ئېلىپ قاچار يۇلتۇزنى ئېگىزگە ئاسمان.

چۈشۈپ يامغۇر تامچىلىرى توختىماي ئۇدا،
تېشىلمەكتە تاش ھەيكەلنىڭ كۈل رەڭ ئالقىنى.
ئۇ دۇنيانىڭ يۈرىكىنى چېتىپ ھاياتقا،
يىلتىزلارغا يۈگۈرمەكتە ئۇماينىڭ قېنى.

5

خىيالىمدا بارخانلارنى يۈتكەن قۇيۇنلار،
يۈرۈپ كەتتى مېنى كۈتۈپ تۇرغان لەھەتكە.
بارماقلاردا لەپىلىدىگەن پەرەڭ ياغلىقلار،
جىلۋىسىنى تاشلىماقتا تەرەپ - تەرەپكە.

ئۇنتۇلماقتا مانانلاردا خارابە شەھەر،
قىشلاقلارغا بارماقتىمەن ۋىسالىڭ ئىزدەپ.
ئاسفالت يول، تەنھا ساراي، ئاپئاق پىيالە،
ئىچەلمىدىم شارابىمنى قوللىرىم تىترەپ.

بولۇپ گويا باياۋاننىڭ قۇۋناق يۇلتۇزى،
سۈمۈرمەكتە ئاي نۇرىنى خىيابان تاشلار.
شېۋاقلارنىڭ ھىدلىرىدىن بولۇپ قەلبىم مەست،
ياستۇقۇمغا تېمىپ كەتتى كۆزۈمدىن ياشلار.

مەن ياتاققا تەنھالىقتا ئۆتكۈزگەن تۈنلەر
سىرىلەمدۇ جېنىم ئانا، قولۇڭدا تەسۋى؟
ئىبادەتتە كۆزلىرىڭگە بېغىشلەمدۇ نۇر،
داۋانلاردىن ئېشىپ بارغان بالاڭنىڭ رىشتى؟

ئاپئاق كۆڭلەك جىلۋىسىنى كۆرەرسەن چوقۇم،
يىغلار سەنمۇ ئاڭلانغاندا نەۋرەڭنىڭ ئۇنى؟
سېغىنىشلىق سالامىغا قوشۇپ ھەر قېتىم،
كونۇپرتلارغا قاچىلايمەن رەيھان ھىدىنى.

بەخت ئۈچۈن دۇئا قىلغىن، ئەيلەپ ئىلتىجا،
باغرىمىزنى تىلغىمىسۇن بېھۋە ئويلار.
ئۇلۇغ خۇدا تەلىپىڭنى قىلىدۇ بەجا،
سېمىز بولسۇن ماڭا ئاتاپ بېقىلغان قويلار.

قۇملۇقلارغا ئېزىز نامم يېزىلدى قاچان،
تاپالمىدىم شاماللاردىن سوراپ مەن ئۇنى.
قايسى تىلدا سۆزلىدىكىن سىرىنى توغراق،
چۈشەنمىدىم ياپراقلارنىڭ شىلدىرلىشىنى.

بۇلۇتلارنىڭ كۆرىمىزگە كۆچكەن ئاق قۇلار،
تاشلاپ ماڭا پەرلىرىنى يوقالدى قايان؟
شۇنچە چەكسىز بۇ دۇنيانىڭ جىمجىتلىقىدا،
مېنىڭ نامم ئاستا - ئاستا بولماقتا ئايان.

سۈزۈك سەھەر گىرۋىكىدە ئۈنگەن چوغلۇقنى،
كۆرەلمىدىم، ئەكەلىسىمۇ ئۈزۈپ تۇنى شام.
ئىككى ھايات چېگرىسىدا تۇرىمەن يالغۇز،
تونۇش زاۋال ئېتىكىنى ھۆللەيدۇ ناخشام.

8

شاۋقۇنۇڭنى ئىزدەپ كەلسەم قەترە يېشىڭدىن،
تولغاپ زىلۋا بەللىرىنى چايقالدى گۈللەر.
قايتۇ خۇشبۇي ئاۋازىڭغا چۆمۈلگەن لېنتا،
ھەسەن - ھۈسەن جۇلاسىدا تىترەيدۇ لەۋلەر.

سېنى قۇچۇپ يىراقلاردا ئويناتقان قولۋاق،
كۆرۈنمەيدۇ جىمىرىلغان كۆلنىڭ يۈزىدە.
شەبنەم باسقان چىملىقتىكى تۇخۇم شاكىلى،
بۇ سەھەردە قىلىۋەتتى كۆڭلۈمنى زىدە.

غاپىللىقنىڭ دولقۇنىدا كەتكەن شۇ كېچە،
چۈش كۆرۈپسەن يۇمشاققىنا ئاينىڭ ئىلىكىدە.
چاچلىرىڭنىڭ شاماللارغا تۆكۈلگەن مۇڭى،
قېتىپ قايتۇ يۇلتۇزلارنىڭ چىم - چىم كۆزىدە.

9

كۆڭلۈم نۇرلار دەستىسىگە ئۇزاتقاندا قول،
ئالبومۇمدىن كۆتۈرۈلدى سېھىرلىك كېچە.
كۈنلۈك ئېلىپ مەھەللەڭگە ماڭغاندا ئۇدۇل،
مۆلدۈرلەيتتى گۇڭگا چىراغ تۇمان ئىچىدە.

بۇتۇن شەھەر بولغىنىدا قاراڭغۇ مۇنچا،
يالقۇنلىرىم يۇيۇنماقتا پاكلىنىپ ئاستا.
يالۋۇرىمەن قىمىرلىماس بىرلا پەردىگە
دېرىزىلەر چەكچەيسىمۇ ماڭا ھەر ياقتا.

تۇغۇلدۇممەن، سەھەر بىلەن بولدۇم قوشكېزەك،
ئانام بولدى شۇندىن بېرى ماڭا شۇ كېچە.
كۈنلۈك تۇتۇپ قايتقىنىمدا مەلەمگە ئاستا،
مۆلدۈرلەيتتى يېشىل چىراغ تۇمان ئىچىدە.

10

كۈتۈۋېرىپ، كۈتۈشتىنىمۇ زېرىكتىم زىنھار،
كېلەر ئىدى ئۆلۈملەرنىڭ بولسام ئېسىدە.
چارچاپ كەتتىم
سايىسىنى تاشلىسۇن ئاسمان،

ئويغاتماڭلار

ئۇخلاپ قالسام قىلىچ بىسىدە.

باغرىمىزنى ھايات ئۈچۈن ئېرىتكەن خۇدا،
ئويناتماقتا ئەرۋاھىمنى دېڭىز بېتىدە.
ھايات ئىدىم، ھەمراھ ئىدىم سىلەرگە ئەسلى
ئۆلۈپ كەتتىم

تىكلەنگەندە ماڭا ئابىدە.

1990 - يىلى، ئۈرۈمچى

كۆڭۈل گەردىشى

1

كۆرۈنمەيدۇ پاچاقلانغان تاش ھەيكەلنىڭ كۆكرىكى،
لېكىن، ھەيكەل ئاشۇ تاپتا ئەمەس ھەرگىز يۈرەكسىز.
ئاخشام مەزمۇت تۇرار ئىدى سۇلغۇن ياپراق ئىچىدە،
نېمىشقىدۇ غايىب بوپتۇ يۈرەك قىسمى دېرەكسىز.

تاپالمىدىم ئىزدەپ ئۇنى قاناتلىقلار سېپىدىن،
(يۈرەك قۇشقا ئوخشىمايدۇ، قاناتسىزمۇ ئۇچىدۇ)
روھ پەرۋازى خىيالىدەك كەڭ بىر ئالەمنى قۇچىدۇ
يۈرەك قۇشقا ئوخشىمايدۇ، قاناتسىزمۇ ئۇچىدۇ.

يۈرەك ۋاقىت بوشلۇقىنى يىرتالماستىن ئاۋارە،
چاقچاق قىلىپ، يۈرەكلەرنى قاتۇرمىغىن تاش قىلىپ.
ھەيكەللەرنىڭ خۇداسىنى ھەيكەل قىلىپ قاتۇرساڭ،
مۇسە چوقۇم جازالايدۇ ھۈنرىڭنى پاش قىلىپ.

2

تېخى ئۆچۈپ كەتمەپتىغۇ شامال ھىدى لېۋىڭدىن،
ئايىغىڭدا پارقىرايدۇ مۇھەببەتنىڭ قىياسى.
تىنىڭىڭدىن پاكلانماقتا ئېسىمدىكى غازاڭلار،
ئەسلىمەنى كۆيدۈرمەكتە غازاڭلارنىڭ جۇلاسى.

جىتلاقلارنىڭ ئارىسىدا ئۈزۈملەرنى تىترىتىپ،
بىخسۇق قاننىڭ دولقۇنىغا قۇياش پاتىتى قانسىراپ.
لېۋىڭ ماڭا بەردى نېچۈن ئاشۇ تىنجىق گۈگۈمنى
ئەنە جىمجىت پېشايۋانغا بىر قۇش قوندى ھالسىراپ.

بىخلانماقتا تاش ئاستىدا قالغان ئاپئاق ئاي نۇرى،
سەن دەسسەگەن تاش ئۈستىگە شەپەق قوندى ھالسىراپ.
قاياقتىدۇ كۆللەر توزۇپ يېيىلغاندا دالاغا،
ئاي نۇرىنىڭ چېچەكلىرى جىلۋىلىنەر يالتىراپ.

3

يېتىم بوۋاق ئويناپ يۈرەر يورۇق، ئاپئاق سارايدا،
ئالقىنىدىن يېشىل مەرمەر غايىب بولدى قاياققا؟
سۆسۈن رەڭلىك باغ ئىچىدە قۇشلار بەزمە قۇرغان چاغ،
بوسۇغىدىن چىقىپ بوۋاق يېقىنلىدى بۇلاققا.

شوخ ئاۋازدا چايقىلىدۇ مەرمەر ھۆسنى بۇلاقتا،
جىمجىتلىققا ئايلىنىدۇ كۆلەڭگىلەر يىرتىلىپ.
توۋلار ئانا يېشىللىقنىڭ قۇچىقىدا يىراقتا،
كەتتى بوۋاق يېشىل شولا قاينىمىغا ئىنتىلىپ.

4

مۈزلىماقتا ئوتتا كۆيگەن ئاپتاپپەرەس نالىسى،
ياش تۆكمەكتە كۈلۈك ئىچرە قۇياش يېتىپ پاتقاققا.
يوللار تامچىپ خىيالىمغا داتلاشتۇرار چۈشۈمنى،
ئېچىلماقتا تىنىقلارنىڭ دەرۋازىسى چاقچاققا.

تۈندەك قارا سۇ قىنىدا ئۇخلاپ قالدى چاقماقلار،
قۇرلار شۇڭغۇپ يۇلتۇزلارغا بىلدۈرمەكتە ئېھتىرام.
چىرىپ كەتكەن بىلەكلىرىم قىلار سېنى ئىشارە،
ئارىمىزدا كېسەكلىرى چېچەكلىگەن يېشىل تام.

5

تىرىكلىكتە زەئىپ جىسمىم يالماپ يۇتتى روھىمنى،
چىغ قوينىنى غىلاپ قىلىپ، ياتتى نۇرنىڭ يىڭىنىسى.
ئۆلگىنىمدە جىسمىم ئېرىپ كەتتى روھىم مەۋجىدىن،
سۆڭىكىمدىن تېپىلماقتا ئەزرائىلنىڭ چانىسى.

ئۇچار قەبرە قانتىدىن ياڭرار سائەت ساداسى،
چاقنار ئۇيقۇ ياپرىقىدا كۆيۈپ پۈتكەن نامىلەر.
تۆكۈلمەكتە سارغۇچ شامال قۇچىقىدا ئېسىمگە،
تىترەپ تۇرغان غەم ئانارى لېۋىدىكى دانىلەر.

سەرسان قۇشلار سايىسىدىن تاپتىم ئېزىز سايىۋەن،
چىقالمىدىم تىنىپ قالغان ھەسرەتتىن بۇلۇتنىڭ.
قاراپ باقسام، ئاۋاق ئۆلۈم بولۇپ قاپتۇ ئىككىقات،
بىر تۇخۇم بار قانتىدا بەزگەك چىراي ئۇپۇقنىڭ.

6

تەبەسسۇمۇمنىڭ سېھرى ماڭا گۈلى نەركەس كۆرۈندى،
تىنىقلىرىم قاردەك لەيلەپ، ئىزدەر ئۇنى زاۋالدىن.
مۇھەببەتنىڭ كەرەشمىسى زىلال سۇدا يۇيۇندى،
تۈنلەر ئىچرە بىدار بولۇپ تېرىۋالدىم شامالدىن.

دېرىزەمدىن غايىب بولدى شەجەرىسى تۇماننىڭ
قاقشال بولۇپ قالدى ئاسمان تۈزۈپ يۇلتۇز گۈللىرى
بىر قۇش بولۇپ ئۇچتى چۈشۈم ئەينىكىدە تۇرغان ئاش
پەرۋازىدىن كېسىلمەكتە مويۇڭزىنىڭ يوللىرى.

تەبەسسۇمۇڭ چۆكتى تەقدىر دولقۇنلىرى ئاستىغا،
خىيالىمدا بۇزغۇنلارنىڭ كۈلكەڭ مىسلى جۇلاسى.
نەملەپ ئۆتتى زەررەڭ ئاينىڭ كىرىپكىنى بىر ناخشا،
نەملەندى ھەم بۇ ھاياتنىڭ زېرىكىشلىك ساماسى.

7

دېرىزەمنىڭ كۆزىنىكىدىن كىردى دات رەڭ يوپۇرماق،
تولۇپ خانەم مۇردا بىلەن بولدى جىمجىت قەبرىستان.
تاشلاپ كۆيۈك چاتقاللارنى كەتتى ئاسمان يىراقلاپ،
ئۆگزەم ئۆزرە غاراسلىتىپ يۈگۈرمەكتە بىر ئىنسان.

سۈرەنلەردىن كۆيگەن قۇشلار يىقىلماقتا ئۆگزەمگە،
سورۇلماقتا كەڭ ھاۋانىڭ بوغۇزلانغان يوللىرى.
خالىتلاردا پەيلەر تىترەپ چۈشەر جىمجىت ئورماننى،
شۇڭغۇماقتا ئورمانلارغا دىيانەتنىڭ چۆللىرى.

8

سايدا سوۋۇپ ياتتى نۇرغۇن بەندىلەرنىڭ مۇشتۇمى
ئەپسانىگە ئايلانماقتا كۈندۈزلەرنىڭ دولقۇنى.
ئوچۇمۇمدا قالغان پەقەت كىشەنەشلىرى ئاتلارنىڭ
لېپىلدايدۇ قېرى غازات ئىلاھىنىڭ ھەلقۇمى.

ئالقىنىمغا تىلىم تېگىپ، مەڭگۈ - مەڭگۈ لال بولدى
تتىرەتمىدى قورغانلارنى قەسىدەمنىڭ ئالۋۇنى.
ئاسمان، ئاسمان قىسمىتىمنى سىغدۇرالمىدۇ سۆكۈلدى،
غايىب ئاتنىڭ كىشىنەشلىرى بولدى ماڭا قالغىنى.

مۇزىيلارنى بېيتماقتا ئاپتاپلارنىڭ سۈرىتى،
جىرادىكى كەسلەنچۈكلەر سۈرەتلەرگە مەھلىيا.
پىچەتلەنگەن ئىشكىلەرنى چېكىپ ئۆتتى بەك ئاستا،
قىرولارنىڭ ئېزىقىدىن قېچىپ چىققان نۇر - زىيا.

9

بەلكىم سېنىڭ ئارسىزلىقىڭ رېلىس بولۇپ يېيىلدى،
قالدى شېھىت مازارلىرى تۈتۈنلەرگە قاقلىنىپ.
يىراقتىكى ئۇپۇقلارمۇ كەلدى ئاستا دېۋەيلەپ،
سۈزۈك تۇرغان يوچۇن بەستى يانتاق بىلەن پاتلىنىپ.

شەھەردىكى بىنالارنىڭ رەڭگى ئاپئاق زىيادە،
ھىلال ئايمۇ ئۇچار بەزەن مۇنارلارنى ئارىلاپ.
بۇلۇڭلاردا كۆزلەر ئېرىپ تامچىغاندا تىۋىشىسىز،
كۆرۈۋالار رەستىلەرنىڭ چىراغلىرى مارىلاپ.

10

يۈرەكلەرنىڭ بازارىدا يۈرەك تولا نېمانچە،
بىراق ئۆزۈم بېرەلمىدىم يۈرىكىمنى قايتۇرۇپ.
يۈرەك شەيتان بەزمىسىدە ئاپقۇرلارغا چىلاندى،
نېمىشىقىدۇ كېتەلمىدى شەيتانلارنى ئازدۇرۇپ.

ئاخشام سالغان ئىسرىقىمدا شەيتانلارنىڭ جەسەتلىرىنى
يۈرەك مېنى تاشلاپ
ئەپسۇس

جەسەتلەرگە يېپىشتى.

يۈرەك ماڭا ئەزرائىلدۇر

شەيتانلارغا مەسھى،

بىلەلمىدىم

بۇلار ئەسلى قايسى چاغدا تېپىشتى.

1990 - يىلى، ئۈرۈمچى

جىمجىتلىققا بېغىشلاپ

قارلارغا ئىز سالغان توپ - توپ قاغىلار،
ئېرىنچەك ئاشامنىڭ پۈچەك ئۇرۇقى.
ئىبادەت مەۋجىدىن ئۆچمىدى تېخى،
بىر تەنھا يۇلتۇزنىڭ غۇۋا يورۇقى،

يوللارنىڭ بېشىدا بىر غىجىم رومال،
ئىزلاردىن بىر مېڭە پۈتمەكتە ئاستا.
رومالغا كەشتىلەپ قويۇلغان يوللار،
چۈشلەر مازغىپىدا ئۆچمەكتە ئاستا.

جىرالار ئاققىنا ئايدىڭغا خۇمار،
دەريالار ئۇزايدۇ ئايدىڭنى ئېلىپ.
بەغۋاش بىر شولىسى يوقالغان ئاينىڭ،
تۇرىدۇ توڭلىغان ئەۋرەزدە يېنىپ.

1991 - يىلى، ئۈرۈمچى

كېچىنىڭ تاجى

زۇۋانسىز ئېچىرقاش پەرىشتىسىنىڭ،
سۇسمان كۈلكىسى لەيلەتتى مېنى.
تاڭلارنىڭ لېۋىدىن تامچىلاپ ئاققان،
ئاسىيلىق شەرھىگە ئەۋەتتى مېنى.

ئېرىمەس قان قۇيما مۇزلار دولقۇنى،
بۈركۈتنىڭ پەيلىگە بولدى قەبرىستان.
تاپار ئۆز تۇغىمنى، ھالاكتىنى،
بۇ يەردىن تېپىلىپ ئۆتكەن ھەر ئىنسان.

قاتىللىق ئۆزۈمدىن قالغان رىۋايەت،
يوقىلىش باغرىمدا ھاياتتىن بىر ئۇن.
ئالقىنىم چاقماقلار تۇغۇلغان زېمىن،
چاقماقلار بەھرىدە يۇيۇنار بىر تۇن.

تۈنەيمەن روھلارنىڭ ئالتۇن شېخىدا،
تېنىمنى مەست قىلسا سۈررەڭ بىر ناۋا.
ساقايماس جاراھەت پاتقاقلىرىدىن،
چىقالماي تۆكۈلۈپ يىغلايدۇ ساما.

1991 - يىلى، ئۈرۈمچى

ئېتىقادسىز ئېتىقاد

ئاينىڭ قېنى ئاققان توتېم كوچىسى
باشلارنى چېتىشتۇرغان چۈشلەرنىڭ كۆكىسى
ئىلاھلار چىرىغىنىڭ ئەگرى شولىسى
ئۆلگەن قۇشلار كۆزلىرىدە چىگىلىپ
يورۇتار يىقىلىشنىڭ تەۋرەشلىرىنى.

ھەي، سەن ياۋايىلىقنىڭ قالدۇق تۇۋرۇكى
لەھزە ياشاپ

خاتالاشقان شان - شەرەپ

پەرھىز پەسىللىرىنىڭ رامزاندا
قىلاي ئىپتىدا
بىر سۆيۈش بەر زەھەرگە چىلاپ.

1991 - يىلى، ئۈرۈمچى

مەن سېنىڭ روھىڭدا يۇيۇنغان قىرغاق

سەن بار يەرنى كۆرسەتسەم سەن يوق
مەيۇس نىگاھلاردا لاي بولۇپ جاھان
پۈتۈپ چىقار چەكسىزلىكنىڭ قاتلى
بىر دەريا

باشلاپ بىر جىنايەتنى
ئۆچۈرەر دېڭىز شەھرىدىكى قۇشلارسىمان چىراغلارنى
قۇشلار ئىشقىۋاز قۇياش تامچىسى
ياندۇرۇپ قان ھالقىۋىدا

ئارمانلارنىڭ —

جان كۈلىگە قوقاس يوشۇرغان خائىن ئاتەشلەرنى.
داتلاشقان زىقلارنىڭ ئېلىپسىمان دائىرسىگە
سىغداپ كىرگۈزىدۇ
سۈيۈك سۈرىتىنى قۇياشنىڭ.

قانائەتسىزلىككە تۆكۈلگەن شۇ يوپۇرماقلار
يۇلالىمىدى بىر قېتىم
دەملەر ئىشكىنىڭ يوقۇقىدىن سوزۇپ قول
تەقدىر ئالۋاستىسىنىڭ مۇڭگۈزسىمان چېچىدىن
تەڭرى ھەسرەتتىن باشلانغان بىر يول
قالدۇرۇپ مۇئەللەقتىن سادالار

ئىگراش ئورمىنىدىن ئۆتتى ساداقىتەك.

تاشلاپ كەتسەڭ،

توۋلاشلىرىم پىرقىرايدۇ شىۋى قەدىرىدەك

ئالەملەرگە تېرىلغان ھۈجەيرىلىرىم

«0» دەك بۈيۈك نەزەرگاھىڭدا

بىر ئۈچۈم ھاۋانىڭ دولقۇنلىشىدا

جەۋلان قىلار ئەتىرگۈلىدەك.

جەسەتلەر جىمجىتلىقىدەك بىر توپ دەرەخ

كۆيگەن مۇنارلارنىڭ يېشىل شوئارى

قىرولار سوغۇقىدىن ئۆرلىگەن تىترەشلەر

ئۇچار كەرەشمىلەرنىڭ ئاتەشىدە

قايناپ ۋاراقلىغان تومۇزلار سارى.

1991 - يىلى، ئۈرۈمچى

مەڭگۈلۈك ئىستىلىستىكىسى

ئالەمنى بىر ئالغان سۇيۇق تەرجىمە،
داۋامىڭ باشلىنار ئۆلۈم قېشىدا.
ئاسمان بىخلىرىنى چىقارغان قانات،
يەلپۈنەر جاراڭلىق ئۇپۇق تېشىدا.

شاللاق تۈن ئاستىدا ئاقىدۇ بىر كۈي،
ئېقىنلار ئېقىننىڭ قەبرىنامىسى.
مەن باشلىق بىر بېلىق ئۆزىدۇ لەرزى —
تەقىپنىڭ يادلاشقان سوغۇق بالىسى.

ئەرۋاھلار يامغۇردا قالغان چۈچۈلە
ئېيتقىنى، ئېسىڭگە بولدى كىم خۇمار؟
سەن كۆيگەن ئوچاقنىڭ ئالدىدا شۇ تاپ،
بىر بوۋاق دېڭىزنى قۇچۇپ ئولتۇرار.

گاچىلىق ئىلكىدە يېتىلەر سايەم،
سايەمدە يۇلتۇزنىڭ جىمجىتلىقى بار.
كۆز يېشىم يانغىنىدىن ئېچىلغان چېچەك،
سۈزۈك بىر ئۇيغۇننىڭ شادلىقى يانار.

1991 - يىلى، ئۈرۈمچى

ئۆز بېشىنى ئۇنتۇغان شېئىر

كۈتۈپ ئۆز پەيتىنى شۇنچە ئاۋارە
چاچلار ئارىسىدا يۇلتۇزلارنىڭ تۇخۇمى
شورلۇق ئېغىزلارنىڭ تىترەشلىرىدە
رەزىللىك مېۋىسىنىڭ خۇشبۇي تۇغۇمى
بىر رەت كۈلدۈم، پەقەتلا بىر رەت
شۇ ۋىجىك كۈلكەمدىن ئىزدەپ نېسىۋە
تولدى شۆلگەيلەرگە قۇملۇق ھەلقۇمى.
شاماللار ئېلىپ كەتكەن مياڭلاشلار
كوۋۇكلارغا
سېلىپ يەنە يوقالدى تىرناق ئىزىنى.

يوقلۇق گىردابلىرىدا
قەتلە قىلسام يوللار بەلگىسىنى
چاقلار سۈرئىتىدە يەنە دوقال بار
تورلار مەھشەرنىڭ ئارغامچىسى
پۇلاڭلىسا ئالدىمدا پات - پات
سەۋەنلىكنىڭ سالماق قەدەملىرىدىن
يەلپۈگۈچتەك يېپىلار دىشۋار
دىشۋار

دىشۋار

ھەي سەن ھاياتنىڭ ئاپقۇرسىمان بېسىشى
كۆكەرسە ئىدى دەيمەن
سەندىكى تۈگمەس خېمىر تۇرۇچى.

1991 - يىلى، ئۈرۈمچى

بەندىلىك خارابىسى

ئۇچرىدىم

قاتاتسىز تىنىقىدا دىلبەرنىڭ
ماڭا يېقىنلاپ كۆز يېشى قىلغان —
ياخشىلىقنىڭ بىباھا يۇلتۇزلىرىنى
تۇغلار سادا بەردى رەڭدار ئۇن بىلەن
قىسقىنىدا مەست بولغان بوشلۇق
يەڭگىل - يەڭگىل ئالقانلىرىنى.

بىر تومۇر

تۇيغۇ ئوتلىرىغا چېلاپ بېشىمنى
كۆرسىتىدۇ ئەيسانىڭ
ئەڭ ئاخىرقى كەچلىك تامىقىنى
يۇلتۇز يىرتار ئالەملەرنىڭ قېپىنى —
غايىلىقىدا يۇلتۇزلارنىڭ
ئالەم خارابىسىنىڭ جىمجىتلىقىدا
ئىزدەپ شادلىق قۇتۇبىنىڭ يۇلتۇزىنى
ھالسىرىدىم قۇچۇشىدا نىقابىمنىڭ
ھەي، سەن پەلەكنىڭ
ياۋاش، تىترەڭگۈ چېپەكلىرى
ھەي، سەن ئازغۇنلۇقنىڭ قىمارۋازلىرى

ئارىمىزدا

ئۆلۈملەرنىڭ سانسىز پەنجىسى.

قاسراقلىرىم ئۈچۈمىدا
كۆيەر يىلتىزسىز قۇياش بەرگىدىن
تۆكۈلۈپ قەسەميادىنىڭ قايناق قېنىغا
ئۆزگىچە رەڭ ئالغان باغاق ھەم خەتلەر.

يارلىشىنىڭ ئەپسانىسىنى
ئۇرسام تاشقا
قۇلاقنى گاس قىلدى ئەكس ساداسى
نېمىشقىدۇ ياسالدىم قايتا
ئۆلۈم گۈلخاننىڭ تۈتۈنلىرىدىن.

1991 - يىلى، ئۈرۈمچى

كۆيگەن دېڭىز

1

بىر ئىجادچان مېۋە بەرگەن ئەي، شېئىرنىڭ ئىلاھى
سالىقىن كېچە سېنىڭ تاتلىق ئۇخلاۋاتقان ھۈجەيرەڭ
مۇئەللىقكىدە توختاپ قالغان قەترە يېشىم شۇ كۈندۈز
ياكى تاغدا بەرگەن قەسەم يەڭگىل پەرۋاز ئەيلىگەن.
قارىغۇ بىرلەھزىسىدە پارە قىلدىم ئەينىكىمنى
نەسلى ئۆچكەن گۈل ئۇچقۇنى ئېزىپ قالدى كەڭلىكىمدە
زېمىن تۈسلىك قولۇڭ بىلەن قىلىڭ ئىشارە ئوقۇ دەپ
ئىچىمىدىكى ئېچىرقاشنىڭ نامى يۈتكەن شەكلىنى.
قانداق تىلىسەن لۇغەتلەردىن يىقىلغاندا يۆلىگەن
بەردىڭ ناماز كەشتىلەنگەن ئىبلىسلىقىم ئەركىنى.

2

گۇڭگا تەبەسسۇمۇڭدا تارنىڭ تۇيدۇرماي ئۈزۈلۈشى
چېچىلغاق باشلاشلارنىڭ ئاراپلىرىدا،
كۆپۈكلەرنىڭ چاقناپ - چاقناپ يېرىلىشى،
سۇنساڭ قولۇڭنى
چىنلىق شۈبھىسىگە ئايلىنىدۇ يالقۇنلارنىڭ قىيپاش گرادۇسلە

رى

بۇلۇتلار بەرباتلىقىدىن ئۈنگەن شاماللارغا يۈزلىنىپ —

ئەقىلدەك تەن تىنچلىقىدا ئاقار چەكلىرىم
يوقىلار چىنلىق شۈبھىسىدىن تۈزۈلگەن پىرىنسىپ.
دېڭىز بىلەن كۆك ئارىسىدا جىم بولۇشنى ئۈنتۈيدۇ جىملىق
كېچىنىڭ سىرلىرىنى ساقلاش بىلەن چاقنىغان.
ئەسلىرىم ئويىناپ ئولتۇرىدۇ قاڭغىپ چىققان بۇزغۇن تاشلىرىنى

سۇنىڭ ناشۇدلۇق تېگىپ چاچراپ كەتكەن شۇ كۆزلىرىنى.
كۆرسەم ئىدى كۆز يېشىنى رەقىبىسىز شۇ ئادەمنىڭ
ئاقسام مەنمۇ سەرخۇشتلۇقتا نام - نىشانىسىز شۇنىڭدەك.
ئويناتساڭچۇ مۈزەپپەر سۈپۈرگەڭنى زەرتاللىق
قىرىسىز دەرگاھلارنىڭ يۇمىلاق رەستىسىدە يۈرەي ئايلىنىپ.

3

كىم ئىكەن تاڭ ئارىمىزدىن گەپ - سۆزىسىزلا يوقالغان
تۈگۈلمەكتە ئەمەسىز تاشلار يانتقۇزۇلغان بىر رەستە
ئېسىڭىزمۇ ساڭا چۈشكەن كۆلەڭگىسى جانلارنىڭ
ئۆچكەن پانۇس

ئەي يەردىكى بەربات بولغان سەييارە،
نۇرۇڭ قېنى

ئەگەشتىمۇ شۇ قۇيرۇقلۇق يۇلتۇزغا
رەسەتخانا ئەينىكىدە يەم بولدۇڭمۇ تومۇزغا؟
ئەڭ ئاداققى چاقىرىشلار ئۇچقۇنلىدى قار بولۇپ
چىقار ئەمدى چوغلۇقسىمان قەسىدەڭنى بوشلۇققا
ئايەت ئېيى

شولىسىدا قايرىۋەتسۇن كېپەننى،
ئۆرتىنىشنىڭ كۈيى ئاقسۇن دەريا بولۇپ تاشلىقتا.

ماي قوڭغۇزى، قارغىش تېگىپ شۇنداق ئۇچار چوڭ بولغانسەن
ئالۋاستى چۆچىكىدە ماڭا ئېتىلغان كىچىككىنە تاش ئىدىڭ ئەس-

لى

كىرىپك بۇرۇقتۇملۇقىدا شەبنەم بولدى پېرىخۇن چۈشىدىكى

قوي مەرىشى

قورقۇش قەھرىتاننىڭ زەھەر خەندە مېۋىسى

بولدۇم شۇڭا مۈگدەشكىدە « يۇلتۇزغا تولۇپ يېرىلغان ئانار »

كۆتۈرۈپ گۈل تىكەنلىرى مېنى خېرىدار چاقىرىدۇ ساما يولىدا

ھۇۋلاش زۇمرىتىگە ئەۋەتتى مېنى مەڭگۈلۈك قولى

نۇسرەت جىلغىسىدا مەرسىيە شامىلى كېزەر، باقسام

ئاسانلىق تۇيۇقىدىن چىققان بىر ئۇچقۇنغا ئايلىندى پىراقلىرىم

چوقۇلاپ قۇت داغلىرىنى بولۇپ كەتتى ياپىلاق

ۋەسىيەت قوندىقىغا قونغان خوراز تۇمشۇقى

ئۇيۇق ئەينىكىدىن قېچىپ كەلگەن چىلاشلار

قانىتىنى باتىنىغا يۆتكىۋالغان قۇشلار سەن.

ماياك تۇمانىدا غايىب بولدى رەڭدار قولۋاڭلىرىم

شەبىستان بارمىقىدىكى ئالتۇن گۈلنىڭ تۆكۈلگەن بەرگىدەك

سۈت شىرنىلىكىگە چۆكمەكتە ئاستا ئۆزەكلىرىم

تۇمانمۇ سەن، يالقۇنمۇ سەن سۇ يۈزىدە تەرلەتكەن

قارچۇقۇمدا قولۇڭنىڭ خوشلاشقان دەمدىكى پۇلاڭلىشى

يۈتكەن مەرمەرلىرىڭ سۇ ئاستىدا بولدى سوراقلار...

بېلىق

سۇغا كىرىپ تىرىلگەن مىشەك.

ئىنتىلىش شۇڭلىرىنى ئېلىپ بارار مۇز دەۋرىنىڭ چېكىنىشىگە
ئەنە، دەھرى قوللىرىدىن چۈشكەن ئاپقۇرلار
ئۇچقۇر مېھراب پەيزى بىلەن كۈتۈشلەرگە ئايلانسا
سوزۇلۇشنىڭ بىر چېكىتى يوللىرىنى قۇچىدۇ.
شۇنداق كۈيمەن، نوتىلىرىم توزۇپ كەتكەن گۈل رەڭلىك
تېكىستىمدۇر، شۇ قارايغان چايقىلىشى شارابنىڭ
ئۈپۈشلەرنىڭ تەختىگاھى يىقىلىدۇ، قوپىدۇ
نېمىشىقىدۇ، سۇ لەھزىدە شېھىت ماڭا ئايلاندى.

6

ئوت يالىمىدى مەن تۇغۇلغان ئۆيىنىڭ ئېسىنى
تۆكۈلدۈم سۇمۇرغ بايرىمىغا كۆك ئاسماننىڭ ئۇرۇقى بولۇپ.
ئوركىستىر تەكلىرىدىن رەڭگى ئۆڭۈپ چىققان تومۇزغىلار
قوندى ئوچاق ئالدىدا يىغلاۋاتقان چىڭقى چۈشنىڭ بېشىغا.
دىل تەكتىدە چېكىپ بىر پەس قىشنىڭ دەردلىك سۆزىنى
سەزمەپتىمەن گۈلدەستەڭنىڭ كېتىشىنى يىراقلاپ.
نەم سەھەرنىڭ يۇمرانلىقتا يانغان يېلىڭ كۆكسىگە
شالى ئېقىپ ھارارەتنىڭ، باستى كەپسىز ئالۋۇنى
ئاتەش، ئاتەش

مەيدەك قىزىل سوقۇشنىڭ رەيھانى
يۇمشاق، جاھىل پۇرىقىڭدا رىتىملارنىڭ ئىمانى
كەل، دوستلىرىم ئوت ئىچىدىن سۈزۈپ بېرەي قوڭغۇراق
چال خاراب مەپىسىدە، شەپەق يايىسۇن ئىشتىياق.

7

خەنجەر غازاڭ تىلىپ ئۆتتى سەزگۈر ھاۋانىڭ باغرىنى

ئۇيۇپ كەتكەن ۋەھىيلەرگە ئاقتىم مەنمۇ قان بويلاپ
چاقماق يۈچۈن رەنجىش بەلكىم قىيىن ۋىسال دەملىرىدىكى
ئۆكسۈشلەر قالدى بۇلۇتنىڭ چوڭدا تەقدىر بىلەن تەڭ ئويىناپ
كىمىلەر بىلسۇن تىكىلىشىمنى ياقىسىدىن قۇچۇشلارنىڭ
تىكىلىشىم شاش بىر ئاتتەك غايىب بولۇر دۆڭلەردە
ئېيتقانلىرىم شۇنچە ئىتتىك قۇرۇپ كەتكەن ئىي، شەھەر
چىلاپ كەتتى سادالارمۇ ۋاقىت ئۆچكەن بېكەتكە.

8

كۆزنىڭ قۇيرۇقلۇق يۇلتۇزى ئارا كۆيدى يېزىقلىرىم
يوقلۇق ئاسمىنى بولۇپ چىقتى قۇرۇپ چىققانلىرىم
سۈندۈم چاقناش ئىچىدە دۇنيا سىرتىغا قوللىرىمنى
ئېزىش بولدى يەنە ئىزلار ئىچىدە ئۇتقانلىرىم
لەۋلەر تىترەيدۇ، لەۋلەر — تۇغۇلۇۋاتقان روھ
شەبەنەم ھەستىدىن تەملەنگەن تەر بولدى يۇتقانلىرىم
يۈرەك كېتەر چاغدا ئېيتالمىدى ئاخىرقى سۆزىنى
تۈۋرۈككە ئويۇلغان كېيىنەك بولدى سۈكۈتتىن ئۇققانلىرىم
كېچە تاش بولۇپ قاتقان چاناق ئىسىملىك پلاتتا
كۆيدى ساداق ئۈچۈن تىككەن قويۇق ئورمانلىرىم
گىياھلىرىڭ دەرگاھىڭدا چايقالغاندۇ ئىي، ئوغۇز
ئىزدەپ يامغۇر نەملىكىنى ئۈچۈرما بولدى جىراللىرىم
خاتا ئوقۇپ تاش دەۋرىگە پۈتۈلگەن بىر سەدىرىنى
تاتلىق تىكەن ئۈچلىرىدا چېچەكلىدى گۇناھلىرىم.

9

ياشار ۋاھىز ئىبادىتى زامان قۇرتنىڭ زۇۋاندا

يامرماقتا قەسەم ئوتلىرى پەرھىزكارنىڭ نامىدا
كىم بۇ يەردە قانات قاققان، ناخشىنىڭ جەۋھىرىگە ساي تاپىلاپ
بىغۇبار تادۇ ئىچىدە تىڭشاۋاتسام ئۆزۈمنى
قارا، تاشنىڭ قاناتلىرى چاۋاكلار ئارا ئېرىپ يوقالغان
يېتىم ئەرۋاھنى ئەسلىتىدۇ مۇڭلۇق ئۇچقان ساي شاماللىرى
يىرتىلغان تارىخ ۋاراقلىرى، تۆكۈلگەن ۋەدە ياپراقلىرى
ئېيتىڭلار سىلەر ئۇچىسىلەر كىملىرىنىڭ شادلىقى ئۈچۈن؟
قۇرۇق گەپنىڭ جىۋەك مۈشۈكلىرى، پانۇس قەغىزىدە
تىرناقنىڭ ئىزى

يورۇپ تۇرغان قانداق تەسىرات، نېمە قىلىسىلەر ئېلىپ
ئۇنى؟
مېتىئورىتنىڭ يۈتكەن نۇرى بىلەن گىرىم قىلسا قىش ھارغىنىلدە.
قى.

قونار گۈل دەپ قەبرىستاننىڭ تىرىلگەن كېيىنەكلىرى
ئۆڭكۈر تاشلىرىغا سۇنسا ئۇرۇلۇپ —
پال ئۆيىنىڭ ئويۇقلىرىدىكى پارقىراق ئەينەكلەر
تۇنجى گۈلخان ئەلەڭگىسى بەردى ھارارەت.

10

دېڭىز تامام ئۇنتۇپ كەتتى ناخشىسىنى، ئېھتىمال،
ئىزدەپ ئۇنى يىراقلىدى قاردەك يارقىن دولقۇنلار.
ئەپسانىۋى بىر شەھەرنىڭ خىلۋىتىگە چۆكۈشەر،
چىملىق ئارا كۆيۈپ تۇرغان كۆزدەك ئالتۇن بېلىقلار.
سوراپ باققىن، شاۋقۇنلارغا ئىكەك سالغان كىم ئىكەن
قۇم باغرىدا تارلار چىڭىپ، ئەسلىر غايىب نىكاھنى

بارماقلارنىڭ خىسلىتىدىن كۆيەر بۇلبۇل پەيلىرى
تەن ماگمىسى لەيلەتمەكتە چۆكۈپ كەتكەن نىگاھنى
ساكيامۇنى، روجەكلىرىڭ تاشلاپ كەتتى نېمىشقا
كۆرمەكتىسەن قەترە سۇنىڭ سىرغىشىدىن داغلارنى
داغلار سېنى بېشارەتنىڭ سايىسىگە چىلىدى
كۆرمەي قالدى ئاسلىقنىڭ چېچەك ئاچقان باغلارنى.
بىر زەررە نۇر ئىزھار قىلار دېڭىز ئارا مەۋجىڭنى
ۋەھىي پۈتكەن ۋاراقلىرىڭ يەلكەن بولدى ياشلارغا
قىرغاققا بىز

روھىمىزغا يول ئالمىدۇق تېخىچە
پەرھىزلەرنى قويماقچىمىز بىراق، ئاشۇ قاشلارغا.

1991 - يىلى، ئۈرۈمچى

چۇقان بەزمىسىدىن قايتىتى بىر دەريا

بۇ يەردە دەريانىڭ ئۆرىدەشلىرى
ئۆلگەنلەر نامىغا سۇنۇلغان قوللار،
بۇ يەردە دالانىڭ لۆمۈلدەشلىرى
پەلەككە يۈزلىنىپ، يىقىلغان يوللار.

بۇ يەردە كۆزنەكلەر بىر جاھاننەما
تەڭرى ھەم بەندىنىڭ مەيلىگە تۇتاش،
بۇ يەردە كوۋۇكلار پەرۋازنىڭ ئۆيى،
ھارغىن خىياللارنىڭ قۇيمىسىدۇر تاش.

قاقماستىن كۈللەرنىڭ توزانلىرىنى،
قورغان سايىسىدە يېتىپتۇ ناخشا.
دات باسقان مەشەكنىڭ غەيۇر ساداسى
خاراۋە كۆكىدە ئوينار كەڭتاشا.

خۇمار تۇتۇنىگە چۆمۈلگەن دالا،
ياتىدۇ تەقدىرنىڭ مەشئۇم تېگىدەك.
چىغىر يول گويىا بىر قامچىنىڭ ئىزى،
دالا گۆدەكلىكىنىڭ بېھوش تېنىدەك.

سارغايغاز ئوتلاقنىڭ تىمتاس قويىندىن،
ئاتلارنىڭ كىشىنى كېلىدۇ ئۇچۇپ.
چىرىمەس جانلىرى، ئۇزىغانلارنىڭ
سەندەل ئۈستىدىكى قىزىل ئۇچقۇندەك
زېرىقنىڭ شېخىغا قونىدۇ ئوقۇچۇپ.

دەريا، سەن ئاقسەن ئىزدەپ نېمىنى
يول بويى جىگەررەڭ زېرىق ئۈنچىسى
تۆكۈلەر نەرەڭگە ھىجران كۈيىدەك
شاۋقۇننىڭ ئۈزۈلمەس بىر ئەكس سادا
ئۇنتۇلغان شېھىتنىڭ سەركە ئۈندەك.

قارا، توقايلاردا ئۈششۈگەن ياپراق
تۆكۈلدى يۇلتۇزلار ئىسمىنى يادلاپ.
شاخلارنىڭ تىنىقلار ئارا جەۋلانى،
پەسىللەر دەۋرىنى تۇرىدۇ ئاقلاپ.

ئەي، ئورمان، توپانغا ھامىلدار ئانا
باغرىڭدا دەريالار ئاقىدۇ ئەگىپ.
چۇقان بەزمىسىدىن قايتتى بىر دەريا
بېلىقنىڭ جۇلالىق چۈشىدىن سەگىپ.

1991 - يىلى، غۇلجا

قارا بۇرغۇن

چاناقلىرىمدىن
خەيرلەشتى زامان قۇشلىرى
يېپىپ ئاۋاز رەستىسىنى قاناتلىرىدىن.
كېتىپ بارار سۇنىڭ يىلتىزى
خىيال تۇپرىقى قوچقان زۇلمەكتە.

ئوتتا كۈيلەۋاتقان شامال
بەغۋاش نۇر مەركىزىدىكى بىر دەھرىنىڭ دۇئاسى
ئۆرتىنىش دېگەن بۇ تەقدىرنىڭ ئىسمى
شامال ئەسلىرىدىكى دېڭىز چېچەكلىرىگە قوندى
شەبنەم بولۇپ.

قانات ئۈستۈرىسى
قىرقىپ تەلمۈرۈش دۆڭلىرىدىكى قاراقاتنىڭ
خۇنرەڭ مېۋىلىرىنى
جەھەننەم تۇڭلۇكلىرىدىن چۈشۈردى
كەبىرە گۇناھ ئەھلىنىڭ نېسىۋىسى قىلىپ.

قىرتاق تەم
مەيخانا تامللىرىدىكى شەھۋانە سۈرەت.

گىياھلار ياپرىقى
دەريا ھەققىدە چۆچەك
بېلىقلار ھەققىدە چۆچەك
ھەسەن - ھۈسەن، ناخشا، كۈنلۈك —
چىغىر يول ھەققىدە چۆچەك
شامال ئەسلىرى
تاملىرى غۇلىغان ئەسكى خەزىنە
قويدى يوقىتىپ
ئۆتمۈش دېگەن چىپار قانات ناۋا كەشىنى.

دەھرىنىڭ دۇئاسى شۇنداق مۇزىكا
قۇم تېكىستلىرى
نوتا بۇرجەكلىرىدە ياسايدۇ دولقۇن
قۇرغاق تاغنى مىنگەشتۈرگەن توۋىنامە
داملىتار سايە ئاتلىق ئىككىنچى ئۇسسۇلۇقىنى
شەھەر ئاسمىنىدا ئېغىر تۇماندەك.

توۋىنامە تۇلۇمدەك نەرسە
بەندىنىڭ يادنامىسى ئۇ، بۇ ئېنىق،
مىنىپ ئۆتسەڭ بولىدۇ،
ھايات دېگەن قارا دېڭىزدىن.
ئادەم تەڭرىنىڭ ھىدىغا بۆلۈنگەن بوۋاق
چاڭقىساق قانىمىز دەۋر قېنىدىن
ئاڭلىساق
تەڭرىمۇ چاڭقارمىش پات - پات

قانارمىش ئادەمنىڭ بوۋاقلقىدىن،
دوزاخ ۋە جەننەتنىڭ قايناق چېكىدىن.

جەننەت

تۈلۈم قارىنىدىكى تۈز جەۋھىرى
جەۋھەردە يېشىل بىر دەرەخ يىلتىزى
دەرەختە چاقنايدۇ ئارمان مېۋىسى
چىرىگەن تەنلەرنىڭ
جان دېگەن سەييارە يورۇق يۇلتۇزى.

ئەي، تۈز

تۈلۈمنىڭ ئىچىدە قالسۇن جەۋھىرىڭ
ئاۋاز رەستىسىدە زىلال ئېقىنىڭ
يىلتىزدەك كۈچ بىلەن ماڭسۇن تىۋىشىڭ.

ئۇچماقتا ھەممە

تېپىنىچ داشقالدۇر كۆرگەنلىرىمىز
تاش

يامغۇر تامچىسى

چاقماق

قىلىچ شەكىللىك ئوت چاڭگا
شامال ئايال كىيگەن كەرەشمە كۆڭلەك
بېشارەتنىڭ رەڭدار تۇغلىرى.

شۇنداق بىر زۇۋان
دەھرى ئۇيقۇسىدىن كۆكلىگەن توزۇشلىرى:
جەننەت قاچان يالىڭاچلايدۇ ئۆزىنى
موناختەك كىيىنگەن قېرى پاهىشە؟

1991 - يىلى، غۇلجا

ئېتىز

ئەزەلدىنلا ئۆز نېسۋەمسەن
نازاكتىڭ بىر تىلىكى
ئەينەكتىكى سۈزۈك جىمجىتلىقنىڭ
ناشۇدلىقتەك مازغىپىدا ئىزھارسەن
توۋلايسەن گېئومېتىرىك شەكلىڭ بىلەن
ساقىنىڭ مەڭگۈلۈكتەك ئىسمىنى
كۆيمەكتە

«ھە» دېگەن جاۋاب
ئۆرتەپ گاسلىقنىڭ چېچەكلىرىنى.

ھەئە، جىمجىتلىقنىڭ
غايىپلىقنىڭ يۈچۈن دېڭىزى
دىن يەلكەنلىرى
ئۈسسۈل ئوينار پۇشتەك كۈيىگە.

شاراب، سەن شاراب
ئەزەلدىنلا ئۆز نېسۋەمسەن
پەقەت ماڭىلا بىر خىلۋەتتە —
كۆپ سۈلكەتتە سۆزلەيسەن.

ئىچىمەن

گۈلخان ھەققىدىكى بىر رىۋايەتنى
يادلاپ تۇرۇپ ئىچىمدە.

مەست ئېتىزغا لەۋ ئالقانلىرىم

چاچتى باتىننىمنىڭ ئۇرۇقلىرىنى.

كىم شارابنى ئېتىز دەپ بىلگەن

ئېتىزدۇر شاراب.

سۇنار داتلاشقان ئېتىقانىڭ چوماقلىرى

ئۇندۇرسەم تەڭرىنىڭ ئارخىپلىرىنى

ئاسىيلىق باغلىرىغا ئۇچۇپ چۈشكەن سەييارىلەر

ئوخشايسىلەر

ماغدۇرسىزلانغان مۇشتلارغا

پارقىراقلىقنىڭلار

ئايلىنار ئېتىزدىكى ياۋا چۆپلەرگە.

سەييارە ئىزى

ئاتەش تارلارنى

چېرتىپ، يورۇتالايدۇ قېنى كىم

گۇناھ كېسەكلىرىدىن پۈتكەن قارا قەلئەسىنى؟

قېنى كىم،

بەزمە ئەۋجىدىكى پەرىشتىنىڭ خۇش پۇراق تەرلىرى

بىلەن

يۈيۈپ پاكلىيالايدۇ كېسەكلىرىنى؟

قېنى، كىم

قىلالايدۇ ئىبادىتىنى

يېڭى بىر گىياھنىڭ يوپۇرمىقىدا؟

قېنى، كىم...؟

قان تېرىپ ئاللامسەن ئېتىزدىن قۇياش
ئېتىز تومۇرىغا يۈگۈرسە قېنىڭ
ئېتىز سەندەك يىغلارمۇ چوقۇم
يوقتارمۇ ساپلىقنى
ياش يۇلتۇزىنى قۇچقان شۇ ئېتىز؟
قان لەھەتلىرىگە كۆمسەڭ ئېتىزلارنى
ئوت ئالارمۇ ياۋۇزلۇق ياغلىق قاپاقتەك
نېمىدەپ تۈۋلىشار ئادەملەر شۇ چاغ؟
ئۇنتۇلۇشنىڭ يىراق توقايلىقىدا تېنەپ يۈرگەن
قان كۆمۈۋەتكەن بىر زەررە نۇر
چاقىدۇ روھلارنى ئۇششۇك ھەرىدەك.

ياۋۇزلۇق

بىز تۈۋلىغان ئاخىرقى ناخشا
ئىبادەتخانا تامللىرىدا يۈرەر ئۆمىلەپ
ئاقارغان بىر دۇنياغا ھامىلدار چوقۇم
تاملارغا ئۇيۇغان قىپقىزىل قانلار.

شۇڭغۇپ كىردى ئېتىزغا
كىتاب جاڭگىلىنىڭ بىر كەسلەنچۈكى
باشلاپ كەلدى كۆيۈكنىڭ ھىدى
قۇياش ئۆرلىشىدىن قالغان سادانى
ئاتەشپەرەس بىر سۇ تامچىسى
ئوينىتار ئۆزىدە قاننىڭ رەڭگىنى.

شاراب

ئەزەلدىنلا ئۆز نېسىۋەسىن
ئالىمەن رەسۇللۇق بۇرچۇمنى سەندىن
سېخىيسەن

جاۋابخور سۇيۇق ئېتىزسەن.
تېرىمەن ساڭا بالىلىقىمنى
تېرىمەن غۇبارسىز ساددىلىقىمنى
ياۋا گىياھنىڭ ياپراقلىرىدىن
پۈتدۇ يېڭىچە مۇقەددەس كىتاب.

شەپەق بولۇپ تىرىلدى ئەنە
تاشلار جاۋغىيىدا ئۇيۇغان خىتاب
بوزرەڭ بولۇپ كەتتى كېچە تاملرى
گىپنوز كۆزۈمنىڭ نوغۇچىسىمان نۇرىدا
كۆيگەن تاشلار ھاكقا ئايلىنىپ.

شەپەق دولقۇنى
كۆزۈم بېلىقلىرىنى ئوينىتىپ
ئاپىرار تورسىز
قارماقسىز بېلىقچىنىڭ ئالدىغا
قارا ھەر ئىككىمىز بېلىقچى
تۇغلار كۆكسىدە
باشقىچە ئوردىنلار قالدۇ. چاقناپ.

جىق نەرسە ئۇ بىر دېگەن
ياق

چەكسىزلىكتىن پەقەت بىرسى بار

ئۆز دەيمىز

تىرىلىشنىڭ قۇتلۇق دەملىرىنى

ئىشكىنى ئاچ

قېنى ئۇ؟

كۆردۈق رەڭدار ئوتلارنى

كىيىم ئۇ بىراۋ قالدۇرۇپ كەتكەن

كىيىملەر يەنە

كۈن تىك بولغاندا.

تېرىمەن

تېرىشنى.

1991 - يىلى، ئۈرۈمچى

توزانلارغا ئايلانغان بىر سۆز

چاقىرماقتا بىر ۋەھىي
يېلىنجىغان شەبنەم ئىچىدە
خورسىنىقنىڭ پاتقاقلىرى يىراقتىن
سۈمۈرمەكتە ئىسلىرىمنى ئۆزىگە.

تار ئۈزۈلگەن شۇ بىر دەقىقە
ئۇچۇپ كەتتى
ئەڭ ئاخىرقى پۈركەنجىسى ھىجراننىڭ
چىراغ ئاستىدىكى سارغۇچ مۆھلەتنى
كېيىپ ئۇچىسىغا زاماننىڭ ھۆسنى
مۈزلىغان رەستىدىن ئۆتتى پەم بىلەن
رىتىملار

تەڭرىنىڭ جىسمىدىن ساقىغان قەترە
قەتىرلەرنىڭ ھالەڭ ئۆچۈشى
كۆرسىتەر شاماننىڭ ئۆيىدىن قاچقان
بىر تۇتام ئوتتىكى مۇزنىڭ قەلبىنى.

مۇز ھەيكەل
ئېرىش ناۋاسىغا چالدى نېيىنى
يان - يېنىدا ئىشىكلەرنىڭ
يۇمشاق بىر ئىمادىن پۈتكەن كىرئالغۇ

يۇدى مۇھەببەتنىڭ كىرلىكلىرىنى

پاتقاق

ھارامنىڭ قېنىدىن پۈتكەن ئەي قەلئە
قاندېمۇ خۇمارنىڭ ئىسمىدىن مېنىڭ؟
ئۆزىنى پارچىلاپ كۈللى جاھانغا
يوقالدى بىر جۇلا باغرىڭدا سېنىڭ.

توزاڭلارغا ئايلانغان بىر سۆز
تىندۇرار سەنئەتنىڭ قەبرىستانىنى
ھىلال ئاينىڭ يېپىشقاق نۇرى
يىلتىز تارتىپ ئايلىنىشنىڭ يېشىغا
ئېچىلدى ياقۇت رەڭ يىغلاڭغۇ چېچەك.

ئوخشاش بىر گەپ
ئۈزۈلۈش، چېگىلىش، توزۇش دېگەنلەر
قۇياشنى مەن ئۇنتۇشتىن بۇرۇن
قۇياش مېنى تەرك ئەتتى بازاردىن
يېگەن بولاي بىر تال گۈرۈچنى
گۈرۈچمۇ مېنى ھەم ئەيلىدى ئوزۇق.

چېچەك...

سەن نۇرغۇن كۈندۈزنىڭ لېۋىگە سۈرۈخ
مۇزلىغان شورلۇق بىرتەبەسسۇم چېچەك.

ئادەم

سەن رەسسام

تېنىڭگە كۆچۈرگەن ئۇنى سەن قاچان
بەرگىدە قانلىرىڭ ئاقىدۇ ھامان.

1991 - يىلى، ئۈرۈمچى

ئۇنىڭ بىر قىسمىدا بىر قانچە قىسىم بار
بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار
بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار

بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار
بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار
بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار
بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار
بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار

بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار
بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار
بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار
بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار
بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار

بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار
بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار
بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار
بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار
بىر قىسىمدا بىر قانچە قىسىم بار

كەل، مەن بۇ يەردە

سەن ئۈچۈن ئۆتتۈم مەن قومۇش كۆزىدىن
قانىنىڭ ئاستىدا قىل مېنى ھىمات.
ئۆتكەندە لاۋۇلداپ زەررەڭ يالقۇنۇم،
تىرىلىش گىردابى تاپىدۇ نىجات.

كۆشكىنىڭ يوقالسا ئۆزىنى ئۇنتۇپ،
ئاۋازىم يول باشلار قۇشۇڭ شەكلىدە.
قېنىم بىر ساماغا ئاقىدۇ ئۈنسز،
ئۇيقۇچان مۈشۈكتەك ئوقۇم تەكتىدە.

كېچىگە تىقىلغان كۈزنىڭ رەڭگىدىن
كۆرۈنەر ئەزرائىل قۇرغان ئايروپورت.
چېچىلىپ ئۇرغاندا مەستلىكىمگە باش،
قېلىپىگە تۇتىشىپ يالقۇنجايدۇ ئوت.

تاشلارنىڭ ئۈنىدىن سىقىلغان دەڭدە،
خوشلاشقان سايەمدىن ياسىلار شامدان.
بۇزغۇنلار لەرزىگە چىگەر قوغغۇراق،
ئاھ، تۇنجى ئەھدىدە تۇغۇلغان كارۋان.

1992 - يىلى، ئۈرۈمچى

كېچە ئەينىكى

شۇ كېچە مەن ئۈچۈن ئاپئاق بىر بۇلۇت،
يامغۇرى يولۇمدا كۆرۈنەر چاقناپ.
ئىستېلا لېۋىگە كېتىمەن سىڭىپ،
ئۆرتەنگەن نەرگىسنىڭ گۈلىدەك ياشناپ.

بەختنىڭ «ئەجەم» دەك يىغلاشغۇ كۆزى،
كەتتىكىن ئىزىمنى قەيەرگە باشلاپ.
ياتلاشقان ھۇۋلىشىم بولۇپ قارچۇغا،
قويۇپتۇ كۈل رەڭ بىر سەھەرگە تاشلاپ.

ھاۋانىڭ شىرنىسى تۆكسۈن مەن تامان،
كەپتىرىم

كۆكتىكى پىنھان سىرىڭنى.
ئالەمنىڭ مەھشىرى بىلسۇن بىر لباس،
تۇماننىڭ چۈشىدە كۆرسەت قېنىڭنى.

يەنىمۇ ئەۋجىسۇن دېڭىزىم رەققاس،
قىيانى شىۋىرلاپ ئۇزات سەلكىنىم.
سىڭىشكەن تۈز كەبى ئۇنتۇلار بارى،
ئاختۇرۇپ ئۆزىنى ئۆزسە يەللىنىم.

كەپتىرىم

بۇ كېچە بەرگىن ئاق بۇلۇت
جۇدالىق ئوتىغا ئۈندۈرەي ئانار.
گۈگۈمنىڭ مەستۈرە شەبنىمى ئۈچۈن،
يېزىقىم چۆل ئارا ئەيلىسۇن شىكار.

1992 - يىلى، ئۈرۈمچى

بۈگۈنگە يېقىن

ئالدىمدا سۈزۈلۈپ بارماقتا ئاسمان،
ئۆلۈكنىڭ ئاداققى قىمىرلىشىدەك.
جىمجىتلىق رەيھەنى چاچىدۇ ئەتىر،
باھارنى چۈشىگەن ئاينىڭ قىشىدەك.

پاتىمدى شۇنچە زىچ سۇچۇلغان نىدا،
قېشىدا سۇ يالاپ ئۆتكەن شېغىلنىڭ.
قەقنۇس سايىسى ئۆتتى لەپىلدەپ،
ئەرشتەك پايانسىز كەينىدە تىلنىڭ.

ئۇيۇننىڭ قولۇنقى چىرىگەن كۆلدە،
يۇلتۇزلار چېچىكى بېرىشەر نېمە؟
غازاڭلار

زامانىنىڭ زىنىقى بولمىش،
قارا سۇ بېتىدىن سۈزۈشەر نېمە؟

كەتكىنىم ئېسىمدىن چىقتىكىن قاچان؟
زۆھەلنى ياقىلاپ بارىمەن يەنە.
ئىسرىقىم تۇتۇنى يۆگىشىپ ماڭا،
ھېكمىتىم ۋەسلىگە بولىدۇ سەمە.

چىلايدۇ باغرىغا پەسىللىرىنى،
ئۆرۈلگەن قەدەھنىڭ ئىلكىدە ئاسمان.
تۆكۈلگەن شارابنىڭ ساقىغان ئىزى،
تومۇرغا ئايلاندى بوشلۇقتا شۇئان.

ھاياتتا سەزگىنىم پەقەت بىر نەپەس،
نەپەستە ئالمنىڭ خۇش پۇراق ھىدى.
قايتىشىم قايتىشقا ئوخشىماس بەلكىم،
ئۆچۈپتۇ قوغلانغان بەندىنىڭ ئىزى.

1992 - يىلى، ئۈرۈمچى

قايمىم بۇلاق

ئالۋۇنلار كۈيىدىن تامچىغان بۇلاق،
ئېقىشنىڭ تەڭرىنىڭ ھۆكۈمىگە تىمسال.
زاھىدلار سۈيۈڭدە ئۆتتى پاكلىنىپ،
ھۆسنۈڭدە شىۋىرلاش كۆرۈنەر غىل - پال.

خىلۋەتتە ئەكسىڭنى سىزىپ پەلەككە،
چالسىن ئايدىڭنىڭ قوغغۇرىقىنى.
سەن توقاي باغرىدا كەزگەن پەرىشتە،
پەرلىرىڭ كۆزۈمدە
يايغىنا قېنى.

ئايان قىل سىرىڭنىڭ بۇرچىنى بىردەم،
يىللارنىڭ ھالقىسى كۆرۈنسۇن چاقناپ.
يامغۇرنىڭ روھىدا قاتاي مۇز بولۇپ،
ئېلىشىسۇن تىلىسىملار رېتىمى يادلاپ.

لەھزىلەر

كىرىچى تارتىلغان ئوقيا
ئوخچۇسام تەكتىڭگە ئولتۇرار سايەم.

سەن بىلەن ئاقىمەن جىلغىلار تامان،
شەكىللەر گۈلىگە كېتىمەن بىغەم.

1992 - يىلى، ئۈرۈمچى

بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى

بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى

بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى

بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى
بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ بىر قىسمى

قايتىش

ئۆچمەكتە قەدىمىي كۆۋرۈك ئاستىدا،
ئالماستەك كۆرۈنگەن شەھەر شاۋقۇنى.
زىلزىلە قالدۇردى گۈگۈم تەختىگە،
سۆيگۈنىڭ يالتىراپ كۆيگەن ئاققۇنى.

تېپتىنچ سۇلاردىن كۆرسىتىپ ئاتەش،
لەۋلەردە يېلىنچار ئۆپۈكنىڭ ئىزى.
شامالنىڭ خۇيىغا ئايلىنىپ تاغدا،
چېكىدۇ ئىشكىنى ئاللاچى سۆزى.

گۈلخانەدەك كۆرۈنسە كەكلىكنىڭ ئۈنى،
ئانامغا خوش دېمەي كەتتىم مەن يىراق.
ئالدىمدا بىر دەريا
ئورمانغا تۇتاش،
ساھىلدا ئوقىيالار تۇرۇپتۇ سانجاق.

سىمابىتەك قەلبىمدە ئويغىتىپ غەلىيان،
دالادا نىشانسىز چاپىدۇ قۇيۇن.
دېمەكتە پەلەككە سورۇلۇپ تۇپراق:
ئوت قاننىڭ جىسمىدىن تۇغۇلغان بۇرۇن.

ئۇيۇقلار چېھرىنى سۈزۈلدۈر، ئەزان،
قاننىڭ تۇغۇمىنى كۆرەي كۈندۈزدە.
راكېتا مۇنارى كۆرۈندى غىل - پال،
يۇلغۇنلار شاخلىرى تەۋرىگەن كۈزدە.

تۈرىمەن سۈكۈتتە چىلىنىپ قانغا،
يول يولىنى بوغۇزلاپ ياتقان ئۆتەڭدە.
ئېدىرلار شۇناپتا سەرخۇش بىر دېڭىز،
چايقالسا كۆرۈنەر زەيتۇن رەڭگىدە.

1992 - يىلى، ئۈرۈمچى

تۈز قەسىدىسى

1

باشقىچە كۈيلەيدۇ ئالۋۇن مەپىسى،
شاخلاردا تۇنگەن قانداق بىر ئانار؟
كېلىپلا يوقالدى سىياھ پەنجىسى،
پەنجىلەر كۆكىدىن يوپۇرماق ياغار.
تۇغۇلدۇم خىيابان قۇشنىڭ رەڭگىدە،
شاخلارنىڭ ئەۋجىدىن يۈكسىلەر ئاسمان.
چۆكۈپ يەر يوپۇرماق قاينىمى ئىچرە،
قۇتىرغان ئوت كەبى ئۈزىدۇ ھەريان.

بىلسەڭلار باغلاردىن باشلىنار يولۇم،
قېنىمغا ئىبادەت ئەيلىدىم ھەريان.
يوقالغان چاقماقنىڭ ئېغىر تېشىدا،
ئاھ! مېنىڭ جىملىقىم قىلىپتۇ جەۋلان.
تۈزۈتسام ئۆيۈمنىڭ كېسەكلىرىنى،
ئۆيلىرىم ئىزدىدى
تۇرۇشتى يوقلاپ.
ئېسىمدە، «خوش» دېدىم ئاداققى بىر رەت،
يەنىلا شۇ يەرگە كەلدىم دۇدۇقلاپ.

ھەي، قېنىم تەرتىپلىك قۇشلار سەپىرى،
قانىنىڭ مەۋجىدە يالتىرار ساپاھ.
چاقنىسا دېڭىزنىڭ قولىدا سەدەپ،
قىلىدىڭمۇ ئۇنى سەن تەۋرەڭگۈ نىشان.
كۆرۈنۈپ كۆزۈڭگە شۇنچە دىلراپا؟

سەدەپ!
تۈز ئارا چايقىلىپ سۈزۈلگەن ئالقان.
قەيەرگە كۆچتىكىن بەزمىسى كۈزنىڭ،
ئاقىرىپ كۆرۈنەر شۇ تاپتا جاھان.
ئاق!

ھاۋارەڭ يامرىغان بابىل مۇنارى.
ئاقنىڭ قىيامغا چىقتىم يامىشىپ،
تەجەللى بولماقتا سۆيگۈم تۇمارى.

نېمە دەيمەن جەۋھەر رەڭگىنى؟
نېمە دەيمەن سەدەپ رەڭگىنى؟
نېمە دەيمەن تۈزنىڭ رەڭگىنى؟
ئاق؟
نېمە دەيمەن ئاقنىڭ رەڭگىنى؟

دېڭىزدا خارامۇش ئۈزگەن ئاق يەلكەن
يىراققا ئەپكەتتى تۈزنىڭ رەڭگىنى.
ساھىلدىن كۆرۈنگەن ئاتەش ئۈپۈك،

ئاق قىلىپ تاۋلىدى تەننىڭ بەرگىنى.

3

نۇرلارنى سۈمۈرگەن يامبۇنىڭ چەرخى،
ئۆچمەكتە تۈندىكى توينىڭ ئەۋجىدە.
كۈي ئۆرلەپ بىر يۇتۇم تۈزنىڭ تەپتىدىن،
ئوتلارغا سىڭمەكتە زېمىندا زېدە.
تەقدىرنىڭ تىترەڭگۈ تارىنى بويلاپ،
تۈزلارنىڭ قۇيۇنى بارىدۇ ئاققا.
ئاي نۇرى قىراۋغا ئايلىنىپ تاغدا،
چېچەكنى چىللايدۇ يېپىشىپ شاخقا.

ئەي، دەرەخ پەسىللەر دەۋرىگەن دەمدە،
بىر ئوچۇم ئاق تۈزنى سورۇدۇڭ كۆككە.
قاناتلار پەرۋازى تۈزلار ھىدىدىن،
يېتىدۇ كۈچلىنىپ ساماۋى چەككە.

قېنى، تۈز ئايان قىل ئەرشىڭ پايانى،
رىشتىنىڭ نېگىزى باشلايدۇ قايان؟
لەززەتنىڭ يېلىنچاپ تۇرغان قاق چۈشى،
ۋەزىنىمى كۆرسىتەر ئاچچىق تۈزسىمان.
كۆزلەرنىڭ شىرنىگە يىغلىغان دەرەخ،
سۈخەنساز ۋەزىنىمى قىلماقتا كۆزنەك.
مەڭگۈگە ئوت ئالغان يۇمران لالىنى،
قۇچماقتا توك بىلەن تويۇنغان چۆنەك.

ئۇيقۇچان تېنىمگە تۆكۈلۈپ ۋولقان،
ھۈجەيرەم ساندا ئېچىلار روجەك.
سۈكۈنات شەكلىدە ئوقچۇدۇم زىنھار،
بەھرىمدىن چۆللەردە ئېچىلار چېچەك.
لەھزىدە ئەسلىمدىن غايىبمەن —
ياتمەن،

قىشالىق قەبرىگاھ بەزمىگاھ ماڭا.
قەسەملەر تىغىدا چاپچىغان ئاتمەن،
ئوتتۇلغان قەترە تۈز نەزمىگاھ ماڭا.
ۋەھدەتتە ئۆزۈمنى ئەيلىدىم تەقسىم،
ئېيتىدۇ سىرىنى ماڭا ھەر نېمە.
ھاياتقا ھامىلدار قەتلىگاھ ئىچرە،
ئەي، كەپسىز يېزىقلار ئۆڭىسەن نېمە؟

1992 - يىلى، ئۈرۈمچى

شاخ

بىر بۇلاقنىڭ ۋەسلىنى كۆزلەپ،
تەرك ئەتتىڭ قونغان شېخىڭنى.

ئورمانلارغا غەرق ئەتتى كىم،
چوغلۇق كەبى ئاتەش چېخىڭنى؟

شاختىن يەنە تۆكۈلدى ياپراق،
قالدى شاخمۇ يېگانە كۈيلەپ.

ئايلانماقتا دەرياغا شامال،
شاخنى بۇلۇت ئەۋجىگە سۈيلەپ.

قىللامسەن ماڭا سەن بايان،
قايان كەتتىڭ قۇش ۋە يوپۇرماق؟

شاخلار قىلىپ يىلنى پايانداز،
پىراقلارغا چەكمەكتە زىناق.

1992 - يىلى، ئۈرۈمچى

«كروران گۈزىلى» گە

قەدىمكى «كروران گۈزىلى» جەسىدىنىڭ ياپونىيىدە
كۆرگەزمە قىلىنغانلىقى مۇناسىۋىتى بىلەن

ئۇزاق قىسمەتلىرىڭ قۇم ئاستىدىن ئاسمانغا ياماشتى،
چېچىڭ سۈمبۈللىرى قۇش سايرىغان ئورمانغا ياماشتى.

نازاكەت شەبىنىمىڭ يىللار شېخىدا پارقىراپ كۈلدى،
ئۇسال چاقماقلىرىڭنىڭ شولىسى ھىجرانغا ياماشتى.

ۋۇجۇدۇڭ جىملىقى باقىي ھاياتنىڭ نەغمىسى گويا،
تومۇرلار بىزدىكى دولقۇنلىغان ساپ قانغا ياماشتى.

گۈزەللىك تاجىنىڭ زەر جىلۋىسى ئۆچكەنمۇ تارىختا،
رەزىللىك تۈلكىسىنىڭ پەنجىسى قاپقانغا ياماشتى.

نىگاھىڭ يۇلتۇزى خىلۋەت روجەكتىن خۇش كۈلۈپ باقتى،
ئەسىرلەر ئالۋۇنىغا مىنگىشىپ بۇ جانغا ياماشتى.

ئۆتۈپ تار رەستىلەردىن بارىسەن دىللارغا مېھمانغا،
ئۈنۈڭنىڭ ساز، تونۇش زىل تارىسى ئىمانغا ياماشتى.

تىنىگەن روھ

رەستە تولا شەھەردە، لېكىن
ئېلىپ بارالماس سۈزۈك شەھەرگە.
قوشنىلار ئۆيلىرى ئاجايىپ يېقىن،
تونۇمايدۇ بىر - بىرىنى
دەردلەر تەنھا، ئوخشاش مەھشەرگە

سانجاق - سانجاق بىنالار
تاش ئورماندەك شاۋقۇنسز
مۇزلاپ كەتكەن ئادەملەر قەلبى
ئاقار ھاۋالاردا دولقۇنسز
قۇشلار تىنىپ قالغان سۈرەتلەردە
دەرەخلەر چۈش بولۇپ ئوينار تۈنلەردە
قىزلارچۇ، قىزلار
ماڭار سېغىز چاپناپ
كۈلۈپلارغا
يالماپ يۇتار ئالدىراشلىق
سەبىلىكىنى، شېئىرنى
گېزىت ئوقۇيدۇ ئەپەندىلەر
چاي دەملىشىپ ئىشخانلاردا
كىيىپ ئالپازىغا كىيىرنى

شائىرلار ھارغىن
نۇقۇپ قويۇپ ئۇلارنى
يىراقلارغا ئاقار شېئىرلار
جۈدەپ كەتكەن بىمار كۆچەتلەر
شېۋىرغانغا تۇتۇپ قەددىنى
يالغۇزغىنا تۇرۇپ شېۋىرلار
يېنىدىلا
تاش ھەيكىلى ئارسلاننىڭ
ھۇۋلاشلار نەدە؟
ھۇۋلاشلار

تۈنەكلەردە
غۇژمەك - غۇژمەك پانۇسلاردا
مۇنچىلاردا
ئەۋرەز كۈيلىمەكتە، ئادەملەر قورققان
شامال ئاقماقتا، ئىشىكلەر تاقاق.

1998 - يىلى، ئۈرۈمچى

رەستە

بوران — ئاشكارىلانغان ساماۋى رەستە. زېمىن ئۈستىدىكى ئىز-
لار ۋە چاتقاللار توزان شاۋقۇنلىرى ئىچىدە پەلەككە يۈكسىلىدۇ.
پەلەكنىڭ ئۇلۇغلۇقى ئۇنىڭ ئېگىزلىكىدە ئەمەس، ھەممە نەر-
سىنى سىغدۇرۇپ كېتەلىگەنلىكىدە. بەزىدە پەلەكتىنمۇ ئېگىز نەرسى-
لەرنى كۆرۈپ قالغىلى. ھاۋادىكى قۇشلارنىڭ پەس ئاۋازى، چاقماق،
زېمىنغا سىڭىپ كەتكەن يامغۇرنىڭ ئەرۋاھى، بوران تەرىپىدىن سو-
رۇلغان ئاياغ ئىزلىرى — مانا بۇ قىسمەتنىڭ رەڭگارەڭ ھالقىلىرى.
ناخشىلار ئېگىزلىكتە سۈزۈلۈپ قالغان، ئۇنىڭ ئۈستىدە ناخشى-
لارنىڭ پەرۋازى، يىراقلارغا كەتكەن. قوڭغۇراق جىرىڭلىشىدەك
جىلۋىلەر ئىچىدە زېمىنغا قاراپ ئاققان ئىلاھى جۇلا، قەدەم تىۋىشى.

بوران — رەستە. ئىزلار بۇ رەستىدىن پەلەككە ئۆتىدۇ. قاراس-
لىغان ئاۋازلار رەستىلەرنى قاپلىغان. يولۇچىلار ئۆز يولىدا كېتىپ
بارغان.

ئەتراپ رەستە، ھەممە يەرگە بارغىلى بولىدۇ.

1993 - يىلى، ئۈرۈمچى

تۇغۇلغان كۈن

قاردەك يۇمشاق ئاپئاق كېچىنى
ساپەڭمىكىن دېدىم، ئالدىندىم
ئۇنۇڭ ئىزدەپ ياقتىم سەرەڭگە
گاھ ئالدىمغا، كەينىمگە ماڭدىم.
بۈگۈن سېنىڭ تۇغۇلغان كۈنۇڭ
سەن يىراقتا، مەن داغدا قالدىم.
بولسا ئەگەر لەۋلىرىڭ ئوتلۇق
شام ئورنىدا مەن ئۆزۈم ياندىم.
پۈۋلە مېنى سانجىپ قەلبىڭگە
ئۆچەي، ساڭا تېپىلسا شادلىق
يۇلتۇزۇڭمەن، ھىجراندا مېنى
ئويلاپ تۇرماي كۈلسەڭ بىر تاتلىق.

1995 - يىلى 12 - ئاينىڭ 4 - كۈنى

ئاۋازسىز تىل

(ئايالىمغا)

ئېسىمدىكى شۇ بىر تۈپ دەرەخ،
بەك تونۇيدۇ سوغۇق كەچكۈزنى.
قاردىن يىراق تىترەپ بۇ زاۋال،
سۇ ئاستىغا چۆكمەكتە ئۇنى.

سايىسىنى تاشلاپ چۈشۈمگە
قورۇنماقتا تاشنىڭ دۈمبىسى
مۇھەببەتتىن ئۈستۈمدە چاپان
ھارارىتى قەلبىمگە نېسى.

چاڭچۈن دېگەن بەكمۇ يىراق جاي
بارالمايدۇ مەن تىنغان ھاۋا
ھەر ئويغانسام روجەكتە كۆزۈم
تالا قارا، ئۆيۈممۇ قارا.

ياپون تىلى ئىچىدۇ ئاستا
كۆزلەر تامان ئاققان رېڭىمنى
كىم ئۆگىنەر مېنىڭ تىلىمنى
سۈرۈشتۈرسە مەنمۇ بىر لۇغەت.

1995 - يىلى، ئۈرۈمچى

خىلۋەتتىكى يامغۇر تامچىسى

غايىب بولدۇڭ رەستىلەرنى ئۆچۈرۈپ ئۈنسز
ئالقىنىمدا قالدىڭ ئەمدى كۈل رەڭ نۇر بولۇپ
كۆيدۈردۈم - دە، ئىسلىرىمدىن مارىدىم سېنى
گۈگۈم ئارا ئەخلەتلەرگە كەتتىم تۆكۈلۈپ.

بارماقلىرىڭ يۇمشاق، شۇڭا تىرناقلىرىڭ ئوت
چاقىرماقتا قار ئاستىدا ياتقان ئاخشامنى
جىمىپ كەتتىڭ چۈشلىرىڭدە ياتسام ھالسىراپ
ئىزدەيمەكتە نىگاھلىرىم چېقىلغان جامنى.

ئۈنلىمەكتە خىلۋەتتىكى يامغۇر تامچىسى
سۇ يۈزىدە بىر رەت ئايان بولدى بۇ ھايات
مەن سايەڭنى قوغلاپ يۈرۈپ ئاققان قىزىل قان
سەن دېڭىزنىڭ رەڭگى بىلەن يۈرسەن ھەيھات.

1995 - يىلى، چاڭچۈن

قىشنىڭ تەرجىمىسى

تاغ بويلاپ يىقىلغان چاقماق غوللىرى
ئاتەشلىرى قار جىلۋىسىگە ئايلانغان
شاخلار ئارا تەنھا قۇشنىڭ ناخشىسى
مېھراب ئىچىدە يېنىۋاتقان شام كەبى
قېرى ئاسمان سۈمۈرىدۇ ئاپئاق جەۋھەرلەر
شېئىر يازدىم:

«ئىسمىمدۇر بەلكىم
ئېرىش بىلەن يوقالغان»
ئايلىنار شېئىرىم قەترىلەرگە
قەترىلەر سىڭىپ كېتەر كۆڭۈللەرگە
ئايلىنار بېرىپ يەنە چېچەكلەرگە

ئۇخلاپ قالغان چاقماقلارغا ئوخشار تاغ يولى.

1996 - يىلى، نەنسەن

ھايات ۋە شائىر

1

بىزنى ئېلىپ ماڭار بىر كىچىك قولۋاق
دېڭىزنىڭ سۇلىرى پايانسىز ئويناق
كۆڭۈلدە بىر سادا، ئېيتىدۇ شۇنى —
پەلەكتە يۇلتۇزلار بولۇپ قوڭغۇراق.

2

يۇلتۇزلار شائىرنىڭ قەلبىگە كۆچتى
شائىرنى ياندۇرۇپ ھەم ئۆزى ئۆچتى
پەسىللەر لېۋىدە ھەمىشە بىر ئوت
ئوت نېمە، ئېيتىڭلار بۇنى كىم يەشتى؟

1996 - يىلى، ئۈرۈمچى

ۋەتەن ۋە ئىمان

— ۋەتەننى كۆپ كۈيلىگەن بىر شائىرغا

ۋەتەن دەپ توۋلىدىڭ ئىمانىڭ قېنى؟
قەلەملەر تەۋرەتتىڭ، ۋىجدانىڭ قېنى؟
تاغلارنىڭ ئىشىقىدا گۈلخانمەن دېدىڭ
كۆڭلۈڭ ئاسماندا چولپاننىڭ قېنى؟
قەلەمنى مەشئەل دەپ مۇدۇرۇپ ئۆتتۈڭ
ئۆپكەڭمۇ يوغىناپ، يۆتىلىپ ئۆتتۈڭ.

ۋەتەنگە ئىخلاستا باقساڭ ئېڭىشىپ،
قوۋمىڭنىڭ يىلتىزى ياتار چىرمىشىپ
چاقنايدۇ مازاردا فوسفور يالقۇنى
كۆكتىكى يۇلتۇزلار بىلەن سىردىشىپ.
بۇ يەردە بۇغرا ھەم ئوغۇز ياتىدۇ،
قوقاسقا ئايلانغان يۇلتۇز ياتىدۇ.

سەپ تۈزۈپ ھەررەڭدە پەسىللەر ئۆتتى
«ۋەتەن» دەپ باھادىر نەسىللەر ئۆتتى.
ئەۋلادقا پەقەتلا ۋەتەن قالدۇ
باشلاردىن نى ئەقىل

نەقىللەر ئۆتتى.

ۋەتەن چۆچەك ئەمەس، سەجدىگاھىڭدۇر،
ۋەيا ئەرمەك ئەمەس، باشپاناھىڭدۇر.

«ۋەتەن — جانان» دېدىڭ، جانان تېپىلار،
ۋەتەننىڭ بولسىلا ھامان تېپىلار. مائاھىمىيە
غۇربەتتە تېنىگەن ساياقلارغىمۇ، مىسلا نە
شاھانە قەسىر ھەم ئايۋان تېپىلار. مائاھىمىيە
بەزىدە ۋەتەنسز سۇلتان بولىدۇ، مىسلا نە
ئۆزىنىڭ گۆشىگە ئوتۇن بولىدۇ.

ۋەتەن ئەسقاتىدۇ ئۆلگەنلەرگىمۇ، پەتىھىيەت
نەپسىنىڭ ئوتىدا كۆيگەنلەرگىمۇ. مىسلا نە
ھەتتا، ئوسمىسىنى سېتىپ خوتۇنىنىڭ، ئۆل
بىر ئۆمۈر تاماشا كۆرگەنلەرگىمۇ.
لېكىن ھاقارەتتە قالدى قەبرىسى مىسلا نە
تالاي ئاھانەتتە قالدى نەۋرىسى. مىسلا نە

ۋەتەن ئىمان بىلەن بىر تەن ئەمەسمۇ؟
ۋەتەن ئىمانسىزغا ماتەم ئەمەسمۇ؟

1999 - يىلى، ئۈرۈمچى

ئاق قۇشقاچ

قېچىپ دائىم ئاق قۇشقاچ،
كۈن ئالسىن دالدىدا.
بۈگۈن ئەجەب كۆرۈندۈك،
دېرىزەمنىڭ ئالدىدا.

پاكىزە، ئاق پەيلىرىڭ،
بۇلغىنىپتۇ تۇماندا.
ئوماق، كىچىك كۆزلىرىڭ،
باقار، تەشۋىش گۇماندا.

چۈشەن مېنى ئاق قۇشقاچ،
ساڭا تۈزۈك مېھرىم بار.
يۈرىكىڭگە سوزۇلغان،

ھەسەن - ھۈسەن رىشتىم بار.

تاپالمىدىم سەن بىلەن،
سىرداشقۇدەك ئىمكانى.
قەدىرلەيمەن سېنىڭدەك،
كۆڭلى نازۇك مېھماننى.

1999 - يىلى، ئۈرۈمچى

شەھەردىكى بالىلار

يېشىل، يېشىل ئورمانلار
نەگە كەتكەندۇ؟
ئاسمان تۇتۇق، نېمە دەرد
ئاڭغا يەتكەندۇ؟

ئېگىز بىنا كەينىدىن
چىققاندا قۇياش،
ئاپام بولار ئالدىراش،
دادام ئالدىراش.

ئاڭلىمايمىز پۈتۈن ياز
قۇشلار سازىنى،
كۆرەلمەيمىز پاقلىنىش
ئوماق نازىنى.

ئۆتۈپ گۈزەل بالىلىق
بولماقتا ئادا.
تونۇمدىكىن بىزلەرنى
تەبىئەت ئانا.

1999 - يىلى، ئۈرۈمچى

ھاۋا قەسىرى

مەن سېنىڭ قولۇڭنى يۇتتۇرگەن شۇدەم،
ئاد، مېنى باشلايدۇ قايسى مۇھىتقا؛
چاقماق شولىسىغا قىلارمۇ تەرك
مىندۈرۈپ قويارمۇ كۈل رەڭ بۇلۇتقا؟
تىنماستىن ئۆرىمەن تاشلارنى تاشقا
سۈرەنلىك دېمىدىن ئۈنسە سۈكۈنات
ئوتلار بىر دەقىقە كۆرسىتىپ جامال،
رەڭسىز بىر دەرگاھقا قاقىدۇ قانات.
كۆر، ئەنە ساھىلدا تۇرغان گىياھنى —
ياپىرقى ئىجازەت بولمىغان دۇئا.
ئۇنىڭ شۇ پۈكۈلگەن ئاجىز جىسمىنى
بىر رەتمۇ يوقلىماي كەتتى شوخ شامال
تۈگىدى پەسىلدىن كۈتكەن مۇددىئا.
ئالدىمدا بى تەھقىق كۆرسىتەر زۇمرەت
شۇنچە تېز مۇزلىغان سۈپسۈزۈك ھاۋا.
يېڭىلىگەن بىر ئەلنىڭ پۇللىرىسىمان
شامالدا سورۇلغان غازاڭلار ئارا،
لاماكان يۈرىدۇ يوچۇن بىر ناۋا.

ساھىل

ئۇ ئەرشتىن شۇڭغۇغان سايە
ئىزغىرىن ئاي بىلەن يۇيۇنار ئەلۋەك.
ساھىل

ئۇ سۆزلەشكە تەمشەلگەن بىر لەۋ —
ساناقسىز ئىز بىلەن تويۇنغان گىرۋەك.
شاۋقۇنلار ئەلىمى كېلىدۇ دەۋرەپ
ۋاقىتنىڭ تامچىسى تامغاندا ئاڭا
ئەمالىق ئىچىدە قالار ئۇ مەڭدەپ
ئەۋرىشىم گىيالار قالغاندا ئاڭا.
ئاھ، ئاشۇ مۇز دەۋرى قالدۇرغان مۇزا
ئېرىيدۇ قاناتنىڭ يەلپۈشلىرىدىن
ئاھاڭلار ئىۋەشكە كېلىدۇ قايتا
قىيانىڭ شامالدا چالغان نېيىدىن.

2

يوپۇرماق

سەن نېچۈن تىترەيسەن ئوماق؟
بىلگىنىڭ قايسى سىر، قايسى بىر بۇلاق؟
تىترەڭگۈ سايەڭنى ئېپكەتتى شامال
كېزىدۇ باغرىڭدا قانداق ئىشتىياق؟
ۋۇجۇدۇڭ ياپپېشىل بالقىغان يۇلتۇز
سازلارنىڭ ئەۋجىدە كەتتىڭ سەن يىراق.
ئاداققى كۈيۈڭدە يانغان گۈلخاننىڭ
تاۋۇشى ئاڭلانماس سالساممۇ قۇلاق.
سەزگۈلەر كۆكىدە يوقمۇ ئىزلىرىڭ
قالدىم مەن ھىدىڭنىڭ پەيزىنى سۈرمەي.

مەڭگۈلۈك قالامدۇ تېڭىرقاپ شۇنداق
شەپەڭنىڭ لەھزىلىك بېغىدا يۈرمەي.

3

ئۇيقۇ

سەن كېيىنەك ئۇچقان گۈلىستان
بىلمەيمەن، نېمىشقا يۇلتۇزۇڭ پىنھان؟
تەترەيدۇ تۇيغۇدەك غۇبارسىز بىر كۆل
كۆل ئىچىرە نەرگىسىنىڭ پورىكى يەكسان.
تاڭدىكى سابادەك سىيىپ ئۆتسە جان
قالامسەن پەلەكنىڭ پەيلىنى يادلاپ؟
چۈچىمەل ھەم سىلىق تەرنىڭ تامچىسى
قاپقارا تېرەڭدە قالامدۇ چاقناپ؟

ئۇيقۇ

سەن سايىلەر ياسىغان جەننەت
ئادىرىشنىڭ كۆيدىكىن قايسى ئۇپۇقتا؟
يول ئالسام دانچىلىك قۇشنىڭ كۆزىگە
كۆرۈنمەس سېھرىڭدە سالىسەن نۇقتا.
دىدارنىڭ ۋەسلىدىن بالقىغان لەززەت
ئۇيۇدى قېنىمنىڭ خىلۋەت جايىدا
مانانىلىق مېڭەمنى ئورايىسەن قات - قات
ۋىنودەك رەڭگىدىن پۈتكەن شايدا.
ئاھ، ئۇيقۇ، قىشلاقنىڭ قەدىم ئۆلىپىتى
چىراغلار نۇرىدا ياسىدىڭ قۇيۇن
خىلمۇخىل تاش ھەيكەل قاپلىغان رەستە
ئىلكىڭدە ۋاقتىنچە توختىغان ئويۇن.

بۇ كۈنمۇ شۇنداقلا ئۆتتى، ئېھتىمال
توزۇدى ئىزىدىن ئېچىلغان مامكاپ.
ئىلاھى رومكىدىن تامدى بىر قەترە
شۇ قەترە رەڭگىدىن رەڭ ئالدى ئەتراپ.
چېچىلغان ئۈپۈككە پۈتلىشىپ ئەنە
نىكاھنىڭ ھارۋىسى بارىدۇ ئاستا.
قوڭغۇراق

مېتالدىن ياسالغان ياڭاق
زىل ئۈندە چېقىلار ھەر بىر مىنۇتتا.
گۈڭۈمنىڭ شەھىرىدە كەزسە بىر تىنىق
قاشتىكى مەجنۇنتال ياسىدى دولقۇن
ئومۇمىي ئېقىننىڭ كونا لەرزىگە
بېلىق بوپ تومۇردىن سەكرىدى يالقۇن
ئېيتقىنا، پەنجىدىن چىققان گۈلدۈراس
شۇ يىغا ۋە كۈلكە چىققانىمىدۇ راست؟
نېمىشقا بىر ئۈچۈم ھاۋا ئىچىدە
ھاياتنىڭ ماگمىسى ياندىۇ تىمتاس؟

ئوينىتار ھاۋادىن پۈتكەن بىر قەسىر
يۇلتۇزنىڭ لېۋىدىن تامغان قەترىنى
كىم ئېتەر يېڭى بىر داستىخانغا قۇرباش
قەترىنىڭ سىپاتى بولغان سەترىنى.

شېئىرىم — سالالماي كەلگەن بىر لىباس
قايسى كۈچ بەخشەندە ئەتتىكىن ئۇنى؟
روھىمنى كۆچۈرۈپ قويغانمەن سۇغا
يوق بەلكىم بىر كۆرەي دېگەندە ئۇنى
ئەي، شاراب، ياندۇردۇڭ ئىلكىمدە بىر جان
ۋە لېكىن، تەشۋىشتە ياشىدىم نىمجان
شۇرىدە ئاقماقتا پىكرىمنىڭ شامى
بەرمەسەن شائىرغا تۈزۈك بىر ئىمكان!

قايتۇرۇپ ئال مەندىن ئاچكۆز بەدەننى
سالايمەن ئۆزۈمگە ھاۋادىن قەسىر
شېئىرىم مۇنەججىم ئەينىكى بولسۇن
ئاجىزلىق پىكرىمنى قىلمىسۇن ئەسىر.

1992 - يىلى، ئۈرۈمچى

ئوت كەينىدىكى يامغۇر

يوللىرىڭدىن ئۆتتى ئاي مېڭىپ
داغلار قالدى ئورمان قېتىدا
سايەم ئاپئاق ۋەسلىڭنى قوچۇپ
بولدى شورلۇق جىسمىدىن جۇدا.

شەپقەت كۈلۈپ ئۇچقان پەرىشتە
ياغار ئۇندىن خۇش پۇراق گىيا
لەۋلەر بۇلۇت يوقۇقلىرىدىن
ھىممەتلەرگە باقىدۇ قىيا.

گۈڭۈم ئارا ئىمانسەن، ئىمان
دىدارىڭدىن پاكلىنار كۆزلەر
ئۆچۈپ قالغان گۈلخان قېشىدا
جىمجىتلىقنىڭ ھاياتنى كۈيلەر.

تالڭ لېۋىدىن تومۇچۇق ئۇنى
چۆچۈگەندە چۈشۈپ كەلسەڭەر
خالڭ ئانار شەرىپىنى ئارا
«مانا مەن» دەپ بېرىدۇ خەۋەر.

ئايلاڭنىڭ سەن شۇۋاق ھىدىغا
شېلىتىپ قويۇپ بىلەڭلىرىڭنى
كۈز پەسلىدە ئالدىم مەن تېرىپ
چېچىۋەتكەن بېزەڭلىرىڭنى.

ئىزدەپ بارسام ھويلاڭغا تاڭدا
گۈل سېۋىتىڭ تۇرۇپتۇ تىمىتاس
ئايلاڭدى ئاھ مەيىن شامالغا
قەلبىمدىكى تاتلىق ئېھتىراس.

1993 - يىلى، ئۈرۈمچى

مۇساپىر ناخشىسى

تاشلاپ كەتتە، قالدۇرما تەنھا،
مۇساپىرمەن يۇرتۇڭغا ئەي يار.
يوقلاپ كەلسەڭ قېشىمغا رەنا،
نېمىشقىدۇ كۆز يېشىم تەييار.

قىينار مېنى بۇندا بىر سەۋدا،
تۈندە تەنھا ئايلىنىپ باقتىم.
ئاڭلانغاندەك سەندىن بىر سادا،
كەينىمگىمۇ قايرىلىپ باقتىم.

ئاي يېگانە، مەنمۇ يېگانە،
ئېلىپ كەتتى دەردىمنى شامال.
تۇرار گاھىم بولدۇم غەمخانى،
كەلگىن رەنا، كەل كۆڭلۈمنى ئال.

1994 - يىلى، بۈگۈر

بۈگۈنكى رىۋايەت

ئويناپ - كۈلۈپ بىر گۈزەل باغدا،
ئالما بىلەن ئازغان ئىكەنمىز.
قېلىپ كېيىن ھەسرەتتە - داغدا،
دەردىمىزنى يازغان ئىكەنمىز.

يارىم ماڭا بەرگەندە ئالما،
ھەزەر ئەيلە دېگەنلەر بولدى.
دەپ شەيتاننىڭ كەينىدىن ماڭما،
ئۆزى ئېلىپ يىگەنلەر بولدى.

ئېزىپ قالماق ئادەمگە راۋا،
ھەزەر ئەيلەپ قىلدىم مەن خاتا.
قەدىرلەيمەن ئەمدى رىسقىمنى،
ئەسلى بىردۇر شەيتان ۋە خۇدا.

ئۇنتۇلماس ئاخشام

تۇتۇپ قولىڭنى سۆيىمەن دېسەم،
تىترەپ ئاۋازىم بوغۇلۇپ كەتتى.
سەنمۇ ھەم يىغلاپ دەردىڭنى تۆكسەڭ،
يۈرىكىم ئاغرىپ مۇجۇلۇپ كەتتى.

ئۆتتى نۇرغۇن چاغ قىلماستىن گەپ - سۆز،
يار سېنى ئاخىر باغرىمغا ياقتىم.
ھەممە ياق جىمجىت، تىنچىقتۇر ھاۋا،
نەپەسلىرىڭدىن سۇ بولۇپ ئاقتىم.

تالڭ ئېتىپ، ھەسرەت ياماشتى بىزگە،
خوش دېسەم تەستە، قالدىڭ سەن يىغلاپ.
خوش دېسەم دىلبەر، ئاخىرقى بىر رەت،
قارا كۆزۈڭدە باقمىدىڭ قىيىداپ.

ئاتەش

چاقىرىپسەن بىر قەدەھ مەيگە،
ئوتلىغاندا بولدۇم بىر ئاتەش.
لېكىن، چوغلۇق ئۈنىمدى لەۋگە،
قايتقىنىمدا بولدى كۆڭلۈم غەش.

ئاتەش، ئاتەش تومۇردا ئاتەش،
بۇ شەھەردە سەن ماڭا دىلكەش.
ئارىمىزدا ئۇزۇن بىر رەستە،
باردىم شۇنچە تەشۋىشتە، تەستە.

كۆزلىرىمىزدە، ھالىمىز خەستە،
دېگەنلىرىڭ شۇ پېتى ئەستە.
ئاتەش، ئاتەش دىللاردا ئاتەش،
بۇ شەھەردە سەن ماڭا دىلكەش.

ساھىل ۋە ھايات

مىڭ جاپا - ئەلەمدە ساھىلنى تاپسام،
سايىۋەن يوق بولدى، كۆيدۈردى ئاپتاپ.
پۇشايماڭ ئىچىدە كەينىمگە باقسام،
كۆرۈنمەس يولۇممۇ بۇلۇتلار قاپلاپ،
سايىۋەن يوق بولدى، كۆيدۈردى ئاپتاپ.

تاپنىم ئاستىدىن ئۆتتى ھارارەت،
ئۆنتۈلغان بىر ناخشا ئاڭلاندى يەردىن.
ئاتىۋان تېنىمگە تولدى جاسارەت،
ۋىجدانم يۇيۇنۇپ پاڭلاندى تەردىن،
ئۆنتۈلغان بىر ناخشا ئاڭلاندى يەردىن.

ئۇيۇققا سوزۇلغان ساھىلنى بويلاپ،
قارىسام بەك ئېگىز كۆرۈندى ئاسمان.
ھاياتنىڭ بىپەرۋا خۇيىنى ئويلاپ،
ئالدىراپ ھەر ياققا يۈگۈردۈم چاپسان،
قارىسام بەك ئېگىز كۆرۈندى ئاسمان.

1994 يىلى، بۈگۈر

سېرىنگۈل

ۋىسال ئىزدەپ قان يىغلىغان ئاشىقلار،
سېرىنگۈلگە تۆككەن ئىمىش دەردىنى.
شۇڭا سېرىن چىن مۇھەببەت - سۆيگۈ دەپ،
بىلەر ئىمىش سىم - سىم يامغۇر قەدرىنى.

ئېيتقىن ماڭا نازاكەتلىك سېرىنگۈل،
گۈلۈڭ گۈزەل، گۈلۈڭ قاچان ئېچىلغان؟
ئاشكارىدۇر شېرىن ھىدىڭ باغلاردا،
گۈلۈڭ گۈزەل، گۈلۈڭ پىنھان ئېچىلغان.

ئەي سېرىنگۈل باردىم سېنىڭ قېشىڭغا،
سۆيگۈ ئوتى يانغان تۇنجى ئاخشامدا.
بىر ناخشىنى ئېيتىپ بەردىڭ شىۋىرلاپ،
شۇ ناخشىنى توۋلاپ ماڭدىم قايتقاندا.

1994 - يىلى، بۈگۈر

سەھرادىكى سۆيگۈ قوشقى

1

بەلكىم، قىلدى قوللىرىمنى كىر،
كېلىپ كەتكەن ئەشۇ ئاق ئايدىڭ.
ئەھ، سەن جۈدەپ كەتكەن خىلۋىتىم،
مېنى تاشلاپ نەلەردە قالدىڭ؟
شاقىراتمام ئوخشاشلا ئۈنلۈك،
تاللىرىمىز كۈي ئەۋجىدە لەرزىلەر.
تەترەيمەنكى، تەترەيمەن ئۇزاق،
يۈگۈرەيدۇ يول - يوللاردا جان.

2

بۈگۈن يەنە چۈشتۈك ئېسىمگە،
تۇنمۇ بەلكىم ئۆگزەڭدە كەپتەر.
سۇلار ئاققان جىمجىت بېغىڭغا،
كىرەلمەيدۇ نېمىشقا مەھشەر؟
گۈل ئېچىلدى دەيدۇ بېغىڭدا،
كىرەلمىدىم بولۇپ بىر كاككۇك.
ئوچىقىڭدا كۆيۈشنى ئىستەپ،
جاڭگىلىڭدا بولمەن سۆكسۈك.

3

ھويلاڭدىكى چىگە تانغا،

يېيىلمىدى ئەتلەس كۆيىنىكىڭ.
ياشاش ئۈچۈن ماڭا گۈل كېرەك،
كىر كۆيىنىكىڭ، ئاچچىق تەر ھىدىڭ.
بۇ ئاشۇنداق خىسلەتلىك سەھرا،
تەر ھىدىگە بولغانمەن شەيدا.
تەر پەقەتلا، پەقەت سەندە بار،
تەشۋىشىڭدىن بولغان ئۇ پەيدا.

4

قاراپ تۇردۇم داداڭ خاماندا،
تاشلىماقتا شامالغا توپان.
چىقىمىدىڭغۇ توشۇپ نان، قېتىق،
كەزدى مېنى ئەندىشە گۇمان.
ئۆتتۈپ مېنى بەلكىم، بىر چەتتە،
زېمىن قاينار تومۇز ئىلكىدە.
قايناشلىرىم ئۆزۈمگە ئېنىق،
سوغۇلىمەن سۈكۈت چېكىدە.

5

بىزنىڭ ئۆيدە بولۇندى بۈگۈن،
غورا سالغان ئېشىڭنىڭ گېپى.
ئانام ماختاپ دەپ قويار بەزەن،
ئەشۇ قىزنىڭ بار ئىكەن ئېپى.
قاچاڭدىكى قانداق دىمىدە؟
ئانام شىپا تاپتى كېسەلدىن.
بىلسەڭ، كېسەل باستى مېنىمۇ،
غىزا - تاماق ئۆتمىدى گالدىن.

6

ماڭىدىم بويلاپ خالتا كوچاڭىدا
گۈللۈك ئىشىك تېخى كۆرۈنمەس
ئاناق قىلغان زەردىلىك گەپنىڭ،
يۈرىكىمدە چېڭى كۆرۈنمەس.
قاچان بارسام يوغان بىر قۇلۇپ،
سەن ئۆيۈڭدە بولساڭمۇ دىلدار.
يەنە قايتتىم لېۋىمنى چىشلەپ،
سىرلىرىمنى قىلالماي ئىزھار.

7

مانا، ئاخىر بالاڭنى كۆردۈم،
ساڭا ئوخشاپ قاپتۇ بالاڭمۇ.
ئاڭلانماقتا قۇلاققا ئەمدى،
مەن توغرۇلۇق ئۆسەك پاراڭمۇ.
ئۆتۈپ كەتتى شۇنچە ئاي - يىللار،
شەرمى - ھايا ئېچىرە بېقىشىپ.
ھايات قىزىق، بالىلار ئەنە،
بىر ئېرىقتا ئوينار قېنىشىپ.

8

ئەي، تەشۋىشتە تۇرغان ئانىلار،
مۇھەببەتكە بارمۇ ھۆكۈمران؟
مۇھەببەتتىن سۆز ئاچار پۈتۈن،
مىنۇتلارنى كېزىپ يۈرگەن جان.
قەلبىڭگە باق، چۆرەڭگىمۇ باق،
ئۈنلىمەكتە مۇھەببەت پىنھان.
پات - پات پۈۋەلەپ تۇرمىسا بىراق،
تاۋلىنالماس قورقاتسا ۋىجدان.

قىلما نېسى، ھەر قاچاندا سۆي،
 زېمىستاندا، ئەتىيازدا سۆي.
 چېقىن چاققان بۇلۇتلاردا سۆت،
 داللاردا، كۈلۇبلاردا سۆي،
 نېمەتلەرگە تولغان يازدا سۆي.
 ھايات بەرگەن ھەر بىر دەقىقە،
 مۇھەببەتكە ئاتالغان زامان.
 سۆي

رەنجىتىپ قويىمىساڭلا، سۆي،
 مۇھەببەتتە ياشايدۇ ئىمان!

ھىجران، پات - پات چىرىمىغىن كېلىپ،
 مۇھەببەتنىڭ كۈچى ھىجراندا.
 ئاسماندىكى يۇلتۇزنىڭ كۈچى،
 باشلىنىدۇ پەقەتلا شامدا
 ناۋايىمۇ كۆرگەن يارىنى،
 پەۋەس شاراپ قۇيۇلغان جامدا.
 سەنمۇ پات - پات يوقلىغىن ۋىسال،
 قويۇۋەرمەي مېنى پىغاندا.

1994 - يىلى، ئۈرۈمچى

جانان قىز

ماڭا دائىم تەلمۈرۈپ-
قارايدىغان بىر كۆز بار.
بەلكىم، ماڭا كۆڭلىدە.
دېيەلمىگەن بىر سۆز بار.

كەلدى باھار، سۇنۇشقا.
گۈلدەستىسى يوقمىدۇ؟
ئاچچىق - چۈچۈك ھەم شىرىن،
جىنەستىسى يوقمىدۇ؟

ئايىمۇ كەتتى يىراققا،
يۇلتۇز قالدى سامادا.
تۈندەك قارا بىر كۆز بار،
كۆڭلۈم قالدى تامادا.

1994 - يىلى، بۈگۈر

كۆزدىكى سېغىنىش

سۆيۈم يار سېنى بىر تىترەش بىلەن،
كۆرۈندى باقسام لەۋلىرىڭدە قان.
تىپىرلاشلىرىڭ ئاجايىپ لېۋەن،
جان بېرەي دېسەم چىقماي قالدى جان.

ئىككىمىز يانداش ئولتۇرغان جاينى،
كەلگەندە كەچكۈز كۆمدى يوپۇرماق.
ئەسلىتىپ ماڭا دىلرەبا ئاينى،
مەست قىلدى سەندىن قالغان خۇشپۇراق.

شېرىن سۆيگۈگە ھىجرانلار ھەمرا،
گۈزەل بىر چۈشكە ئوخشايدۇ ھايات.
سۆي نىگارنىڭنى قالمىغىن داغدا،
ئامەت بىۋاپا، چەكمىگىن پەريات

1994 - يىلى، بۈگۈر

ئوقيا

قۇش بولۇپ كۆكتە قاناتلار قاقتىم،
بېلىق بولۇپ ھەم دەريادا ئاقتىم.
بىلەلمەي ئاخىر تەقدىر پەيلىنى،
خىيال ئىلكىدە ھاياتقا باقتىم.

تەقدىرىم گويا ناتونۇش بىر يول،
مەنزىلىنى ئىزدەپ ھالىمدىن كەتتىم.
ھايات ئەلەمدە ئېتىلغان ئوقيا،
سۆيگۈدىن چىقىپ سۆيگۈگە يەتتىم.

قۇملۇق باغرىدا كېزىمەن تەنھا،
بىر كۈن باشىمدا ئايلىنار ھامان.
چۈشتى لېۋىمگە بىر تېمىم يامغۇر،
تېتىپ بولالماي ئۆتمەكتە زامان.

1994 - يىلى، بۈگۈر

بويتاق ناخشىسى

جاراھەتكە ئوخشاپ زاۋالدا،
رەستىلەردە ياندى چىراقلار.
نۇر قوينىدىن يامرايدۇ سايە،
كۆرۈنمەيدۇ كۆزگە يىراقلار.
تەنھا بولدۇم تىمتاس ئۆيۈمدە،
دېرىزەمدىن مارايدۇ ئاخشام.
كەلدى سەرسان، سوغۇق بىر ئاۋاز،
كارۋىتىمدا مەست بولۇپ ياتسام.
خىيالىمدا ئۆگزەمگە ئاستا،
قونار ئاپئاق قارنىڭ ئۇچقۇنى.
ئاڭلانغاندەك بولدى بىر چاغدا،
پەشتاقلاردىن بىر قىزنىڭ ئۇنى.

1994 - يىلى، بۈگۈر

يارغول خارابىسى

قېنى، سەن راۋاق،
تېرەشلەرگە غۇلاپ كەتكەن قوڭغۇراق؟
كەتتى پۇتاقلا
بىر نامەلۇم ئاسمان كەڭلىكىدە...
بىزمۇ شۇنداق كېتىمىز.

كەلدى بىزگە
بىر ئىشكىتىن ساسلىقلار ئېقىپ
تورلارسىمان كېڭەيگەن توزان ئەۋجىدە
ئۆتكەندە شۇ تۈز قاشالرى
خەت ئوقۇپلا قالدۇق بىز

گۈگۈمدىكى شال پاخىلى ئۈستىدە.
ياندى ئوتلار
ئوت شۆرلىشىدىن
ياندى سايە
ئەينەكلەرنىڭ سوغۇلىشىدىن
ياندى مەھشەر
قەدەھلەرنىڭ ئۇرۇلۇشىدىن
ياندىم مەن

بۇ شەھەرنىڭ بۇزۇلۇشىدىن
ياندىم مەن بۇ شەھەرنىڭ
دات رەڭ دېڭىزلارغا قۇيۇلۇشىدىن
دات رەڭ دېڭىزلارغا قۇيۇلۇشىدىن.

قوراللارنىڭ قولىدىن
ئېپ كەت مېنى سەرسان شاراپ تامچىسى
ئىزدەلمىگەن جىسمىمگە تولىسۇن
تولىسۇن ئاشۇ چاناقلارغا ئوخشىغان،
كۆكرەكلىرى ئۇچۇما بولغان بۇت تەكچىسى.

كېلىڭلار، قىزلار
مېڭىپ باقايلى بىزمۇ،
راھىبلارنىڭ تاتلىق، ئەگرى كوچىسىدىن،
ساكيامۇنى

تۇۋلانسىمۇ گەرچە خورنىڭ شەكلىدە،
بارىمىز تەنھا (بۇ راست)
نېرۋانىنىڭ پەشتاقللىرىدا.

ئېپ كەت مېنى سەرسان شاراپ تامچىسى
يولۇڭغا يات يوللىرىڭنى بويلىتىپ
ئىستىكىم ئىستەك

ئۆسكەن ئاينىڭ چېچەكلىرىدە
زىننەت بېرەر كۆيۈك يارىسى.

ھېچ ئىش يوق
قۇرۇپ قاپتۇ قەدىمىي قۇدۇق

ئابدۇسى بولۇپ ئويچان كۆزلەرنىڭ
سوغىلار

كۆك ئاسماندا قايتۇ ساڭگىلاپ
ھەي، ياۋا چۆپكە ئايلايغان راھىب
ئاتەشلەرنىڭ ئەنگۈشتەرىگە
چۈشكەنغۇ بىز سوغىلاردىن تامچىلاپ؟
لېكىن، بىزمۇ سىڭىمىز
شەھەر سىڭگەن ساھىلغا
بەكمۇ ئاستا ياكى ئالدىراپ.

ئەسكى تامىنىڭ ئاراچلىرىدا،
ئۆتمۈشلەردىن ئېشىلمەكتە تار.

دېڭىزلارنىڭ مەۋجىدە مەڭگۈ،
بىر ياتىسى چۆكەلمىگەن قۇياشسەن.
ئۆتۈپ بارار يول - يولۇڭدا بېلىجان
بىزمۇ شۇنداق كېتىمىز
يول - يولۇڭدا ئۆتۈپ بارار بېلىجان.

1993 - يىل . ئۈرۈمچى

سەيياھ بالا

ئاپئاق قاردا ئىزلىرىم قالدى.
كەلگەندە باھار
ئەگۈزلەردىن كېلەر تىۋىشىم.

قۇشلار بالىسىمىكىن ئورمانلارنىڭ؟
كۈلسە ياپراقلار
چىشلىرى بولۇپ يالتىرار شەبنەم.

ياللاڭ شاخلارغا
چىقىۋالدى قاچان ياپراقلار؟
ئېيتمايدۇ نېچۈن
شامال
ئەشۇ ماڭا ئامراقلار؟

يازدا كېچىلەر
ئوخشاپ قالار دەرەخلەرگە
يۇلتۇزلار — مېۋىلەر
سامانىيولى دەرياسىغا

مۇلايىم، ئاستا تۆكۈلەر.
ئالمىلار ئاتار

ئالتۇن رەڭلىك چۈشلەرگە
ئاتقاندا تالڭ.

باغۋەن قىزغا ئوخشاپ قالار ئاي
ئۇخلاپ قالغان.

قۇياش

تەڭرى باشقۇرغان كۈزەت چىرىغى
باشاقلاردا تۈلىنار ئوغۇز رەڭ بولۇپ
ئانام ئەجرى، دادامنىڭ تەرى.

بىر تال بۇغداي

ئاي تۇغار يەنە

قۇياش تۇغار يۈرەكلەرگە

ئوخشاپ قالار ئاتا - ئانام

چىراغ مېۋىلەيدىغان دەرەخلەرگە.

ھەر بىر كېچە

تۇغۇپ قۇيار مېنى دالىغا

تۇغۇپ قۇيار چىغىر يوللارنى

سوزۇپ - سوزۇپ يىراققا.

قوشكېزەكمەن چىغىر يول بىلەن

كۈندۈز بىزنىڭ يۈگەكلىرىمىز بۇلۇتلار

سۈت بېرىدىغان ئىنەكلىرىمىز.

ئىزلىرىمىز

توقۇلىدۇ پەسىللەردە.
پەسىللەر
تۈنەپ ئۆتەر مۇھەللىمىزدىكى
يەتتە تاشلىق تۈگمەنلەردە،
ئۆگزىلەردە
ئېگىز - ئېگىز تېرەكلەردە.

1999 - يىل. ئۈرۈمچى

[General Information]

书名=空中阁 维吾尔文

SS号=40300674